

ความคิดเห็นของครูผู้สอนระดับประถมศึกษาที่มีต่อการเรียนการสอน
กลุ่มสาระการเรียนรู้พลศึกษา ในเขตพื้นที่การศึกษาอุดรธานี ปีพุทธศักราช 2550

ปริญญาณิพนธ์
ของ
บรรยง บุษบงก์

เสนอต่อบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา
ตามหลักสูตรปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาพลศึกษา
กันยายน 2550

ความคิดเห็นของครูผู้สอนระดับประถมศึกษาที่มีต่อการเรียนการสอน
กลุ่มสาระการเรียนรู้พลศึกษา ในเขตพื้นที่การศึกษาอุดรธานี ปีพุทธศักราช 2550

ปริญญานิพนธ์
ของ
บรรยง บุษบก

เสนอต่อบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา
ตามหลักสูตรปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาพลศึกษา
กันยายน 2550
ลิขสิทธิ์เป็นของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

ประกาศคุณูปการ

ปริญญานิพนธ์นี้สำเร็จลุล่วงได้ ด้วยความกรุณาจาก อาจารย์พิศวง มหาจันทร์ และ ผู้ช่วยศาสตราจารย์แผน เจียรนัย ประธานและกรรมการควบคุมปริญญานิพนธ์ ที่กรุณาให้คำแนะนำในการปรับปรุงแบบสอบถามที่ใช้เป็นเครื่องมือในการเก็บข้อมูลในการวิจัยครั้งนี้ อีกทั้งให้ความดูแลเอาใจใส่ ให้คำปรึกษา ตลอดจนช่วยแก้ไขข้อบกพร่องต่าง ๆ ในการทำงานวิจัยฉบับนี้ จนสำเร็จสมบูรณ์ด้วยดี ผู้วิจัยรู้สึกซาบซึ้งในความกรุณาของท่านเป็นอย่างยิ่ง จึงขอกราบขอบพระคุณอย่างสูงไว้ ณ โอกาสนี้

ผู้วิจัยขอกราบขอบพระคุณ ผู้ช่วยศาสตราจารย์เจียมศักดิ์ พานิชชัยกุล อาจารย์จุไรรัตน์ สมสุข อาจารย์ ดร.ประจัญ กิ่งมิ่งแอ และอาจารย์ ดร.พิมพ์ ม่วงศิริธรรม ที่กรุณาเป็นผู้เชี่ยวชาญในการตรวจแบบสอบถามที่ใช้ในการวิจัย

ผู้วิจัยขอกราบขอบพระคุณ รองศาสตราจารย์วัฒนา สุทธิพันธุ์ อาจารย์ที่ปรึกษา และ รองศาสตราจารย์ไพบุลย์ ศรีชัยสวัสดิ์ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ทรงพล ต่อนี้ รวมทั้งอาจารย์ทุกท่านในภาควิชาพลศึกษา คณะพลศึกษามหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ เพื่อนๆ ที่ให้ความช่วยเหลือ ความห่วงใยตลอดมา คุณค่าและประโยชน์อันมีจากปริญญานิพนธ์ฉบับนี้ ผู้วิจัยขออุทิศสิ่งอันดีงามแก่ผู้มีพระคุณทุกท่าน ขอกราบขอบพระคุณอย่างสูง

สุดท้ายนี้ ผู้วิจัยขอกราบขอบพระคุณ คุณพ่อเย็น คุณแม่สบาย บุษบงก์ และน้องๆ ที่เป็นกำลังใจและช่วยสนับสนุนส่งเสริมในด้านการศึกษากว่าผู้วิจัยตลอดมา จนสำเร็จลงไปด้วยดี

บรรยง บุษบงก์

สารบัญ

บทที่	หน้า
1 ภูมิหลัง	1
ความมุ่งหมายของการวิจัย	2
ความสำคัญของการวิจัย	2
ขอบเขตของการวิจัย	3
ประชากรที่ใช้ในการวิจัย	3
กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย	3
ตัวแปรที่ใช้ในการวิจัย	3
นิยามศัพท์เฉพาะ	3
กรอบแนวคิดในการวิจัย	4
สมมุติฐานของการวิจัย	4
2 เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	5
ความหมายความคิดเห็น	5
ความสำคัญของความคิดเห็น	6
ความสำคัญและจุดมุ่งหมายของหลักสูตร	7
หลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2544	8
การเรียนการสอน	12
องค์ประกอบในการเรียนการสอนวิชาพลศึกษา	15
งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	20
งานวิจัยในต่างประเทศ	20
งานวิจัยในประเทศ	24
3 วิธีดำเนินการวิจัย	29
การกำหนดประชากรและการเลือกกลุ่มตัวอย่าง	29
การสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย	30
การเก็บรวบรวมข้อมูล	31
การจัดกระทำข้อมูลและการวิเคราะห์ข้อมูล	32

สารบัญ (ต่อ)

บทที่	หน้า
4 ผลการวิเคราะห์ข้อมูล.....	33
สัญลักษณ์ที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล.....	33
การวิเคราะห์ข้อมูล.....	33
ผลการวิเคราะห์ข้อมูล.....	34
5 สรุปผล อภิปรายผลและข้อเสนอแนะ.....	53
สังเขปความมุ่งหมาย สมมุติฐาน และวิธีดำเนินการวิจัย.....	53
สรุปผลการวิจัย.....	55
อภิปรายผล.....	57
ข้อเสนอแนะที่ได้จากการวิจัย.....	61
ข้อเสนอแนะในการทำวิจัยครั้งต่อไป	61
บรรณานุกรม	62
ภาคผนวก	66
ภาคผนวก ก	67
ภาคผนวก ข	74
ประวัติย่อผู้วิจัย.....	76

บัญชีตาราง

ตาราง	หน้า
1 จำนวนประชากรและกลุ่มตัวอย่าง (n = 357).....	30
2 ความถี่ และร้อยละ ของสถานภาพของผู้ตอบแบบสอบถาม (n = 357).....	34
3 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ความคิดเห็นของครูผู้สอนระดับ ประถมศึกษาที่มีต่อการเรียนการสอนกลุ่มสาระการเรียนรู้พลศึกษา ในเขต พื้นที่การศึกษาอุดรธานี ปีพุทธศักราช 2550 ด้านหลักสูตรการศึกษา แยกตามตัวแปรเพศ.....	35
4 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ความคิดเห็นของครูผู้สอนระดับ ประถมศึกษาที่มีต่อการเรียนการสอนกลุ่มสาระการเรียนรู้พลศึกษา ในเขต พื้นที่การศึกษาอุดรธานี ปีพุทธศักราช 2550 ด้านการจัดการเรียนการสอน แยกตามตัวแปรเพศ.....	37
5 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ความคิดเห็นของครูผู้สอนระดับ ประถมศึกษาที่มีต่อการเรียนการสอนกลุ่มสาระการเรียนรู้พลศึกษา ในเขต พื้นที่การศึกษาอุดรธานี ปีพุทธศักราช 2550 ด้านครูผู้สอนพลศึกษา แยกตามตัวแปรเพศ.....	38
6 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ความคิดเห็นของครูผู้สอนระดับ ประถมศึกษาที่มีต่อการเรียนการสอนกลุ่มสาระการเรียนรู้พลศึกษา ในเขต พื้นที่การศึกษาอุดรธานี ปีพุทธศักราช 2550 ด้านสิ่งอำนวยความสะดวก แยกตามตัวแปรเพศ.....	39
7 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ความคิดเห็นของครูผู้สอนระดับ ประถมศึกษาที่มีต่อการเรียนการสอนกลุ่มสาระการเรียนรู้พลศึกษา ในเขต พื้นที่การศึกษาอุดรธานี ปีพุทธศักราช 2550 ด้านการวัดผลและ ประเมินผล แยกตามตัวแปรเพศ.....	40
8 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ความคิดเห็นของครูผู้สอนระดับ ประถมศึกษาที่มีต่อการเรียนการสอนกลุ่มสาระการเรียนรู้พลศึกษา ในเขต พื้นที่การศึกษาอุดรธานี ปีพุทธศักราช 2550 ด้านหลักสูตรการศึกษา แยกตามสาขาวิชาการศึกษา.....	41
9 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ความคิดเห็นของครูผู้สอนระดับ ประถมศึกษาที่มีต่อการเรียนการสอนกลุ่มสาระการเรียนรู้พลศึกษา ในเขต พื้นที่การศึกษาอุดรธานี ปีพุทธศักราช 2550 ด้านการจัดการเรียนการสอน แยกตามสาขาวิชาการศึกษา.....	42

บัญชีตาราง (ต่อ)

ตาราง		หน้า
10	ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ความคิดเห็นของครูผู้สอนระดับ ประถมศึกษาที่มีต่อการเรียนการสอนกลุ่มสาระการเรียนรู้พลศึกษา ในเขต พื้นที่การศึกษาอุดรธานี ปีพุทธศักราช 2550 ด้านครูผู้สอนพลศึกษา แยกตามสาขาวุฒิการศึกษา.....	43
11	ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ความคิดเห็นของครูผู้สอนระดับ ประถมศึกษาที่มีต่อการเรียนการสอนกลุ่มสาระการเรียนรู้พลศึกษา ในเขต พื้นที่การศึกษาอุดรธานี ปีพุทธศักราช 2550 ด้านสิ่งอำนวยความสะดวก แยกตามสาขาวุฒิการศึกษา.....	44
12	ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ความคิดเห็นของครูผู้สอนระดับ ประถมศึกษาที่มีต่อการเรียนการสอนกลุ่มสาระการเรียนรู้พลศึกษา ในเขต พื้นที่การศึกษาอุดรธานี ปีพุทธศักราช 2550 ด้านการวัดผลและ ประเมินผล แยกตามสาขาวุฒิการศึกษา.....	45
13	ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ความคิดเห็นของครูผู้สอนระดับ ประถมศึกษาที่มีต่อการเรียนการสอนกลุ่มสาระการเรียนรู้พลศึกษา ในเขต พื้นที่การศึกษาอุดรธานี ปีพุทธศักราช 2550 ด้านหลักสูตรการศึกษา (n = 357).....	46
14	ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ความคิดเห็นของครูผู้สอนระดับ ประถมศึกษาที่มีต่อการเรียนการสอนกลุ่มสาระการเรียนรู้พลศึกษา ในเขต พื้นที่การศึกษาอุดรธานี ปีพุทธศักราช 2550 ด้านการจัดการเรียนการสอน (n = 357).....	47
15	ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ความคิดเห็นของครูผู้สอนระดับ ประถมศึกษาที่มีต่อการเรียนการสอนกลุ่มสาระการเรียนรู้พลศึกษา ในเขต พื้นที่การศึกษาอุดรธานี ปีพุทธศักราช 2550 ด้านครูผู้สอนพลศึกษา (n = 357).....	48
16	ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ความคิดเห็นของครูผู้สอนระดับ ประถมศึกษาที่มีต่อการเรียนการสอนกลุ่มสาระการเรียนรู้พลศึกษา ในเขต พื้นที่การศึกษาอุดรธานี ปีพุทธศักราช 2550 ด้านสิ่งอำนวยความสะดวก (n = 357).....	49

บัญชีตาราง (ต่อ)

ตาราง	หน้า
17	ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ความคิดเห็นของครูผู้สอนระดับ ประถมศึกษาที่มีต่อการเรียนการสอนกลุ่มสาระการเรียนรู้พลศึกษา ในเขต พื้นที่การศึกษาอุดรธานี ปีพุทธศักราช 2550 ด้านการวัดผลและประเมินผล (n = 357)..... 50
18	เปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ย ความคิดเห็นของครูผู้สอนระดับประถมศึกษาที่มีต่อ การเรียนการสอนกลุ่มสาระการเรียนรู้พลศึกษา ในเขตพื้นที่การศึกษา อุดรธานี ปีพุทธศักราช 2550 ตามตัวแปรเพศ..... 51
19	เปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ย ความคิดเห็นของครูผู้สอนระดับประถมศึกษาที่มีต่อ การเรียนการสอนกลุ่มสาระการเรียนรู้พลศึกษา ในเขตพื้นที่การศึกษา อุดรธานี ปีพุทธศักราช 2550 ตามตัวแปรวุฒิทางการศึกษา..... 52

ความคิดเห็นของครูผู้สอนระดับประถมศึกษาที่มีต่อการเรียนการสอนกลุ่มสาระการเรียนรู้พลศึกษา
ในเขตพื้นที่การศึกษาอุดรธานี ปีพุทธศักราช 2550

บทคัดย่อ
ของ
บรรยง บุษบงก์

เสนอต่อบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา
ตามหลักสูตรปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาพลศึกษา
กันยายน 2550

บรรยง บุษบก. (2550). *ความคิดเห็นของครูผู้สอนระดับประถมศึกษาที่มีต่อการเรียนการสอน
กลุ่มสาระการเรียนรู้พลศึกษา ในเขตพื้นที่การศึกษาอุดรธานี ปีพุทธศักราช 2550.*

ปริญญาานิพนธ์ กศ.ม. (พลศึกษา). กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.

คณะกรรมการควบคุม : อาจารย์พิศวง มหาจันทร์, ผู้ช่วยศาสตราจารย์แผน เจียรณัย.

การศึกษาครั้งนี้มีจุดมุ่งหมายเพื่อทราบและเปรียบเทียบความคิดเห็นของครูผู้สอนระดับ
ประถมศึกษาที่มีต่อการเรียนการสอนกลุ่มสาระการเรียนรู้พลศึกษา ในเขตพื้นที่การศึกษาอุดรธานี
ปีพุทธศักราช 2550 กลุ่มตัวอย่างเป็นครูผู้สอนระดับประถมศึกษา จำนวน 357 คน เพศชาย 154 คน
เพศหญิง 203 คน จากการสุ่มแบบหลายขั้นตอน (Multi-Stage Random Sampling) เครื่องมือที่ใช้ใน
การศึกษาค้นคว้านี้เป็นแบบสอบถามที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น มีค่าความเชื่อมั่น เท่ากับ 0.98 วิเคราะห์ข้อมูลโดย
แจกแจงความถี่ หาค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และเปรียบเทียบโดยใช้สถิติที่
(t - test)

ผลการวิจัยพบว่า

1. ความคิดเห็นของครูผู้สอนระดับประถมศึกษาที่มีต่อการเรียนการสอนกลุ่มสาระ
การเรียนรู้พลศึกษา ในเขตพื้นที่การศึกษาอุดรธานี ปีพุทธศักราช 2550 ด้านหลักสูตรการศึกษา
ด้านการจัดการเรียนการสอน ด้านครูผู้สอนพลศึกษา ด้านการวัดผลและประเมินผล โดยรวมมี
ความคิดเห็นอยู่ในระดับมาก และด้านสิ่งอำนวยความสะดวก มีความคิดเห็นอยู่ในระดับปานกลาง

2. การเปรียบเทียบความคิดเห็นของครูผู้สอนระดับประถมศึกษาที่มีต่อการเรียนการสอน
กลุ่มสาระการเรียนรู้พลศึกษา ในเขตพื้นที่การศึกษาอุดรธานี ปีพุทธศักราช 2550

2.1 ตามตัวแปรเพศ พบว่า เพศชายและเพศหญิง มีความคิดเห็นต่อการเรียนการสอน
กลุ่มสาระการเรียนรู้พลศึกษา ไม่แตกต่างกัน แต่เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า ด้านครูผู้สอน
พลศึกษา และด้านการวัดผลประเมินผล แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

2.2 ตัวแปรวุฒิทางการศึกษา พบว่า ครูที่มีวุฒิสถาบันพลศึกษา และครูที่ไม่มีวุฒิสถาบัน
พลศึกษา มีความคิดเห็นต่อการเรียนการสอนกลุ่มสาระการเรียนรู้พลศึกษา แตกต่างกัน อย่างมี
นัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ยกเว้น ด้านสิ่งอำนวยความสะดวก มีความคิดเห็นต่อการเรียนการ
สอนกลุ่มสาระการเรียนรู้พลศึกษา ไม่แตกต่างกัน

THE TEACHER OPINIONS IN THE LEVEL OF PRIMARY SCHOOL
ON LEARNING AND TEACHING PHYSICAL EDUCATION IN THE OFFICE
OF UDONTHANI EDUCATIONAL SERVICE IN YEAR 2007

AN ABSTRACT
BY
BANYONG BUSSABONG

Presented in Partial Fulfillment of the Requirements for the
Master of Education Degree in Physical Education
at Srinakharinwirot University
September 2007

Banyong Bussabong. (2007). *The Teacher Opinions in the Level of Primary School on learning and Teaching Physical Education in the Office of Udonthani educational Service in Year 2007*. Master thesis, M.Ed. (Physical Education). Bangkok: Graduate School, Srinakharinwirot University. Advisor Committee: Mrs. Pissawong Mahakant, Asst. Prof. Phan Jiaranai.

This study was intended to find and compare opinions of primary school teachers on learning and teaching physical education in the Office of Udonthani Educational Service areas of the academic year 2007. The subjects of 154 male and 203 female teachers, a total of 357, were selected by the Multi-stage Randomly Sampling Method. The writer's constructed questionnaire, with its reliability of .98, was used to collect the data. After the data were treated for frequency, mean, standard deviation and a t-test comparison, it was found as follows:

1. The teacher's opinions on the areas of class instruction, teachers and test and measurement as a whole were at a very high level, at an average level for the facilities.

2. When compared their opinions on learning and teaching physical education, it was found as follows:

- 2.1 Compared by sexes, male and female teachers did not show different opinions, but on test and measurement, there were significant differences of opinions, at .05 level.

- 2.2 Compared by education, the teachers with physical education degrees and those without expressed their opinions different in all other areas, significantly at .05 level, but with no differences on the area of facilities.

บทที่ 1

บทนำ

ภูมิหลัง

ปัจจุบันความเจริญก้าวหน้าทางวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี และนวัตกรรม ได้เข้ามามีบทบาทในการเปลี่ยนแปลงวิถีการดำเนินชีวิต ซึ่งส่งผลกระทบต่อสภาพร่างกาย อารมณ์ สังคม และจิตใจ ทำให้บุคคลต้องปรับตัวเพื่ออยู่รอดในสังคม การที่บุคคลปรับตัวไม่ได้ ก็จะเป็นภาระทางสังคม ส่งผลกระทบต่อร่างกายและจิตใจเป็นสำคัญ ทำให้เกิดปัญหามากมาย เช่น ปัญหาด้านสุขภาพ ความคับข้องใจ ความขัดแย้ง และความวิตกกังวล เป็นต้น สุดท้ายร่างกายอ่อนแอ ทำให้เกิดโรคต่างๆแทรกซ้อนมากมาย ปัญหาเกิดขึ้นได้ทุกช่วงวัย วิชาพลศึกษาก็เป็นส่วนช่วยในปัญหาเหล่านี้ได้ โดยเฉพาะเด็กในวัยการศึกษาระดับประถมศึกษาเป็นวัยศึกษาเริ่มต้นที่มีความสับสนในการปรับตัว เพราะเป็นวัยที่เข้าสู่วัยรุ่นตอนต้น ซึ่งมีสภาวะเคร่งเครียด เป็นสาเหตุให้แสดงพฤติกรรมที่ไม่พึงประสงค์ ทำให้เกิดอุปสรรคต่อการเรียนการสอน และต่อการพัฒนาประเทศชาติในอนาคต

พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 มาตรา 22 ได้กำหนดไว้ว่า การจัดกระบวนการเรียนรู้ให้สถานศึกษา และหน่วยงานที่เกี่ยวข้องดำเนินการจัดการศึกษา ผู้เรียนทุกคนมีความสามารถเรียนรู้และพัฒนาตนเองได้ ถือว่ามีความสำคัญที่สุด กระบวนการจัดการศึกษาต้องส่งเสริมให้ผู้เรียนสามารถพัฒนาตามธรรมชาติและเต็มศักยภาพ เพื่อฝึกทักษะกระบวนการคิด การจัดการ การเผชิญสถานการณ์และการประยุกต์ความรู้มาใช้ เพื่อป้องกันและแก้ไขปัญหาการจัดการศึกษาให้สอดคล้องกับแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติฉบับที่ 9 (2545 – 2549) โดยอาศัยหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง ตามแนวพระราชดำริของ พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว โดยยึดหลัก ทางสายกลาง เพื่อให้ประเทศรอดพ้นจากวิกฤต และนำไปสู่การพัฒนาที่สมดุล ซึ่งถึงการดำรงชีวิตอยู่และปฏิบัติตนของประชาชนทุกในระดับ ซึ่ง เชื่อมโยงต่อเนื่องจากแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติฉบับที่ 8 ที่เน้นคนหรือผู้เรียนเป็นศูนย์กลาง และจุดมุ่งหมายหลักของการพัฒนาให้ทุกคนมีการพัฒนาอย่างเต็มศักยภาพ มีคุณภาพและสมรรถนะ เป็นคนดี มีคุณธรรม มีพละนาถมีที่ดี กลุ่มสาระการเรียนรู้พลศึกษา เป็นสาระพื้นฐานสำคัญ ที่ผู้เรียนทุกคนจำเป็นต้องเรียนรู้ เพราะการมีสุขภาพที่ดีเป็นคุณลักษณะที่พึงประสงค์ รัฐบาลได้กำหนดไว้เป็นนโยบาย และมาตราในพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ การให้การจัดการศึกษาของประเทศ การจัดการเรียนการสอนตามหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2544 กลุ่มสาระการเรียนรู้พลศึกษา มุ่งเน้นสุขภาพที่ดี อันเป็นรากฐานสำคัญยิ่ง ในการดำเนินชีวิตที่สมดุล ทั้งทางร่างกาย จิตใจ อารมณ์ สังคม และสติปัญญา ในการจัดการเรียนการสอนวิชาพลศึกษาระดับประถมศึกษา ต้องพัฒนาทางด้านร่างกาย สติปัญญา จิตใจ อารมณ์และสังคม ของนักเรียนในวัยนี้มาก ดังที่ สำอาน พวงบุตร

(2524: 183) กล่าวว่า วิชาพลศึกษา จะดีไม่น้อยเพียงใดย่อมขึ้นอยู่กับครูพลศึกษา ซึ่งมีบทบาทสำคัญอย่างยิ่ง

วรศักดิ์ เพียรชอบ (2521: 106) ให้ความเห็นว่านักเรียนในโรงเรียนประถมศึกษาเป็นนักเรียนอยู่ในวัยเจริญเติบโตทั้งร่างกายและจิตใจ เต็มไปด้วยความอยากรู้อยากเห็น และมีความต้องการในการเคลื่อนไหว และทักษะทางกีฬาต่างๆ เป็นอย่างมาก จึงควรให้มีครูพลศึกษาที่มีความรู้ และความเข้าใจในวิชาทางด้านนี้อย่างแท้จริง เป็นผู้สอนรับผิดชอบโดยตรง

จรวย แก่นวงษ์คำ (2529: 12) ได้กล่าวไว้ว่า การจัดการเรียนการสอนวิชาพลศึกษา ให้มีประสิทธิภาพต้องคำนึงถึง ครูผู้สอนและการสอน หลักสูตร โปรแกรมและกิจกรรมพลศึกษา สถานที่ อุปกรณ์ และสิ่งอำนวยความสะดวก ผู้เรียนและการเรียน การวัดผลและประเมินผล การเรียนการสอน และบุคลากรที่อำนวยความสะดวกต่อการเรียนการสอน เป็นองค์ประกอบสำคัญที่ทำให้การเรียนการสอนอย่างมีประสิทธิภาพ

ดังนั้น การเรียนการสอนพลศึกษาจึงพบว่ามีผลสำคัญมาก ในการพัฒนาบุคคลทุกระดับ โดยเฉพาะนักเรียนระดับประถมศึกษา ในเขตพื้นที่การศึกษาอุดรธานี ปัญหาคือครูระดับประถมศึกษาส่วนใหญ่จะสอนทุกสาระการเรียนรู้และไม่ได้จบการศึกษาทางสาขาพลศึกษาการเรียนการสอนวิชาพลศึกษาที่อาจยังสอนแบบเดิมอยู่สอนไม่ครบตามเนื้อหาหลักสูตร และเทคนิควิธีการสอน การวัดผลและประเมินผลไม่เป็นไปตามกระบวนการทางพลศึกษา สถานที่อุปกรณ์ อาจจะไม่เพียงพอและเหมาะสม จึงทำให้ผู้วิจัยอยากศึกษาความคิดเห็นของครูผู้สอนระดับประถมศึกษาที่มีต่อการเรียนการสอนกลุ่มสาระการเรียนรู้พลศึกษาในเขตพื้นที่การศึกษาอุดรธานี ปีพุทธศักราช 2550 เพื่อนำข้อมูลแต่ละด้านมาวิเคราะห์ถึงปัญหาอุปสรรคต่างๆ อันเป็นประโยชน์และเป็นแนวทางในการปรับปรุงการเรียนการสอนในกลุ่มสาระการเรียนรู้พลศึกษา ในระดับประถมศึกษาให้มีประสิทธิภาพและเพื่อเป็นแนวทางในการวิจัยสำหรับผู้สนใจต่อไป

ความมุ่งหมายของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาความคิดเห็นของครูผู้สอนระดับประถมศึกษาที่มีต่อการเรียนการสอนกลุ่มสาระการเรียนรู้พลศึกษา ในเขตพื้นที่การศึกษาอุดรธานี ปีพุทธศักราช 2550
2. เพื่อเปรียบเทียบความคิดเห็นของครูผู้สอนระดับประถมศึกษาที่มีต่อการเรียนการสอนกลุ่มสาระการเรียนรู้พลศึกษา ในเขตพื้นที่การศึกษาอุดรธานี ปีพุทธศักราช 2550 ตามตัวแปรเพศและวุฒิทางการศึกษา

ความสำคัญของการวิจัย

ทำให้ทราบและเปรียบเทียบความคิดเห็นของครูผู้สอนระดับประถมศึกษาที่มีต่อการเรียนการสอนกลุ่มสาระการเรียนรู้พลศึกษา ในเขตพื้นที่การศึกษาอุดรธานี ปีพุทธศักราช 2550 เพื่อเป็นแนวทางให้บุคลากรทางการศึกษาได้นำผลการวิจัยไปใช้ในการปรับปรุงส่งเสริม แก้ไขปัญหา

การเรียนการสอนในกลุ่มสาระการเรียนรู้พลศึกษาให้มีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น และเป็นแนวทางในการวิจัยศึกษาค้นคว้าต่อไป

ขอบเขตของการวิจัย

ประชากรที่ใช้ในการวิจัย

ประชากรที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ ครูผู้สอนระดับประถมศึกษา ในเขตพื้นที่การศึกษาอุดรธานี ปีพุทธศักราช 2550 จำนวน 4545 คน แยกเป็นชาย 2228 คน หญิง 2317 คน

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ได้แก่ ครูผู้สอนระดับประถมศึกษาในเขตพื้นที่การศึกษาอุดรธานี ปีพุทธศักราช 2550 จำนวน 357 คน ซึ่งได้มาจากตารางการกำหนดขนาดกลุ่มตัวอย่างของเครจซี่และมอร์แกน (Krejcie; & Morgan) แยกเป็นชาย 154 คน และหญิง 203 คน เลือกกลุ่มตัวอย่างโดยวิธีสุ่มหลายขั้นตอน (Multi-stage Random Sampling)

ตัวแปรที่ใช้ในการวิจัย

ตัวแปรต้น ได้แก่ ครูผู้สอนระดับประถมศึกษา

1. เพศ แบ่งออกเป็น
 - 1.1 เพศชาย
 - 1.2 เพศหญิง
2. สาขาภูมิการศึกษา
 - 2.1 มีวุฒิสถาพลศึกษา
 - 2.2 ไม่มีวุฒิสถาพลศึกษา

ตัวแปรตาม ได้แก่ ความคิดเห็นของครูผู้สอนระดับประถมศึกษาที่มีต่อการเรียนการสอนกลุ่มสาระการเรียนรู้พลศึกษาในเขตพื้นที่การศึกษาอุดรธานี พุทธศักราช 2550

นิยามศัพท์เฉพาะ

1. **ความคิดเห็น** หมายถึง การแสดงความรู้สึก หรือทัศนคติต่อสิ่งใดสิ่งหนึ่ง หรือการแสดงออกต่อการเรียนการสอนกลุ่มสาระการเรียนรู้พลศึกษา ซึ่งอาจเป็นทางบวกหรือทางลบ
2. **ครูผู้สอนระดับประถมศึกษา** หมายถึง ครูที่ทำการสอนในโรงเรียนประถมศึกษาที่เปิดทำการสอน ตั้งแต่ระดับช่วงชั้นที่ 1 ถึง ช่วงชั้นที่ 2
3. **การเรียนการสอนพลศึกษา** หมายถึง การเรียนการสอนกลุ่มสาระการเรียนรู้พลศึกษา ของหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2544
4. **เขตพื้นที่การศึกษาอุดรธานี** หมายถึง เขตพื้นที่การศึกษาที่จัดการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2544 มีทั้งหมด 18 อำเภอ 2 กิ่งอำเภอ ซึ่งแบ่งเป็น 4 เขตพื้นที่การศึกษา คือ

เขตพื้นที่การศึกษาเขต 1 ประกอบด้วย อำเภอเมือง อำเภอเพ็ญ อำเภอสร้างคอม

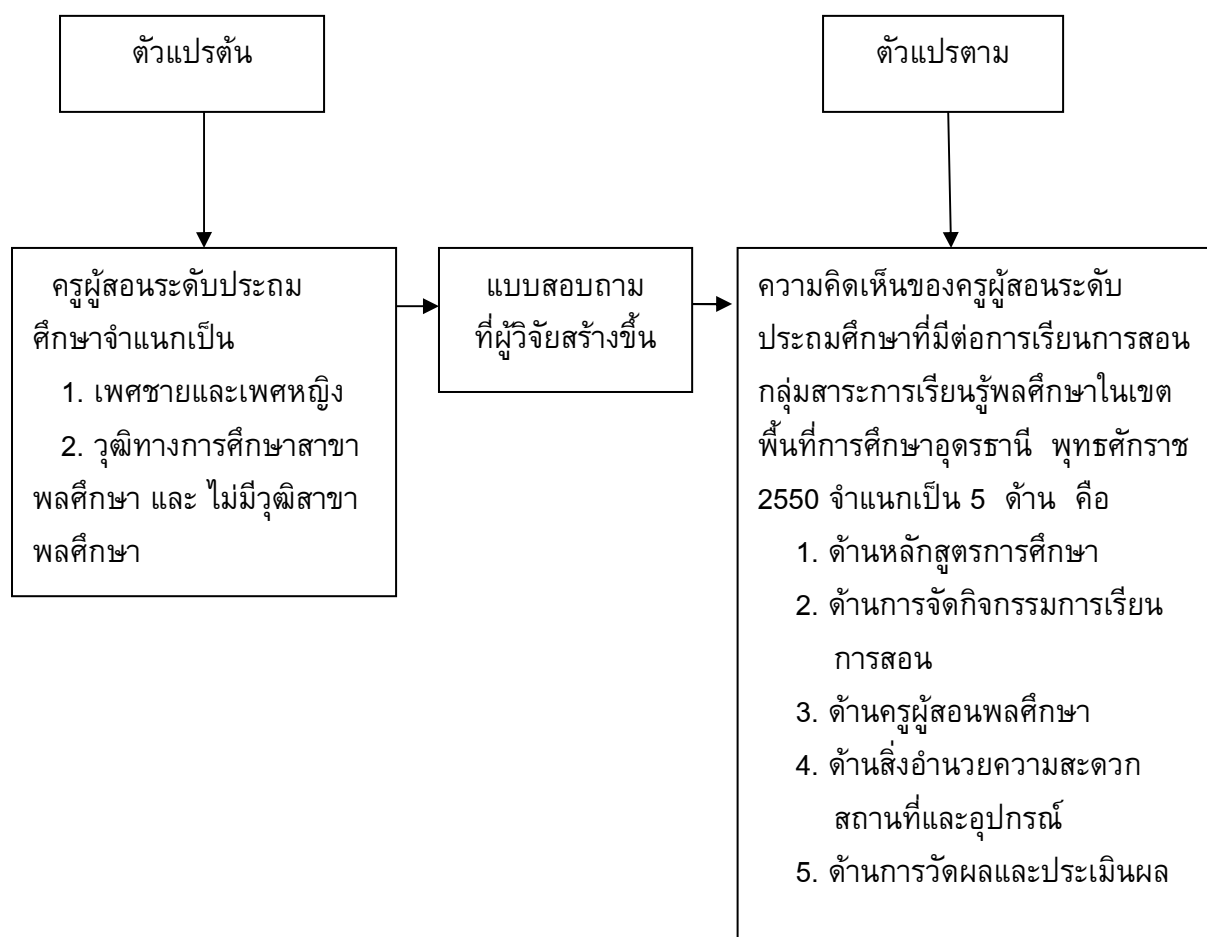
อำเภอหนองวัวซอ

เขตพื้นที่การศึกษาเขต 2 ประกอบด้วย อำเภอกุมภวาปี อำเภอโนนสะอาด
อำเภอหนองแสง อำเภอวังสามหมอ อำเภอศรีธาตุ กิ่งอำเภอประจักษ์ศิลปาคม

เขตพื้นที่การศึกษาเขต 3 ประกอบด้วย อำเภอหนองหาน อำเภอบ้านดุง อำเภอ
ไชยวาน อำเภอทุ่งฝน อำเภอพิบูลย์รักษ์ กิ่งอำเภอคูแก้ว

เขตพื้นที่การศึกษาเขต 4 ประกอบด้วย อำเภอบ้านฝาง อำเภอภูพาน อำเภอโนนสัง
อำเภอนายูง

กรอบแนวคิดในการวิจัย

สมมุติฐานในการวิจัย

1. ความคิดเห็นของครูผู้สอนระดับประถมศึกษาที่มีต่อการเรียนการสอนกลุ่มสาระการเรียนรู้พลศึกษา เพศชาย กับ เพศหญิง แตกต่างกัน
2. ความคิดเห็นของครูผู้สอนระดับประถมศึกษาที่มีต่อการเรียนการสอนกลุ่มสาระการเรียนรู้พลศึกษา มีวุฒิสภาพพลศึกษา กับ ไม่มีวุฒิสภาพพลศึกษา แตกต่างกัน

บทที่ 2

เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

ผู้วิจัยได้ศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องทั้งในประเทศและต่างประเทศเพื่อนำมาเป็นแนวทางสนับสนุนการศึกษาค้นคว้าดังต่อไปนี้

1. ความหมายความคิดเห็น
2. ความสำคัญของความคิดเห็น
3. ความสำคัญและจุดมุ่งหมายของหลักสูตร
4. หลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2544
5. การเรียนการสอน
 - 5.1 ความหมายของการเรียนการสอน
 - 5.2 กิจกรรมการเรียนการสอนวิชาพลศึกษา
 - 5.3 ลักษณะการสอนที่ดี
6. องค์ประกอบในการเรียนการสอนวิชาพลศึกษา
 - 6.1 บุคลิกลักษณะของครูผู้สอนวิชาพลศึกษา
 - 6.2 คุณสมบัติของครูพลศึกษา
 - 6.3 วัสดุ อุปกรณ์ และเครื่องอำนวยความสะดวกในการเรียนการสอนพลศึกษา
 - 6.4 การวัดและประเมินผลวิชาพลศึกษา
7. งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง
 - 7.1 งานวิจัยต่างประเทศ
 - 7.2 งานวิจัยในประเทศ

ความหมายของความคิดเห็น

ความคิดเห็นเป็นการแสดงออกของแต่ละบุคคลในอันที่จะพิจารณาถึงข้อเท็จจริงอย่างใดอย่างหนึ่ง ได้มีนักวิชาการหลายท่านให้ความหมาย และคำนิยามของความคิดเห็นไว้ดังนี้

กู๊ด (Good. 1959: 399) ได้ให้ความหมายของความคิดเห็นว่าความคิดเห็นนั้นเป็นความเชื่อหรือการลงความเห็นเกี่ยวกับสิ่งหนึ่งสิ่งใดซึ่งไม่สามารถบอกได้ว่าเป็นความถูกต้องหรือไม่ดังนั้น อาจกล่าวได้ว่าความคิดเห็นของบุคคลเป็นผลมาจากการตัดสินใจ โดยอาศัยความเชื่อกับทัศนคติส่วนตัวเป็นพื้นฐานในการแสดงออก

อิงเกิล; และสเนลล์ (Engle; & Snell grove. 1969: 93) ได้กล่าวไว้ว่า ความคิดเห็นเป็นการสรุปและลงความเห็น โดยอาศัยพื้นฐานความรู้ที่มีอยู่เดิมซึ่งได้นั้นถึงการมีพื้นฐานความรู้เป็นเครื่องช่วยในการแสดงความคิดเห็น หรือการแสดงทัศนคติของบุคคล

โคลาซา (Kolasa. 1969: 386) ได้ให้ความหมายของไว้ว่า ความคิดเห็นเป็นการแสดงออกของแต่ละบุคคลในอันที่จะพิจารณาถึงข้อเท็จจริงอย่างใดอย่างหนึ่งหรือเป็นการประเมินผลสิ่งใดสิ่งหนึ่งจากสถานการณ์แวดล้อมต่างและเป็นการตอบสนองสิ่งเร้าที่ได้รับอิทธิพลมาจากความโน้มเอียงหรือความคิดเห็นเป็นการแสดงออกถึงการลงความเห็นของบุคคลหนึ่งในด้านข้อเท็จจริง

ประภาเพ็ญ สุวรรณ (2530 : 13) ได้กล่าวว่า ความคิดเห็นถือได้ว่าเป็นการแสดงออกด้านเจตคติอย่างหนึ่ง แต่หากลงความเห็นนั้นมักมีอารมณ์ เป็นส่วนประกอบและเป็นส่วนที่จะมีปฏิกริยาเฉพาะอย่างต่อสถานการณ์ภายนอก

บุญมี เลากุลสานต์ (2531 : 6) ให้ความหมายว่า ความคิดเห็นเป็นท่าทีความรู้สึกที่มีต่อบุคคลหรือสิ่งใดสิ่งหนึ่ง อันเป็นผลที่มาจากการเรียนรู้หรือประสบการณ์ซึ่งมีทั้งในลักษณะ ส่งเสริม คิดเห็น สนใจ พอใจ นิยมชมชอบ สนับสนุนและปฏิบัติตามด้วยความเต็มใจ และในลักษณะต่อต้าน คือ ขัดแย้ง เบื่อหน่าย ไม่สนใจ ไม่ร่วมมือ หรือไม่ปฏิบัติตาม

ความสำคัญของความคิดเห็น

การสำรวจความคิดเห็น เป็นการศึกษารูสึกของบุคคลที่มีต่อสิ่งใดสิ่งหนึ่ง แต่ละคนจะแสดงความเชื่อและความรู้สึกใดๆ ออกมาโดยคำพูด การเขียน การแสดงออกท่าทางเป็นต้น การสำรวจความคิดเห็นจะเป็นประโยชน์ต่อการวางแผนนโยบายต่างๆ การเปลี่ยนแปลงทัศนคติที่มีต่อการทำงาน รวมทั้งในการฝึกหัดการทำงานด้วย เพราะจะทำให้การดำเนินการต่างๆ เป็นไปด้วยความเรียบร้อย และนำมาใช้ประโยชน์ ในการวางแผนการตัดสินใจและบริหารงานเพื่อให้สามารถบรรลุตามเป้าหมายที่วางไว้

เฟลด์แมน (สุนทร ฐวัชไพบูลย์. 2531 : 11; อ้างอิงจาก Feidman. 1971: 20) กล่าวว่า การสำรวจความคิดเห็นเป็นการศึกษารูสึกของบุคคล กลุ่มคนที่มีต่อสิ่งใดสิ่งหนึ่ง แต่ละคนจะแสดงความเชื่อและความรู้สึกใดๆ ออกมาโดยการพูด การเขียนเป็นต้น การสำรวจความคิดเห็นจะเป็นประโยชน์ต่อการวางแผน นโยบายต่างๆ การเปลี่ยนแปลงนโยบายหรือการเปลี่ยนแปลงระบบงานและเป็นไปตามความพอใจของผู้ร่วมงาน

สรุป ได้ว่าความคิดเห็นเป็นความรู้สึกของบุคคลที่มีต่อสิ่งใดสิ่งหนึ่ง ต่อบุคคลแต่ละคนจะแสดงความเชื่อและความรู้สึกใดๆ ออกมาโดย ท่าทาง การพูด การเขียน การแสดงออกถึงพฤติกรรมกระทำอันเป็นมาจากประสบการณ์ การรับรู้ การเรียนรู้ของบุคคลนั้นๆ ความคิดเห็นเป็นส่วนหนึ่งของทัศนคติอาจเปลี่ยนแปลงได้เสมอตามกาลเวลา ความคิดเห็นของแต่ละบุคคลต่อสิ่งใดสิ่งหนึ่งอาจจะเหมือนกันหรือไม่เหมือนกันก็ได้

ความสำคัญและจุดมุ่งหมายของหลักสูตร

ความสำคัญของหลักสูตร

วาสนา คุณาอภิสิทธิ์ (2541: 72) ได้กล่าวถึงความสำคัญของหลักสูตรไว้ ดังนี้

1. หลักสูตรเป็นทั้งมวลประสบการณ์โครงการ กิจกรรมวิชาการ กิจกรรมเสริมหลักสูตร แนวทาง และยังเป็นกลุ่มวิชาทั้งหลายทั้งปวงที่มุ่งให้นักเรียนได้มีส่วนร่วมได้รับประโยชน์และคุณค่า จนเกิดการพัฒนาดตนเองให้เป็นที่มีความสามารถใช้ชีวิตอยู่ในสังคมได้อย่างมีความสุขตามอัตภาพ
2. หลักสูตรช่วยถ่ายทอดวัฒนธรรม ปณิธานทัศนคติและค่านิยมที่ดี เช่น ภาษาไทยเป็น วัฒนธรรมของประเทศ ภาษาไทยจะเป็นวิชาบังคับสำหรับผู้เรียนทุกระดับชั้น การสอนของครูจะ ช่วยปลูกฝังศีลธรรม จริยธรรม ซึ่งเป็นเรื่องของการควบคุมจิตใจและการปฏิบัติให้อยู่ในระเบียบและ ค่านิยมของสังคม ทั้งวิชาจริยศึกษา วิชาพลศึกษา และอื่นๆ
3. หลักสูตรช่วยเสริมสร้างความเจริญเติบโตและความแข็งแรงของร่างกาย และจิตใจให้แก่ ผู้เรียนสอดคล้องกับปณิธานการจัดการศึกษาของประเทศ เช่น วิชาพลศึกษาช่วยพัฒนาร่างกายและ พัฒนาจิตใจพร้อมๆ กัน
4. หลักสูตรเป็นตัวกลางหรือตัวเชื่อมระหว่างปรัชญา ปณิธานหรือจุดมุ่งหมายของ การศึกษากับวิธีการใช้หลักสูตรเข้าด้วยกัน

สรุป ได้ว่าหลักสูตรมีความสำคัญเป็นอย่างยิ่งต่อการให้การศึกษาแก่ประชาชนของ ประเทศเพราะหลักสูตรจะเป็นตัวกำหนดทิศทางในการพัฒนาคนและพัฒนาประเทศว่าจะให้ ประชาชนและประเทศชาติเจริญรุ่งเรืองงอกงามไปในทิศทางเดียวกัน หลักสูตรช่วยให้ประชาชนใน ชาติได้มีการเรียนรู้มีมวลประสบการณ์ในทุกๆด้าน เช่น ด้านวัฒนธรรม ศีลธรรม จริยธรรม พลศึกษา มีทักษะในการบริหารจัดการชีวิตเป็นต้น

จุดมุ่งหมายเฉพาะของวิชาพลศึกษาในหลักสูตร พ.ศ. 2521 ประกอบด้วย

1. ให้มีทักษะในการกีฬาและกิจกรรมพลศึกษาต่างๆ และสามารถนำทักษะเหล่านั้นไปใช้ ให้เป็นประโยชน์ในชีวิตประจำวัน
2. ให้รู้และเข้าใจในระเบียบข้อบังคับและกฎกติกาการเล่นเพื่อเป็นผู้เล่นและผู้ดูที่ดี
3. ให้มีคุณลักษณะประจำตัว เช่น การเป็นผู้มีน้ำใจเป็นนักกีฬา ความยุติธรรม ความรับผิดชอบ ความรักหมั่นุ่คณะ ความสามัคคี ฯลฯ
4. ให้เห็นคุณค่าและมีนิสัยการออกกำลังกายเป็นประจำด้วยความปลอดภัยทั้งตนเองและ ผู้อื่น
5. เพื่อเพิ่มพูนสมรรถภาพทางกายและสมรรถภาพทางจิต
6. ให้สามารถใช้วิจารณญาณในการเลือกและดัดแปลงกิจกรรมพลศึกษาเพื่อออกกำลังกาย ให้เหมาะสมกับสภาพและความสามารถของตน เพื่อเสริมสร้างและดำรงไว้ซึ่งประสิทธิภาพและ บุคลิกภาพ

หลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2544

วิสัยทัศน์ กลุ่มสาระการเรียนรู้สุขศึกษาและพลศึกษา ตามหลักสูตรขั้นพื้นฐาน
พุทธศักราช 2544

เป้าหมายสูงสุด คือ สุขภาพดีอย่างยั่งยืน

1. พัฒนาพฤติกรรมสุขภาพที่ถูกต้องเหมาะสมทั้งด้านความรู้ ความเข้าใจ เจตคติ คุณธรรม จริยธรรม ค่านิยมและการปฏิบัติ
2. ขยายองค์ความรู้สู่ชุมชน เพื่อการปฏิบัติทางสุขภาพที่ถูกต้องเหมาะสม
3. พัฒนาสภาวะทั้งด้านร่างกายและจิตใจ ให้เข้มแข็งมีพลังสติปัญญา ในการควบคุมตนเอง เพื่อดำรงชีวิตอยู่ในครอบครัว ชุมชน และสังคมอย่างมีความสุข
4. พัฒนาผู้เรียนโดยองค์รวมให้ความเป็นมนุษย์ที่สมบูรณ์ทั้งด้านร่างกาย จิตใจ อารมณ์ สติปัญญา สังคม และจิตวิญญาณ

สุขภาพ มีความสำคัญยิ่งต่อชีวิตความเป็นอยู่ (Well being) ของแต่ละคนและสังคม สุขภาพ จึงหมายรวมถึงมิติด้านความเจริญเติบโตและการพัฒนาการของบุคคล ทั้งทางด้านร่างกาย จิตใจ อารมณ์ สังคม สติปัญญา และจิตวิญญาณ ซึ่งส่งผลต่อคุณภาพชีวิตของคนโดยรวม

วิชาพลศึกษา มีบทบาทสำคัญยิ่งต่อการพัฒนาสุขภาพและสมรรถภาพของมนุษย์ให้มีความสมบูรณ์ ความสมดุลและมีคุณภาพ ให้ผู้เรียนมีความสามารถเรียนรู้เกิดการพัฒนาเกี่ยวกับความมั่นใจในตนเอง ความสามารถของตนเอง เกิดวิธีการเรียนรู้ด้วยพลัง มีความสามารถในการนำความรู้และทักษะไปประยุกต์ เกิดความตระหนักและความรับผิดชอบต่อสุขภาพและสมรรถภาพทางกายของตนเอง สามารถตัดสินใจและเลือกวิธีปฏิบัติในการดูแลสุขภาพตลอดจนการมีส่วนร่วมในการสร้างความเชื่อมั่นหรือมั่นใจในชีวิตความเป็นอยู่ที่ดีและความปลอดภัยของผู้อื่นบนพื้นฐานของความเป็นไทย

สาระสำคัญของหลักสูตร

หลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2544 เป็นหลักสูตรแกนกลางที่มุ่งพัฒนาคนไทยให้เป็นมนุษย์ที่สมบูรณ์ เป็นคนดี มีปัญญา มีความสุขและมีความเป็นไทย มีศักยภาพในการศึกษาต่อและการประกอบอาชีพโดยมีมาตรฐานเป็นตัวกำกับในการพัฒนาผู้เรียนไปสู่เป้าหมาย

1. หลักการ เป็นการจัดการศึกษาเพื่อความเป็นเอกภาพของชาติ มุ่งเน้นความเป็นไทย ควบคู่กับความเป็นสากล เป็นการศึกษาเพื่อปวงชนทุกคนจะได้รับการศึกษาอย่างเสมอภาคและเท่าเทียมกัน โดยสังคมมีส่วนร่วมในการจัดการศึกษา ส่งผลให้ผู้เรียนได้พัฒนาและเรียนรู้ด้วยตนเองอย่างต่อเนื่องตลอดชีวิต มีความยืดหยุ่นทั้งด้านสาระ เวลา และการจัดการเรียนรู้สามารถจัดการศึกษาได้ทุกรูปแบบคือ การศึกษาในระบบ การศึกษานอกระบบ และการศึกษาตามอัธยาศัย ครอบคลุมทุกกลุ่มเป้าหมาย และสามารถเทียบโอนผลการเรียนรู้และประสบการณ์ในระหว่างรูปแบบเดียวกันหรือต่างรูปแบบกันได้

2. จุดมุ่งหมาย มุ่งพัฒนาผู้เรียนให้เกิดคุณลักษณะอันพึงประสงค์ เห็นคุณค่าของตนเอง ปฏิบัติตนตามหลักธรรมของศาสนา มีคุณธรรม จริยธรรม และค่านิยมอันพึงประสงค์มีความคิดสร้างสรรค์ ใฝ่รู้ ใฝ่เรียน รักการอ่าน รักการเขียน และรักการค้นคว้ามีความรู้อันเป็นสากล รู้เท่าทัน การเปลี่ยนแปลงและความเจริญก้าวหน้าทางวิทยาการ มีทักษะ และขบวนการทางคณิตศาสตร์ วิทยาศาสตร์ และทักษะในการดำเนินชีวิต รักการออกกำลังกาย ดูแลตนเองให้มีสุขภาพ และ บุคลิกภาพที่ดี มีค่านิยมเป็นผู้ผลิต มากกว่าเป็นผู้บริโภค ภูมิใจในความเป็นไทยและยึดมั่นการ ปกครองระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข มีจิตสำนึกในการอนุรักษ์ภาษา ศิลปะ วัฒนธรรม ประเพณี กีฬา ภูมิปัญญาไทย ทรัพยากรธรรมชาติและพัฒนาล้างแวล้อม มีความ รักประเทศชาติและท้องถิ่น มุ่งทำประโยชน์และสิ่งที่ดีงามให้สังคม

3. โครงสร้างของหลักสูตร

3.1 ระดับช่วงชั้น หลักสูตรกำหนดเป็น 4 ช่วงชั้น ตามระดับพัฒนาการของผู้เรียน คือ ช่วงชั้นที่ 1 ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1-3 ช่วงชั้นที่ 2 ชั้นประถมศึกษาปีที่ 4-6 ช่วงชั้นที่ 3 ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1-3 และช่วงชั้นที่ 4 ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4-6

3.2 สารการเรียนรู้ ซึ่งประกอบด้วยองค์ความรู้ ทักษะหรือกระบวนการเรียนรู้และ คุณลักษณะหรือค่านิยม คุณธรรม จริยธรรมของผู้เรียน หลักสูตรกำหนดสาระการเรียนรู้ที่เป็น พื้นฐานสำคัญที่ผู้เรียนทุกคนต้องเรียนรู้ไว้ 8 กลุ่มสาระ ได้แก่ ภาษาไทย คณิตศาสตร์ วิทยาศาสตร์ ภาษาอังกฤษ สุขศึกษาและพลศึกษา ศิลปะ การงานอาชีพและเทคโนโลยี และภาษาต่างประเทศ

3.3 กิจกรรมพัฒนาผู้เรียน เป็นกิจกรรมที่จัดให้ผู้เรียนได้พัฒนาความสามารถของ ตนเองตามศักยภาพ มุ่งเน้นเพิ่มเติมกิจกรรมที่ได้จัดให้เรียนรู้ตามกลุ่มสาระการเรียนรู้ทั้ง 8 กลุ่ม กิจกรรมผู้เรียนแบ่งออกเป็น 2 ลักษณะ คือ กิจกรรมแนะแนว และกิจกรรมนักเรียน เช่น ลูกเสือ เนตรนารี ยุวกาชาด ผู้บำเพ็ญประโยชน์

4. มาตรฐานการเรียนรู้ หลักสูตรได้กำหนดมาตรฐานการเรียนรู้ตามกลุ่มสาระการ เรียนรู้ 8 กลุ่ม เพื่อเป็นข้อกำหนดคุณภาพผู้เรียนด้านความรู้ ทักษะกระบวนการ คุณธรรม จริยธรรม และค่านิยมของแต่ละกลุ่ม สำหรับใช้เป็นจุดมุ่งหมายในการพัฒนาผู้เรียนให้มีคุณลักษณะ ที่พึงประสงค์ เมื่อเรียนจบในแต่ละช่วงชั้น คือ ชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 และ ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6

5. เวลาเรียน หลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐานกำหนดเวลาในการจัดการเรียนรู้ และ กิจกรรมพัฒนาผู้เรียนไว้ ดังนี้

ป. 1-3 มีเวลาเรียนประมาณปีละ 800 -1,000 ชั่วโมง เฉลี่ยวันละ 4 - 5 ชั่วโมง

ป. 4-6 มีเวลาเรียนประมาณปีละ 800 -1,000 ชั่วโมง เฉลี่ยวันละ 4 - 5 ชั่วโมง

6. การจัดหลักสูตร โครงสร้างหลักสูตรขั้นพื้นฐาน ประกอบด้วย สารการเรียนรู้และ มาตรฐานการเรียนรู้ที่แสดงคุณภาพผู้เรียนเมื่อเรียนจบ 12 ปี และเมื่อจบแต่ละช่วงชั้นของแต่ละ กลุ่มสาระการเรียนรู้ และจำนวนเวลาเรียนอย่างกว้างๆ สถานศึกษาต้องนำโครงสร้างดังกล่าวนี้

ไปทำหลักสูตรสถานศึกษา โดยคำนึงถึงสภาพปัญหา ความพร้อม เอกลักษณ์ภูมิปัญญาท้องถิ่น และคุณลักษณะอันพึงประสงค์ ทั้งนี้สถานศึกษาต้องจัดทำรายวิชาในแต่ละกลุ่มเพื่อให้ผู้เรียนได้เรียนรู้ครบถ้วนตามมาตรฐานที่กำหนด นอกจากนี้สถานศึกษาสามารถจัดทำสาระการเรียนรู้เพิ่มเติมเป็นรายวิชาใหม่ รายวิชาที่มีความเข้มข้น เพื่อให้ผู้เรียนได้เลือกเรียนตามความถนัด ความสนใจ ความต้องการ และความแตกต่างระหว่างบุคคล โดยเลือกสาระการเรียนรู้จาก 8 กลุ่มในช่วง ชั้นที่ 2,3 และ 4 ส่วนช่วงชั้นที่ 1 ควรเรียนเฉพาะรายวิชา พื้นฐานก่อน การจัดหลักสูตรช่วงชั้นที่ 1 และ 2 (ป.1 – 3 และ ป.4 – 6) เน้นให้ผู้เรียนได้พัฒนาคุณภาพชีวิต กระบวนการเรียนรู้สังคม ทักษะ พื้นฐานด้านการอ่าน การเขียน การคิดคำนวณ การคิดวิเคราะห์ การติดต่อสื่อสาร และพื้นฐานการเป็นมนุษย์ เน้นการบูรณาการอย่างสมดุล ทั้งด้านร่างกาย สติปัญญา อารมณ์ สังคม และวัฒนธรรม

7. การจัดเวลาเรียน สถานศึกษาสามารถจัดเวลาเรียนได้ยืดหยุ่นตามความเหมาะสมในแต่ละชั้นปี โดย ป.1 – 3 ป.4 – 6 จัดเวลาเรียนให้เป็นรายปี

สาระการเรียนรู้ของหลักสูตรกลุ่มสาระการเรียนรู้สุขศึกษาและพลศึกษา

สาระที่เป็นองค์ความรู้ของกลุ่มสาระการเรียนรู้สุขศึกษาและพลศึกษา ประกอบด้วย

สาระที่ 1 : การเจริญเติบโตและการพัฒนาการของมนุษย์

สาระที่ 2 : ชีวิตและครอบครัว

สาระที่ 3 : การเคลื่อนไหว การออกกำลังกาย การเล่นเกม กีฬาไทย และกีฬาสากล

สาระที่ 4 : การสร้างเสริมสุขภาพ สมรรถภาพ และการป้องกันโรค

สาระที่ 5 : ความปลอดภัยในชีวิต

มาตรฐานการเรียนรู้ของหลักสูตรกลุ่มสาระการเรียนรู้สุขศึกษาและพลศึกษา

มาตรฐานการเรียนรู้การศึกษาขั้นพื้นฐาน

สาระที่ 1 : การเจริญเติบโตและการพัฒนาการของมนุษย์

มาตรฐาน พ 1.1 : เข้าใจธรรมชาติการเจริญเติบโตและการพัฒนาการของมนุษย์

สาระที่ 2 : ชีวิตและครอบครัว

มาตรฐาน พ 2.1 : เข้าใจและเห็นคุณค่าของชีวิต ครอบครัว เพศศึกษา และมีทักษะในการดำเนินชีวิต

สาระที่ 3 : การเคลื่อนไหว การออกกำลังกาย การเล่นเกม กีฬาไทย และกีฬาสากล

มาตรฐาน พ 3.1 : เข้าใจ มีทักษะในการเคลื่อนไหว กิจกรรมทางกาย การเล่นเกม และกีฬา

มาตรฐาน พ 3.2 : รักการออกกำลังกาย การเล่นเกม และการเล่นกีฬา ปฏิบัติเป็นประจำอย่างสม่ำเสมอ มีวินัย เคารพสิทธิ กฎ กติกา มีน้ำใจนักกีฬา มีจิตวิญญาณในการแข่งขัน และชื่นชมในสุนทรียภาพของกีฬา

สาระที่ 4 : การสร้างเสริมสุขภาพ สมรรถภาพ และการป้องกันโรค

มาตรฐาน พ 4.1 : เห็นคุณค่า และมีทักษะในการเสริมสุขภาพ การดำรงสุขภาพ การป้องกันโรค และการเสริมสร้างสมรรถภาพเพื่อสุขภาพ

สาระที่ 5 : ความปลอดภัยในชีวิต

มาตรฐาน พ 5.1 : ป้องกันการหลีกเลียง พฤติกรรมเสี่ยงต่อสุขภาพ อุบัติเหตุ การใช้สารเสพติด และความรุนแรง

คุณภาพผู้เรียน

เมื่อจบการศึกษาขั้นพื้นฐานในกลุ่มสาระเรียนรู้สุขศึกษาและพลศึกษาแล้ว ผู้เรียนจะมีความรู้ ความเข้าใจที่ถูกต้อง มีเจตคติ และค่านิยมที่ดี ในเรื่องธรรมชาติการเจริญเติบโตและพัฒนาการของมนุษย์ ชีวิตและครอบครัว การเคลื่อนไหว การออกกำลังกาย การเล่นเกม กีฬาไทย และกีฬาสากล การสร้างเสริมสุขภาพ สมรรถภาพ การป้องกันโรค และความปลอดภัยในชีวิต มีทักษะปฏิบัติด้านสุขภาพจนเป็นกิจนิสัย

เมื่อจบการเรียนรู้กลุ่มสาระการเรียนรู้สุขศึกษาและพลศึกษาในแต่ละช่วงชั้น ผู้เรียนจะมีคุณภาพ ดังนี้

จบช่วงชั้นที่ 1 และช่วงชั้นที่ 2

1. มีความรู้และความเข้าใจเกี่ยวกับการเจริญเติบโตและพัฒนาการของมนุษย์ตลอดจนปัจจัยที่มีผลต่อการเจริญเติบโตและพัฒนาการ
2. สุขนิสัยที่ดีในเรื่องการเงิน การพักผ่อนนอนหลับ การรักษาความสะอาดของอวัยวะทุกส่วนของร่างกาย การเล่น และการออกกำลังกาย
3. ป้องกันตนเองจากพฤติกรรมที่อาจนำไปสู่การใช้สารเสพติด การล่องละเมิดทางเพศ และรู้จักปฏิเสธในเรื่องที่ไม่เหมาะสม
4. ควบคุมการเคลื่อนไหวของตนเองได้ตามพัฒนาการในวัยอายุ มีทักษะการเคลื่อนไหวขั้นพื้นฐานและมีส่วนร่วมในกิจกรรมทางกาย กิจกรรมสร้างเสริมสมรรถภาพทางกายเพื่อสุขภาพและเกม ได้อย่างสนุกสนานปลอดภัยเป็นประจำ
5. มีทักษะในการเลือกบริโภคอาหาร ของเล่น ของใช้ ที่มีผลต่อสุขภาพหลีกเลียงและป้องกันตนเองจากอุบัติเหตุได้
6. ปฏิบัติตนได้อย่างเหมาะสมเมื่อมีปัญหาทางอารมณ์ และปัญหาสุขภาพ
7. ปฏิบัติตนตามกฎหมาย ระเบียบ คำแนะนำ และขั้นตอนการต่างๆ และให้ความร่วมมือกับผู้อื่นด้วยความเต็มใจจนงานประสบผลสำเร็จ
8. ปฏิบัติตามสิทธิของตนเองและเคารพสิทธิของผู้อื่นในการเล่นเป็นกลุ่ม

สรุป

หลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน เป็นหลักสูตรแกนกลาง มุ่งพัฒนาคนไทยให้เป็นมนุษย์ที่สมบูรณ์ เป็นคนดี มีปัญญา มีความสุขและมีความเป็นไทย พัฒนาผู้เรียนผู้เรียนได้เรียนรู้อย่างต่อเนื่องตลอดชีวิต จัดการเรียนรู้ได้ทุกรูปแบบมี 3 ระบบ คือ การศึกษาในระบบ การศึกษานอกระบบ และการศึกษาตามอัธยาศัย มีจุดมุ่งหมายพัฒนาผู้เรียนให้เกิดคุณลักษณะพึงประสงค์ ได้กำหนดโครงสร้างของหลักสูตรระดับช่วงชั้น 4 ช่วงชั้น สาระการเรียนรู้ไว้ 8 กลุ่มสาระการเรียนรู้ จัดกิจกรรมพัฒนาผู้เรียนไว้ 2 ลักษณะคือ กิจกรรมแนะแนว และกิจกรรมนักเรียน มีมาตรฐานการเรียนรู้ทั้ง 8 กลุ่มสาระการเรียนรู้ เวลาเรียนตามกำหนดในแต่ละช่วงชั้น ตามหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน ปีพุทธศักราช 2544 ในกลุ่มสาระการเรียนรู้สุขศึกษาและพลศึกษา มีเป้าหมายสูงสุดคือ สุขภาพดีอย่างยั่งยืน สุขภาพหมายถึงมิติด้านความเจริญเติบโตและพัฒนาการของบุคคล ทางด้านร่างกาย ทางด้านจิตใจ ทางด้านอารมณ์ ทางด้านสังคม ทางด้านสติปัญญา และจิตวิญญาณ วิชาพลศึกษา จึงมีความสำคัญอย่างยิ่งต่อการพัฒนาสุขภาพ เมื่อจบการศึกษาในกลุ่มสาระการเรียนรู้นี้ ผู้เรียนมีเจตคติและค่านิยมที่ดีในเรื่องธรรมชาติการเจริญเติบโตและพัฒนาการของมนุษย์ ชีวิตและครอบครัว การเคลื่อนไหว การออกกำลังกาย การเล่นเกม กีฬาไทยและกีฬาสากล การสร้างสุขภาพ สมรรถภาพ การป้องกันโรค และความปลอดภัยในชีวิต มีทักษะปฏิบัติด้านสุขภาพจนเป็นนิสัย

การเรียนการสอน

การจัดการเรียนสอน การจัดการเรียนการสอนตามหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2544 ครูผู้สอนต้องปรับเปลี่ยนวัฒนธรรมการทำงานและจากบทบาทจากผู้ที่สอนผู้ชี้แนะในการเรียนรู้ (Teacher as Leader) เรียนรู้ไปพร้อมกับผู้เรียน เป็นผู้เอื้ออำนวยความสะดวกช่วยเหลือส่งเสริม สนับสนุนผู้เรียนในการแสวงหาความรู้ โดยเสนอแนะวิธีการและยุทธศาสตร์การเรียนรู้ให้ผู้เรียนลงมือเรียนรู้ และค้นพบความรู้ จากการปฏิบัติของตนเองจากสื่อและแหล่งเรียนรู้ต่าง ๆ ครูเป็นผู้ให้ข้อมูลที่ถูกต้องแก่ผู้เรียน เพื่อนำข้อมูลเหล่านั้น ไปสร้างองค์ความรู้ในสมอง (Constructivism) ของตนเอง

ความหมายของการเรียนการสอน

ทองทิพย์ วรรณพัฒน์ และคณะ (2522: 62 - 63) ได้ให้ความหมาย ของการเรียนรู้ว่าการเรียนคือ กิจกรรม (Activities) ทั้งหลายเป็นผล ทั้งปริมาณและคุณภาพในการปรับปรุงแก้ไขร่างกาย หรือ อินทรีย์ (Organism) ที่เกิดจากการปฏิภิกิริยา (Re – Action) ระหว่างตัวเรากับสิ่งแวดล้อม ผลบวกอันเป็นรายเฉลี่ยของสิ่งที่รู้อันเหลืออยู่ข้างหลังจากลืมหืมแล้วหรือสิ่งที่บุคคลทำในขณะที่เขาเรียน

บุหงา วัฒนะ (2534: 5) ได้ให้ความหมายของการเรียนการสอนไว้ว่า การเรียนเป็น ยุทธวิธีที่ผู้เรียนแต่ละคนเลือกใช้ในขณะที่เรียนเนื้อหา ในหลักสูตรตลอดจนมีส่วนเกี่ยวข้องกับ รูปแบบพฤติกรรมของผู้เรียนในสภาพการณ์ การเรียนรู้และการเรียนเป็นวิถีทางลักษณะที่บุคคลใช้ในการปฏิสัมพันธ์กับสิ่งแวดล้อมอันเกิดจากการสอน

ความหมายของการสอนไว้ 4 ลักษณะ ดังนี้

1. การสอน คือ การชี้แนะหมายถึง การช่วยเหลือ แนะนำจัดหาวัสดุและส่งเสริมให้คิด ทำในสิ่งต่าง ๆ ที่ผู้เรียนอยากรู้อยากเห็น
2. การสอน คือ การให้ความรู้เกี่ยวกับเรื่องราวต่าง ๆ โดยที่ผู้สอนเป็นผู้รวบรวมความรู้ แล้วถ่ายทอดความรู้เกี่ยวกับกฎเกณฑ์ตามความจริง ให้ง่ายและน่าสนใจ เพื่อสะดวกแก่การที่ผู้เรียน ได้เข้าใจและรับไว้ได้
3. การสอนคือ การที่ผู้ทำงานร่วมกับผู้เรียน เพื่อให้เกิดประสิทธิผลในการเรียนส่งเสริม ให้ผู้เรียนมีความรับผิดชอบ รู้จักคิด รู้จักทำด้วยตนเอง
4. การสอนคือ การแนะแนวทางให้แก่ผู้เรียน โดยใช้วิธีการสอนแบบต่าง ๆ และกิจกรรม ที่เหมาะสมให้กับผู้เรียน เพื่อให้เรียนเจริญงอกงามและพัฒนาการในทางที่พึงปรารถนาตรงกับ จุดมุ่งหมายของการศึกษา

จำเนียร ศิลพานิช (2538: 33) ได้ให้ความหมาย ของการสอนไว้เป็น 2 นัย คือ การสอน หมายถึง การกระทำอันเป็นอบรมสั่งสอนนักเรียนตามสถานศึกษา โดยทั่วไป การสอน หมายถึง การจัดสภาพการณ์ หรือจัดกิจกรรมอันเป็นการวางแผนที่จะทำให้การเรียนรู้อำนาจไปด้วยความสะดวก รวมทั้งการเรียนที่จัดเป็นแบบฉบับต่างๆหรือจัดกิจกรรมอื่น เพื่อให้เกิดการเรียนรู้ที่ไม่มีพิธีรีตองอื่นๆ ด้วยและยังให้ความหมายของการสอนไว้อีก 7 ข้อ คือ

1. การสอน คือ การจัดประสบการณ์ในชีวิตแก่เด็ก
2. การสอน คือ การถ่ายทอดความรู้ให้แก่เด็ก
3. การสอน คือ การให้เด็ก (ผู้เรียน) ได้มีส่วนร่วมในกิจกรรม
4. การสอน คือ การแนะแนวทางให้เด็กได้ศึกษาและค้นคว้าหาความรู้
5. การสอน คือ การฝึกให้เด็กได้ปรับตัวเข้ากับสิ่งแวดล้อมและสังคมได้
6. การสอน คือ การถ่ายทอดความรู้จากครูผู้สอนไปสู่ผู้เรียนรวมทั้งการจัดสิ่งแวดล้อมและ กิจกรรมให้เหมาะสมแก่นักเรียนของเด็ก

7. การสอน คือ การให้เด็กเกิดการเรียนรู้ และสามารถนำความรู้ไปใช้ในชีวิตประจำวันได้ จากความหมายดังกล่าวสรุปได้ว่า การสอนคือ วิธีการหรือขั้นตอนที่ผู้สอนชี้แนะทางให้กับผู้เรียน โดยการสอนวิธีการสอนแบบต่างๆ เข้าช่วยให้ผู้เรียนได้รับประสบการณ์และนำประสบการณ์ที่ได้รับ จากการสอนไปพัฒนาผู้เรียนมีความเจริญงอกงามในด้านต่างๆ ตรงตามจุดประสงค์ที่ได้กำหนดไว้

วาสนา คุณาภิสิทธิ์ (2539: 16) ได้ให้ความหมายของการสอนว่า การสอนเป็นศิลป์ที่มี รากฐานมาจากวิทยาศาสตร์ (An art based in Science) การสอนประกอบไปด้วย

การวางแผน การจำแนกผลพลอยได้ทางพฤติกรรม การประเมินวิธีการสอน และการอธิบายถึงกระบวนการและผลลัพธ์ที่จะได้จากการสอน

กิจกรรมการเรียนรู้การสอนวิชาพลศึกษา

กิจกรรมพลศึกษาเป็นกิจกรรมที่สำคัญยิ่ง ในการเรียนพลศึกษาในระดับประถมศึกษา เพราะเป็นเครื่องช่วยพัฒนาลักษณะนิสัยและความสามารถของผู้เรียนแต่ละคน ระหว่างผู้เรียน พลศึกษาและครูย่อมมีโอกาสรู้ถึงนิสัยใจคอ และพฤติกรรมความต้องการผู้เรียนได้ดี ในการจัด กิจกรรมการเรียนรู้การสอนวิชาพลศึกษาในระดับนี้ซึ่งจะต้องเน้นการมีสุขภาพที่ดีและเน้นการพัฒนา ทางด้านร่างกาย จิตใจเป็นสำคัญ เพราะเป็นวัยที่กำลังอยากทดลอง อยากรู้ อยากเห็น ครูผู้สอน พลศึกษาจึงต้องกำกับดูแลแก้ไขข้อบกพร่อง เสริมการพัฒนา ให้นักเรียนได้เรียนรู้เต็มศักยภาพ และมีประสิทธิภาพ

วาสนา คุณาอภิสิทธิ์ (2536 : 320 – 326) ได้กล่าวถึงการเลือกจัดกิจกรรมพลศึกษาไว้ว่า เป็นกิจกรรมที่มีลักษณะดังนี้

1. มีคุณค่าตามจุดมุ่งหมายของวิชาพลศึกษา คือ เสริมสร้างให้นักเรียนเกิดพัฒนาการ ต่างๆ ตามจุดมุ่งหมาย
2. มีความสนุกสนานและท้าทายความสามารถของนักเรียน
3. สามารถปรับให้เหมาะสมกับวัยและความสนใจของนักเรียนและถ้าเป็นไปได้การให้ นักเรียนได้เลือกเรียนเอง
4. อาศัยทักษะการเคลื่อนไหวเบื้องต้นเป็นพื้นฐาน เพื่อความปลอดภัยและการสร้าง แรงจูงใจ
5. เหมาะสมกับอุปกรณ์ สถานที่ และสิ่งอำนวยความสะดวกตลอดจนความสามารถของครู
6. สามารถนำไปใช้ในโอกาสต่อไปได้ คือ การนำไปใช้นอกเวลาเรียน
7. มีคุณค่าต่อสุขภาพและมีความปลอดภัย
8. สอดคล้องกับนโยบาย ปรัชญา และแนวการบริหารของโรงเรียน
9. การแสดงออกของแต่ละบุคคล
10. สอดคล้องกับกิจกรรมที่นักเรียนปฏิบัติโดยปกตินอกโรงเรียนอยู่แล้ว
11. ส่งเสริมคุณธรรม จริยธรรม และการแสดงออกที่ดีที่สังคมยอมรับ

ลักษณะของการสอนที่ดี

จรรยา แก่นวงษ์คำ (2529 : 11) ได้อธิบายถึงลักษณะของการสอนที่ดี ดังนี้คือ

1. การสอนที่ดีต้องมีความมุ่งหมายของบทเรียนมีการเตรียมเนื้อหา อุปกรณ์ การประเมินผลได้สอดคล้องกับความมุ่งหมาย

2. การสอนที่ดีต้องยึดเด็กเป็นหลัก โดยคำนึงถึงความแตกต่างในเรื่องของวัย ประสบการณ์เดิม และความแตกต่างระหว่างบุคคลของเด็กมากกว่าที่จะเอาหลักสูตรเป็นเกณฑ์
3. การสอนที่ดีครูต้องสร้างบรรยากาศให้เหมาะสมแก่การเรียนรู้ ทั้งในแง่ของสิ่งแวดล้อม และอารมณ์ของเด็ก
4. การสอนที่ดีควรมุ่งให้เด็กได้ความรู้ความสามารถ ทักษะ และทัศนคติพร้อมที่จะประพฤติตนเป็นคนดี
5. การสอนที่ดีต้องเป็นการส่งเสริมความคิดสร้างสรรค์สิ่งใหม่ๆ ให้เกิดขึ้น
6. การสอนที่ดีต้องเปิดโอกาสให้นักเรียนได้คิดค้นหาเหตุผลความเป็นไปของสิ่งที่เรียน มิใช่เอาความจริงจากตำรา หรือคำบอกเล่าอย่างเดียว
7. การสอนที่ดีควรจะสัมพันธ์เนื้อหาที่เกี่ยวข้องกันในวิชาเดียวกัน ทั้งในด้านทฤษฎี และปฏิบัติซึ่งก่อให้เกิดการต่อเนื่องของประสบการณ์ และสัมพันธ์กับชีวิตประจำวัน
8. การสอนที่ดีควรเปิดโอกาสให้นักเรียนมีส่วนร่วมในการวางแผน มีส่วนในการดำเนินกิจกรรมรวมทั้งการประเมินผล
9. การสอนที่ดีย่อมช่วยให้นักเรียนเกิดความสนใจในสิ่งที่เรียนโดยใช้แรงกระตุ้นทั้งภายใน และภายนอก แต่ตามหลักการแล้วควรใช้การจูงใจภายในมากกว่าภายนอก
10. การสอนที่ดีไม่ควรยึดมั่นในวิธีสอนวิธีใดวิธีหนึ่งวิธีเดียว แต่อย่างใดก็ตามควรจะเป็นวิธีที่เหมาะสมที่สุด
11. การสอนที่ดีต้องมีการประเมินผลอยู่ตลอดเวลาโดยใช้วิธีการต่างๆ เช่น การสังเกต การซักถาม ทั้งนี้เพื่อให้แน่ใจว่าการสอนได้ตรงตามความมุ่งหมาย

องค์ประกอบในการเรียนการสอนวิชาพลศึกษา

ในการเรียนการสอนในวิชาพลศึกษาจะให้บรรลุจุดมุ่งหมายที่วางเอาไว้ตามหลักสูตรได้นั้น จะต้องอาศัยองค์ประกอบหลายประการ เช่น การเงิน สถานที่ อุปกรณ์การเรียนการสอน หลักสูตร และระบบการบริหารงาน โดยครูพลศึกษาจะต้องมีคุณสมบัติและมีบุคลิกลักษณะที่ดีเพื่อดำเนินงานด้านพลศึกษาของโรงเรียนให้สำเร็จลุล่วงตามวัตถุประสงค์ เช่น รู้จุดมุ่งหมายของการเรียน การสอน และหลักสูตร มีความรู้ ความสามารถในการสอนที่จะทำให้ให้นักเรียนเกิดความสนใจ เกิดเจตคติที่ดีต่อวิชาพลศึกษา อีกทั้งต้องติดตามความเคลื่อนไหวทางพลศึกษาอยู่เสมอ สามารถควบคุมอารมณ์ของตนเองได้ และมีความอดทน ขยันขันแข็ง มีสุขภาพทั้งทางร่างกาย และจิตใจ มีมนุษยสัมพันธ์ และบุคลิกลักษณะที่ดี มีทักษะด้านกีฬา มีความเชื่อมั่นในตนเองเป็นพลเมืองที่ดี และศรัทธาในอาชีพของตน (ผาณิต บิลมาศ. 2522 : 256) องค์ประกอบ ในการเรียนการสอน ของนักเรียนมีดังนี้

บุคลิกลักษณะของครูผู้สอนวิชาพลศึกษา

บุคลิกลักษณะ หมายความว่า ทุกสิ่งทุกอย่างในลักษณะรวมๆ ของบุคคลหนึ่ง เช่น กริยาท่าทาง รูปร่าง สัดส่วน น้ำเสียง คำพูด ความคิดเห็น ทักษะคติ ที่สามารถแสดงให้ผู้อื่นมองเห็นได้ซึ่ง บุญเจือ สุวรรณพฤษ (2523 : 11 – 12) กล่าวว่า ครูพลศึกษาที่มีบุคลิกลักษณะที่ดีต้องมีลักษณะดังต่อไปนี้

1. เป็นผู้มีสุขภาพดีทั้งทางกายและจิตใจ สุขภาพประกอบด้วย ความแข็งแรง ว่องไว มีความอดทน ไม่เจ็บป่วย และไม่พิการ สุขภาพจิตประกอบด้วย มีอารมณ์ดี ร่าเริง ยิ้มแย้มแจ่มใสมองโลกในแง่ดี มีใจหนักแน่น มีความยุติธรรม มีเหตุผล เป็นต้น
2. เป็นผู้มีความรู้แลทักษะในทางพลศึกษาดี หมั่นแสวงหาความรู้ให้ทันสมัย ฝึกฝนทักษะและประสบการณ์เพิ่มเติม
3. รู้เทคนิคในการถ่ายทอดความรู้และทักษะให้แก่นักเรียน มีความสามารถในการสอนและฝึกทักษะให้เข้าใจ แจ่มแจ้ง และสามารถปฏิบัติได้อย่างมีประสิทธิภาพ
4. มีความประพฤติ อยู่ในศีลธรรมและระเบียบวินัย แต่งกายเรียบร้อยถูกต้องตามวัฒนธรรม สะอาด และเหมาะสมกับสภาวะเศรษฐกิจ

วาสนา คุณาภภิสิทธิ์ (2536 : 168) อธิบายถึง บุคลิกลักษณะของครูพลศึกษาในภาพรวมมีลักษณะดังต่อไปนี้ คือ เป็นผู้มีสุขภาพดีทั้งกายและจิตใจ เป็นผู้มีความสามารถพิเศษในการสอนการฝึกปฏิบัติและการร่วมในกีฬาได้หลายประเภท มีความต้องการและพร้อมที่จะบริการแก่บุคคลทั่วไป เป็นผู้แต่งกายสะอาด เรียบร้อย เหมาะกับสถานที่ ครูพลศึกษา ต้องเป็นแบบอย่างที่ดีของนักเรียนได้ และมีบุคลิกลักษณะของความเป็นผู้นำและมีความยุติธรรม

จะเห็นได้ว่า ครูพลศึกษานับว่าเป็นหัวใจสำคัญของวิชาพลศึกษา ถ้าครูพลศึกษาสามารถจัดโปรแกรมพลศึกษาโดยให้นักเรียนได้รับประโยชน์จากการศึกษาวิชาพลศึกษาจะเป็นวิชาที่มีบทบาทสำคัญในกระบวนการจัดการศึกษาของชาติ อีกทั้งครูผู้บริหาร นักเรียนตลอดจนผู้ปกครอง ก็ akan เห็นความสำคัญของวิชาพลศึกษา และต้องการสนับสนุนให้มีการเรียนการสอนวิชาพลศึกษาต่อไป ดังนั้น ครูผู้สอนวิชาพลศึกษาควรสำนึกในหน้าที่และความรับผิดชอบของตนเองอยู่ตลอดเวลาด้วย

คุณสมบัติของครูพลศึกษา

ครูพลศึกษาหรืออาจารย์ผู้สอนถือว่าเป็นหัวใจหรือองค์ประกอบที่สำคัญที่สุดของการเรียนการสอนตามพจนานุกรมฉบับราชบัณฑิตยสถาน พ.ศ. 2525 ได้นิยามไว้ว่า ครู หมายถึง ผู้สั่งสอนศิษย์ ผู้ถ่ายทอดความรู้ให้แก่ศิษย์

วรศักดิ์ เพียรชอบ (2527 : 47) ได้กล่าวถึง ครูพลศึกษาที่จะสามารถ จะปฏิบัติหน้าที่และภารกิจ ทางพลศึกษาได้ดีมี ประสิทธิภาพ ควรจะมีลักษณะที่สำคัญ ดังต่อไปนี้

1. เป็นผู้ที่มีความศรัทธาในวิชาพลศึกษาอย่างแท้จริง
2. เป็นผู้มีความรู้ลึกในการรับผิดชอบสูง

3. เป็นผู้ที่มีความคิดสร้างสรรค์และกระตือรือร้น
4. เป็นผู้มีบุคลิกภาพที่ดีสุขภาพสมบูรณ์
5. เป็นผู้มีจิตใจโอบอ้อมอารีเอื้อเฟื้อเผื่อแผ่ และมีน้ำใจเป็นนักกีฬา
6. เป็นผู้ที่รักเด็ก มีอารมณ์สนุกสนานร่าเริง

วาสนา คุณาภิสัทธ (2539 : 320 - 321) ได้กล่าวถึง ครูพลศึกษาที่ดี ควรมีคุณสมบัติดังต่อไปนี้

1. เป็นผู้มีสุขภาพดีทั้งกายและจิต
2. เป็นผู้มีความสามารถในการฝึกการสอนและมีส่วนร่วมในกีฬาต่าง ๆ ให้ได้หลายประเภท
3. มีความต้องการและความพร้อมที่จะบริการแก่บุคคลทั่วไปซึ่งเป็นเรื่องของการให้ความช่วยเหลือ
4. มีความสามารถในการวิเคราะห์แยกแยะทักษะย่อย และการเคลื่อนไหวต่าง ๆ ออกมาให้ นักเรียนเห็นได้อย่างถูกต้องชัดเจนไม่ผิดพลาด
5. มีความสามารถที่จะทำให้นักเรียนเกิดความรู้สึกพึงพอใจและอยากที่จะฝึกหรือเล่นกีฬาต่อไป

6. เป็นผู้มีรูปร่างและลักษณะท่าทางเหมาะสมกับอาชีพครูพลศึกษา
7. มีน้ำใจนักกีฬาและพยายามปลุกฝังให้นักเรียนมีคุณสมบัติของผู้มีน้ำใจเป็นนักกีฬาอยู่เสมอ

8. เป็นผู้มีลักษณะของความเป็นผู้นำ
9. เป็นผู้มีหลักการหรืออุดมคติของตนเอง มีบุคลิกดีและมีคุณธรรม นักเรียนต่างช่วยเหลือซึ่งกันและกัน ทำให้ห้องเรียนเป็นสถานที่ที่ทุกคนมีความสุขและนักเรียนรักโรงเรียน อยากมาโรงเรียนเนื่องจากการศึกษามีบทบาทสำคัญในการช่วยให้เยาวชนพัฒนาการทั้งด้านเชาวน์ปัญญาและทางบุคลิกภาพ เพื่อช่วยให้เยาวชนมีความสำเร็จในชีวิต ทุกประเทศจึงหาทางส่งเสริมการศึกษาจึงสำคัญในการช่วยทั้งครูและนักการศึกษาผู้มีความรับผิดชอบในการปรับปรุงหลักสูตรและการเรียนการสอน

สรุป การเรียนการสอนหมายถึง การจัดกิจกรรม การอบรมสั่งสอน การจัดประสบการณ์ในการศึกษาให้กับบุคคลทุกระดับแต่ละวัยของการเรียนและนำความรู้ ประสบการณ์ เหล่านั้นไปใช้ดำเนินชีวิตประจำวัน พัฒนาตนเองใช้ชีวิตอยู่ในสังคมอย่างมีความสุข การเรียนการสอนต้องจัดกิจกรรม วิชาพลศึกษาก็เป็นกิจกรรมหนึ่งที่สำคัญ ในระดับประถมศึกษาเด็กกำลังทดลอง อยากรู้ อยากเห็น ครูพลศึกษาจะต้องกำกับดูแลแก้ไขข้อบกพร่อง ส่งเสริมการพัฒนาให้นักเรียนได้เรียนรู้เต็มศักยภาพ และมีประสิทธิภาพ การเรียนการสอนที่ดีต้องมียุทธศาสตร์ประกอบ มีการวางแผน และการจัดแผนการเรียนรู้ที่ใช้ในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน นอกจากนี้ลักษณะบุคลิกการสอนที่ดีของครูผู้สอนพลศึกษา และคุณสมบัติของครูพลศึกษาก็มีส่วนประกอบที่สำคัญในการเรียนการสอน

วัสดุ อุปกรณ์ และเครื่องอำนวยความสะดวกในการเรียนการสอนพลศึกษา

การเรียนพลศึกษานั้นเป็นการเรียนที่ใช้กิจกรรมทางกายโดยการปฏิบัติ ส่วนประกอบที่สำคัญที่ต้องมีส่วนประกอบนอกจากครู นักเรียน แล้วยังต้องรวมถึง วัสดุ อุปกรณ์ และเครื่องอำนวยความสะดวกในการสอนพลศึกษา ซึ่งพิจารณาถึงความเหมาะสมกับกิจกรรมแต่ละประเภทด้วย ความสำคัญของวัสดุอุปกรณ์การสอนพลศึกษานี้ จรรยา แก่นวงศ์คำ (2517 : 59) ได้กล่าวถึงเรื่องวัสดุอุปกรณ์หรือใช้ประกอบการสอนพลศึกษาว่า จะต้องเหมาะสมกับวัย และความเหมาะสมกับสภาพภูมิประเทศสำคัญในการฝึกหัดเด็ก อุปกรณ์ที่ใช้ประกอบการสอนจะต้องเลือก ให้เหมาะสมกับวัย ผู้เรียน เช่น ไม่ควรนำการเล่นเทนนิสมาสอนเด็กประถม เพราะอวัยวะของเด็กยังไม่พร้อม

การจัดหาวัสดุ อุปกรณ์และสิ่งอำนวยความสะดวกในกิจกรรมพลศึกษานั้น นอกจากจะอาศัยความรับผิดชอบจากครูผู้สอนและนักเรียนแล้ว ยังต้องเปิดโอกาสให้ชุมชนได้มีส่วนร่วมในกิจกรรมนั้นด้วย เพราะโรงเรียนเป็นหน่วยงานที่ตั้งขึ้นบริการชุมชน ดังนั้นชุมชนจึงมีส่วนร่วมในการวางแผนงานต่างๆ ตลอดจนจัดหา การทำนุบำรุง รวมถึงการได้ประโยชน์ร่วมกันในชุมชน ซึ่ง วาสนา คุณาภิสิทธิ์ (2529 : 203) ได้เสนอแนะว่าชุมชนจำเป็นต้องมีสถานที่และสิ่งอำนวยความสะดวกสำหรับการเข้าร่วมกิจกรรมพลศึกษา กีฬา และกิจกรรมนันทนาการโรงเรียนควรจัดสิ่งเหล่านั้นให้สัมพันธ์กับความต้องการของชุมชนประเภทขนาด และที่ตั้งของสถานที่และสิ่งอำนวยความสะดวกให้สอดคล้องกับลักษณะทางเศรษฐกิจชุมชน ควรมีการวางแผนจัดสถานที่และสิ่งอำนวยความสะดวก โดยพิจารณาถึงการใช้ประโยชน์ได้อย่างเต็มที่ กับการใช้เป็นแหล่งช่วยเสริมสร้างสมรรถภาพโปรแกรมการวางแผนควรสอดคล้องกับความสนใจและความต้องการของประชาชนทุกคนกำหนดกฎระเบียบเกี่ยวกับการใช้อุปกรณ์สถานที่และสิ่งอำนวยความสะดวกไว้เพื่อความสะดวกและ ความปลอดภัย และมีการร่วมมือกันในการวางแผนอย่างใกล้ชิดระหว่างองค์กรและหน่วยงานต่างๆในชุมชนเกี่ยวกับการออกแบบอุปกรณ์ สถานที่ และสิ่งอำนวยความสะดวกให้เหมาะสมสำหรับกิจกรรมพลศึกษา อุปกรณ์เล่นกีฬาและนันทนาการ

สรุป วัสดุ อุปกรณ์ และเครื่องอำนวยความสะดวกในการเรียนการสอนพลศึกษาต้องใช้กิจกรรมปฏิบัติทางกาย มีส่วนประกอบที่สำคัญ จะต้องเหมาะสมกับเพศและวัย พิจารณาการใช้ประโยชน์อย่างเต็มที่ในการใช้จัดกิจกรรมการเรียนการสอน โรงเรียนเป็นส่วนหนึ่งของชุมชน ชุมชนต้องมีส่วนร่วมในกิจกรรม ต้องมีการวางแผน การทำนุบำรุงรักษา ครู นักเรียน และชุมชนจะต้องร่วมมือกัน

การวัดผลและประเมินผลวิชาพลศึกษา

วรศักดิ์ เพียรชอบ (2517 : 149-157) ได้อธิบายไว้ว่า การวัดผล เป็นกระบวนการที่เราหาปริมาณของการพัฒนาหรือพฤติกรรมที่เกิดขึ้นจากการเรียนการสอน ปริมาณที่ต้องการวัดนี้อาจเป็นปริมาณที่เราสามารถมองเห็นได้ เช่น น้ำหนัก ส่วนสูง แต่เกี่ยวกับพัฒนาการในพฤติกรรมของมนุษย์ เช่น ความมีน้ำใจ ความรู้สึกที่ดีต่อสิ่งใดสิ่งหนึ่งอันเป็นผลเนื่องมาจาก การเรียนการสอน เป็นปริมาณที่มองเห็นได้ยาก จนกว่านักเรียนจะแสดงออกมาให้เห็น หรืออาจถามคำถามเพื่อให้

นักเรียนตอบคำถามหรือปฏิบัติให้ดูจึงจะวัดผลได้ สำหรับการประเมินผลนั้นเป็นการนำผลหรือปริมาณที่เราวัดได้มาเปรียบเทียบกับเกณฑ์มาตรฐานที่มีอยู่แล้ว เช่น สอบได้คะแนน 90 คะแนน เทียบกับเกณฑ์ที่กำหนดไว้ได้เกณฑ์เอหรือระดับคะแนนดีมาก

หลักการวัดและประเมินผลผู้เรียน

จากเอกสาร หลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2544 การวัดและประเมินผล เป็นกระบวนการที่ช่วยผู้สอนได้ข้อมูลสารสนเทศที่แสดงถึงพัฒนาการ ความก้าวหน้าและความสำเร็จของการเรียนรู้ของผู้เรียนซึ่งเป็นประโยชน์ต่อการส่งเสริมให้ผู้เรียนเกิดพัฒนาการและเรียนรู้เต็มศักยภาพ วิธีการวัดและประเมินผลต้องใช้วิธีการที่หลากหลาย สอดคล้องกับสิ่งที่ต้องการวัดทั้งที่เป็นความรู้ ความคิดและการประเมิน และจะดำเนินการควบคู่กับการเรียนการสอน การวัดความรู้ ความคิดส่วนใหญ่ใช้การทดสอบ แบบทดสอบที่อาจเป็นแบบเลือกตอบหรือให้เขียนคำตอบเองด้วย ข้อสอบอัตนัย ควรเน้นการตอบโดยการเขียนและการนำเสนอคำตอบด้วยตัวผู้เรียนเพราะเป็นการส่งเสริมให้ผู้เรียนได้พัฒนาการคิดและการเขียนไปพร้อม ๆ กัน ได้ดีกว่าเครื่องมือชนิดเลือกตอบ นอกจากนี้ต้องอาจใช้แฟ้มสะสมงาน การสังเกต การสัมภาษณ์ และประเมินความดีงาม และการปฏิบัติ

ระดับของการวัดผลและประเมินผล

การวัดผลและประเมินผลผู้เรียนตามหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน แบ่งได้เป็น 3 ระดับ คือ

1. การวัดผลและประเมินผลระดับชั้นเรียน เป็นการวัดผลและประเมินผลที่มุ่งหาคำตอบว่าผู้เรียนมีความก้าวหน้าทั้งด้านความรู้ ทักษะกระบวนการ และคุณธรรมจริยธรรมและค่านิยมที่พึงประสงค์จากการเรียนการสอนหรือไม่เพียงใด ผู้ใช้ผลการประเมินในระดับชั้นเรียนที่สำคัญ คือ ผู้เรียน ผู้สอน และพ่อแม่ ผู้ปกครอง สถานศึกษาเป็นผู้กำหนดหลักเกณฑ์การประเมิน โดยความเห็นชอบของคณะกรรมการสถานศึกษา
2. การประเมินระดับสถานศึกษา เป็นการประเมินเพื่อตรวจสอบความก้าวหน้าของผู้เรียนเป็นรายชั้นปีและช่วงชั้น สถานศึกษานำข้อมูลผลการประเมินไปใช้ในการปรับปรุงการเรียนการสอนและคุณภาพผู้เรียนให้เป็นไปตามมาตรฐานการเรียนรู้ตามหลักสูตร รวมทั้งนำผลการประเมินไปพิจารณาตัดสินการผ่านระดับชั้นและผ่านช่วงชั้น
3. การประเมินระดับชาติ สถานศึกษาต้องจัดให้ผู้เรียนทุกคนที่เรียนในปีสุดท้ายของแต่ละช่วงชั้นได้แก่ ชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 และชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 เข้ารับการประเมินระดับชาติ ตามกระทรวงศึกษาธิการกำหนด

ประโยชน์ของการวัดผลและประเมินผล

สุวิมล ตั้งสัจพจน์ (2526 : 10) กล่าวถึงการวัดผลประเมินผลทางพลศึกษา ดังต่อไปนี้

1. ช่วยให้การทราบสถานภาพของนักเรียนได้ถูกต้อง
2. ช่วยกระตุ้นให้นักเรียนมีความสนใจในการเรียนมากขึ้น
3. ช่วยในการแบ่งนักเรียนตามระดับความสามารถและสะดวกในการจัดกลุ่ม
4. สามารถประเมินผลการเรียนและการสอนของครูได้
5. สามารถวินิจฉัยและทำนายผลเกี่ยวกับการเรียนการสอนได้
6. ช่วยให้ครูสามารถให้คะแนนนักเรียนได้อย่างถูกต้อง
7. เป็นวิธีหนึ่งของการเรียนการสอนโดยการสร้างสถานการณ์อย่างใดอย่างหนึ่งให้

นักเรียนได้ทดลองความสามารถอย่างเต็มที่

สรุป

การวัดผลและประเมินผลเป็นกระบวนการที่หาปริมาณหรือพฤติกรรมนักเรียน เพื่อพัฒนาการเรียนการสอนของครู ในหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน การวัดผลและประเมินผล เพื่อสร้างประโยชน์ต่อการส่งเสริมให้ผู้เรียนเกิดการพัฒนาและการเรียนรู้เต็มศักยภาพ มีการวัดผลและประเมินผล ซึ่งในหลักสูตรประถมศึกษาขั้นพื้นฐานมี 3 ระดับ คือ ระดับชั้นเรียน ระดับสถานศึกษา ระดับชาติ การวัดผลและประเมินผลมีประโยชน์มาก ทำให้สภาพและปัญหา ช่วยกระตุ้นประเมินผล การเรียนการสอนของครู และนักเรียน นักเรียนได้ทดลองความสามารถที่ตนเองได้เรียนรู้จากการเรียนการสอน จากกิจกรรม ประสพการณ์ทั้งทางตรงและทางอ้อมจากครู โรงเรียนจัดประสพการณ์ต่างๆให้นักเรียน

งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

วิจัยในต่างประเทศ

คอรื (วีระ เห่งกันยา. 2548 : 21 ; อ้างอิงจาก Korri. 1971: 5181 – A) ได้ทำการวิจัย เรื่อง ปัญหาการสอนพลศึกษาในรัฐมินเนโซต้า โดยใช้แบบสอบถามเป็นเครื่องมือสำหรับการศึกษา ส่วนกลุ่มประชากร ได้แก่ ครูสอนวิชาพลศึกษา

ผลการวิจัยพบว่า โรงเรียนส่วนมากขาดอุปกรณ์และเครื่องอำนวยความสะดวก จำนวนนักเรียนแต่ละชั้นมากเกินไป จึงไม่สามารถจัดกิจกรรมต่างๆ เพื่อตอบสนองความต้องการและความถนัดของแต่ละบุคคลได้ทั้งหมด ครูพลศึกษามีชั่วโมงมากเกินไปทำให้ไม่มีเวลาสำหรับเตรียมการเรียนการสอน

บูเชอร์ (อนุสรณ์ สกุลเบิกไพร. 2547 : 16 ; อ้างอิงจาก Bucher. 1972 – A) ได้สำรวจคุณสมบัติ ของครูพลศึกษาที่เด็กวัยรุ่นเชื่อว่ามีค่าเป็นในนิวยอร์ก ผลการวิจัยพบว่า ครูพลศึกษาที่มีความคิดดีมีความสำคัญมากที่สุด รองลงมาได้แก่การทำงานร่วมกับกลุ่มได้ดี

มีความรู้และทักษะ มีความสุภาพเรียบร้อยและความประพฤติดี มีชื่อเสียงเป็นที่รู้จักทั่วไป ส่วนรูปร่างหน้าตาและความแข็งแรงที่จะเป็นนักสู้ที่ดี มีความจำเป็นน้อยที่สุด ผลการวิจัยในครั้งนี้กลุ่มตัวอย่างให้ความสำคัญด้านวิชาการ และการเรียนการสอนมาก ซึ่งเน้นความสำคัญกับคุณลักษณะแตกต่างออกไปจากการวิจัยของ เจลีย์ว บุรีภักดี (2520 : 368) ที่พบว่ากลุ่มตัวอย่างได้ให้ความสำคัญกับคุณลักษณะด้านคุณธรรมและความประพฤติมากกว่าคุณลักษณะด้านความรู้และการสอน และแตกต่างกับการวิจัยของ ผาณิต บิลมาศ (2522: 265) ในคุณลักษณะด้านร่างกาย ซึ่งกลุ่มตัวอย่างได้ให้ความสำคัญเป็นอันดับสอง แต่สอดคล้องตรงกันในคุณลักษณะด้านวิชาการและการเรียนการสอน

เฮนน์ (ชนะจิต เกตุอุไร. 2549 : 26 ; อ้างอิงจาก Hein. 1972 : 2149 – A) ได้ทำการวิจัยเรื่อง การจัดโปรแกรมพลศึกษาในโรงเรียนมัธยมศึกษาของรัฐฮาวาย โดยสอบถามผู้บริหารโรงเรียนในเมืองและนอกเมือง จำนวน 65 แห่ง ผลการวิจัยพบว่า ผู้บริหารส่วนมากขาดการวางแผนที่ดี เนื่องจากขาดครูที่มีวุฒิพลศึกษาทำให้การจัดโปรแกรมการเรียนการสอนพลศึกษาไม่ดีเท่าที่ควร ครูพลศึกษามีจำนวนชั่วโมงสอนมากเกินไป และขาดวิธีการสอนที่ดี

ออลเรต (วีระ เหมงกันยา. 2548 : 22 ; อ้างอิงจาก Allaard. 1979 : 2538 – A) ได้ทำการวิจัยเรื่อง พฤติกรรม การสอนของครูที่มีผลต่อการเรียนวิชาพลศึกษาในชั้นเรียน โดยมีเพศและการร่วมมือของนักเรียนเป็นตัวแปรจากการวิเคราะห์พฤติกรรมของครูเป็นรายบุคคล เกี่ยวกับพฤติกรรมทางการให้กำลังใจและสนับสนุนนักเรียน การรับฟังความคิดเห็นของนักเรียน การตอบคำถามของนักเรียน การบรรยาย การให้คำแนะนำ ให้ความรักความยุติธรรม ผลการศึกษาพบว่าครูส่วนใหญ่ใช้การบรรยายของครูว่ามีการยกย่องและให้กำลังใจ และการให้คำปรึกษา และแนะแนวมีผลต่อการให้ความร่วมมือของนักเรียนในชั้นเรียน

คัทเรอร์ (Cutrer. 1985 : บทคัดย่อ) ได้ทำการศึกษาเรื่อง คู่มือการใช้หลักสูตรพลศึกษาในโรงเรียนประถมศึกษา จุดมุ่งหมายในการศึกษาครั้งนี้ในการพัฒนาคู่มือการใช้หลักสูตรสามารถนำไปใช้ในการสอนพลศึกษาในโรงเรียนประถมได้ ผลการศึกษาพบว่า สรุปได้ว่า คู่มือควรแบ่งเป็น 4 บท คือ บทที่ 1 กล่าวถึงปัญหาในการจัดการเรียนการสอน ขอบเขตและสมมติฐาน บทที่ 2 กล่าวถึงเอกสารที่เกี่ยวข้องกับการศึกษาครั้งนี้ บทที่ 3 เป็นจุดประสงค์การวางแผนงานการประเมินผล หน่วยการเรียนรู้ ข้อกำหนดในการปฏิบัติและคำอธิบายประกอบ ข้อเสนอแนะสำหรับครูผู้สอน บทที่ 4 คือ วิธีสอนที่เป็นแนวทางการปฏิบัติงานของครูผู้สอนและข้อเสนอแนะต่างๆ รวมถึงบรรณานุกรม

วูล์ฟ (Wolf. 1990 : Abstract) ได้กล่าวถึงการศึกษาเรื่อง โปรแกรมพลศึกษาในระดับประถมศึกษาที่มีผลกระทบต่อตัวนักเรียน (การประเมินหลักสูตร) จุดมุ่งหมายของการศึกษา คือ การเปรียบเทียบกิจกรรมพลศึกษาในทัศนคติของนักเรียนโรงเรียนประถมศึกษาที่มีครูผู้สอนเป็นผู้ชำนาญการพิเศษ กับกลุ่มที่ไม่ใช่ครูผู้สอนเป็นผู้ชำนาญการพิเศษ โดยทำการศึกษากลุ่มตัวอย่างที่เป็นนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 จำนวน 288 คน จากโรงเรียนประถมศึกษา 4 โรงเรียน ในกลางภาคตะวันออก

ของรัฐอิลลินอยส์ โดยแบ่ง 2 โรงเรียน ใช้ครูพลศึกษาเป็นผู้เชี่ยวชาญ และอีก 2 โรงเรียนไม่ใช้ผู้เชี่ยวชาญ กลุ่มตัวอย่างเป็นนักเรียน 157 คน ใช้ผู้เชี่ยวชาญสอนและอีก 80 คน สอนตามชั่วโมงพลศึกษาตามปกติในแต่ละวัน และอีก 77 คน ใช้การเรียนตามโปรแกรมพลศึกษาอย่างเดียว 2 ครั้งใน 1 สัปดาห์โดยใช้วิธีการวิเคราะห์ข้อแบบแมนน์-วิทนี ยู (Mann – Whitney U) เพื่อได้ทราบความแตกต่างระหว่างการสอนแบบผู้เชี่ยวชาญและไม่ใช้ผู้เชี่ยวชาญ และวัดทัศนคติของนักเรียนที่เรียนในชั่วโมงปกติ 2 ครั้งต่อสัปดาห์ ผลของการศึกษาพบว่า การสอนที่ใช้ผู้เชี่ยวชาญสามารถสร้างทัศนคติในทางบวกให้แก่เด็กเรียนพลศึกษาและสามารถส่งผลต่อโปรแกรมพลศึกษานักเรียนมีความสุขกับกิจกรรมมากขึ้น เป็นกิจกรรมที่เหมาะสมกับนักเรียน ควรมีกิจกรรมนี้ทุกวันครูพลศึกษาต้องการประเมินผลกิจกรรมที่เหมาะสมกับนักเรียนและสามารถนำไปใช้ได้ตลอดชีวิตมากกว่า

บุชเชอร์ (Bucher. 1992 : 559 – 560) ได้วิจัยลักษณะของครูที่ดีและคุณสมบัติที่เหมาะสมต่อวิชาชีพ จากความคิดเห็นของกลุ่มครูในอนาคต สรุปได้ 6 ลักษณะ ดังนี้

1. ครูจะประสบผลสำเร็จในการสอนได้ตามเกณฑ์ของครูที่ดีและคุณสมบัติที่เหมาะสมต่อวิชาชีพเป็นสมาชิกของชมรมต่างๆ รู้จักจำแนกคน มีความเอื้อเฟื้อเผื่อแผ่ มีความกว้างขวางในหมู่เพื่อนและแสวงหาเพื่อนอยู่เสมอ

2. เป็นนักวิชาการ แสวงหาความรู้อยู่เป็นประจำ

3. มีอารมณ์ขัน ไม่จริงจังหมกมุ่นเกินไป แก้ไขปัญหาต่างๆ ด้วยความนุ่มนวล ร่าเริงเบิกบาน

4. มีสุขภาพดีทั้งร่างกายและจิตใจ

5. มีความเสียสละบริการผู้อื่นสนุกสนานในการทำงาน เช่น อาสาสมัครช่วยเหลือโรงเรียน โรงพยาบาลหรืองานบริการสังคมอื่นๆ

6. มีความเป็นผู้นำ นักเรียนเกิดความศรัทธา

แนนซี (Nancy. 1992 : 3857 – A) ได้ทำการวิจัยเรื่อง การศึกษาความเข้าใจในการใช้หลักสูตรพลศึกษาในชีวิตจริงของครูพลศึกษา มีวัตถุประสงค์เพื่อสำรวจความหมายของการนำหลักสูตรไปใช้ของครูพลศึกษาในโรงเรียนมัธยมศึกษา วิธีการศึกษาการดำเนินการโดยการสังเคราะห์ เอกสาร วารสาร บทความ สังเกตการสอน สนทนา สัมภาษณ์ และการวิจารณ์ด้วยเหตุผล ทั้งนี้เพื่อมุ่งที่จะอธิบาย แจกแจงพฤติกรรมและกิจกรรมต่างๆ ในรายละเอียดของครู ผู้ใช้หลักสูตรโดยตรง การวิจัยสรุปได้ 2 เรื่อง คือ เรื่องเกี่ยวกับความรู้สึก และเกี่ยวกับความสัมพันธ์ของครูพลศึกษาที่มีต่อหลักสูตรใหม่ที่ตนเองเกี่ยวข้องอยู่ร่วมกับบุคคลอื่นๆ ความรู้สึกที่เด่นชัดคือ ความพอใจ ความภูมิใจ ความเหนื่อยล้า ความคับข้องใจ ความไม่มีอำนาจ และความฝันที่อยากจะได้โลกที่สมบูรณ์แบบที่สุด ส่วนความสัมพันธ์นั้นเป็นการศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างครูผู้สอนสัมพันธ์ของครูที่มีต่อหลักสูตรใหม่ และสนับสนุนอย่างต่อเนื่อง ต้องให้มีผลสะท้อนกลับ ต้องการให้มีความมั่นใจตลอดเวลาในกระบวนการใช้หลักสูตร นอกจากนี้ยังมีข้อเสนอแนะเพิ่มเติม คือ บุคคลที่เกี่ยวข้องกับการนำหลักสูตรไปใช้ควรพึงเสียงครูบ้างเพราะสิ่งที่ครูต้องการได้แก่ การยอมรับนับถือ การมีอิสรภาพและเสรีภาพในการทำงาน ตลอดจนต้องการเวลาและการสนับสนุน

คัลเวอร์เฮาส์ (Culverhouse. 1993 : Abstract) ได้ทำการศึกษาเรื่อง ผลของการฝึกการเขียนร่วมกับการเรียนวิชาพลศึกษา ศึกษาผลการฝึกการเขียนเพื่อเป็นเครื่องมือที่จะพัฒนาความรู้ความเข้าใจ และการสำนึกได้ในความคิดรวบยอดของวิชาพลศึกษาเกี่ยวกับการทำงานของหัวใจ กิจกรรมการออกกำลังกายแบบใช้ออกซิเจน และการออกกำลังกายแบบไม่ใช้ออกซิเจน โภชนาการ ทักษะฟุตบอล โดยวิธีทดสอบก่อนเรียนและหลังเรียน แล้วนำคะแนนที่ได้มาหาค่าความแตกต่างกัน จากกลุ่มตัวอย่าง 3 กลุ่ม กับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 2 กลุ่มแรกได้รับการสอนพลศึกษาจากครูชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 เป็นเวลา 9 สัปดาห์ ซึ่งเป็นครูที่จบวิชาโทพลศึกษา ส่วนอีกกลุ่มที่เหลือ กลุ่มที่ 3 เข้าเรียนพลศึกษาตามปกติร่วมกับกิจกรรมการเขียนเกี่ยวกับพลศึกษา กลุ่มที่ 2 เรียนพลศึกษาเหมือนกลุ่มที่ 3 แต่ไม่ได้ฝึกการเขียน เป็นเวลา 9 สัปดาห์ โดยใช้สถิติการวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียวในการพิสูจน์สมมุติฐานของคะแนนก่อนเรียนและหลังเรียนทุกกลุ่ม ผลการศึกษาพบว่ากลุ่มที่ใช้กิจกรรม การเขียนมีความแตกต่าง อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

แอนเดอร์สัน (Anderson. 1995 : A) ได้ศึกษา เรื่องการสอนวิชาพลศึกษาสำหรับนักเรียนโรงเรียนที่พิการใน 13 โรงเรียน โดยใช้แบบสำรวจสอบถาม ในเรื่องโปรแกรมการเรียนการสอน การเตรียมความพร้อม กิจกรรมการเรียนการสอน สื่อการสอน การประเมินผลใน 3 ระดับการศึกษา คือ ประถมศึกษา มัธยมศึกษาตอนต้น มัธยมศึกษาตอนปลาย จากการศึกษพบว่า เด็กนักเรียนที่พิการจะได้เรียนได้ปฏิบัติน้อยมาก มีบางส่วนที่ใช้กับเด็กตาบอดและเด็กที่ไ้รถเข็นเท่านั้น ผลของการสำรวจชี้ให้เห็นถึงความขัดแย้ง ระหว่างข้อเสนอแนะในหลักสูตร กับการปฏิบัติจริง คุณภาพของการเรียนวิชาพลศึกษาสำหรับเด็กพิการ ซึ่งได้ผลน้อยมาก ในด้านจำนวนนักเรียนที่มากกับระยะเวลาในการเรียนและจำนวนคนพิการกับคนปกติ การขาดแคลนครูพลศึกษาที่มีความรู้ ในการสอนแก่คนพิการ เพราะครูพลศึกษาไม่เคยได้รับความรู้ ในการสอนวิชาพลศึกษาแก่คนพิการมาก่อน

ฟอลซัม มีก (Folsom meek. 1995 : 32 – 40) ได้ศึกษาวิจัยเรื่อง ความคิดเห็นต่อคุณลักษณะของครูผู้สอนกับเจตคติพฤติกรรมทางพลศึกษาของนักเรียนชั้นประถมศึกษาที่มีสมรรถภาพทางการกีฬาต่ำ จากครูพลศึกษาในสหรัฐอเมริกา 30 รัฐ 1,081 คน ผลการวิจัยพบว่า โดยภาพรวมเห็นว่าครูผู้สอนมีลักษณะด้านพลศึกษา มีค่าเฉลี่ย 3.51 (ระดับเหมาะสมมาก) โดยเฉพาะเรื่องการเตรียมตัวสอน มีคุณลักษณะเหมาะสมมากที่สุด ส่วนด้านทักษะความสามารถ และด้านวัดผลประเมินผลของครู พลศึกษา มีความเหมาะสมอยู่ในระดับค่อนข้างต่ำ ความคิดเห็นต่อนักเรียนชั้นประถมศึกษาที่มีสมรรถภาพทางการกีฬาต่ำ ได้แก่ กลุ่มที่มีพฤติกรรมเบี่ยงเบนทางสังคม กลุ่มโรคจิตอย่างอ่อนและกลุ่มที่มีความสามารถทางพลศึกษาต่ำ ครูพลศึกษาเห็นว่าความสามารถทางการกีฬานักเรียนอยู่กับตัวพยากรณ์โดยตรงกับอายุนักเรียน จำนวนรายวิชาเรียน ระดับชั้นเรียนรายวิชาที่เกี่ยวข้องกับสมรรถภาพทางร่างกาย และการเตรียมตัวในการปฏิบัติ อย่างวินัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

บรูสเชสท์ (Brushett. 1996 : 134-A) ได้ศึกษาวิจัยเรื่อง เจตคติของนักเรียนและการเปรียบเทียบพฤติกรรมที่มีต่อการอยู่ดีกินดีของบุคคลในโรงเรียนมัธยมศึกษาในบัลติมอร์ จุดมุ่งหมายของการวิจัย เพื่อการประเมินด้านศักยภาพตามหลักสูตรพลศึกษา ผลการวิจัยพบว่า

มีการเปลี่ยนแปลงในเจตคติและพฤติกรรมที่มีต่อวิถีชีวิตของตนเองในทางที่เพิ่มขึ้น โปรแกรมการจัดการสอนมีส่วนเกี่ยวข้องกับการเปลี่ยนแปลงในทางบวกของนักเรียน นักเรียนต้องใช้วิธีการต่างๆ ที่สำคัญ เพื่อพัฒนาการปรับปรุงความเป็นอยู่ของตนเองให้ดีขึ้น ข้อมูลทั้งหมดชี้ให้เห็นว่าการเพิ่มกิจกรรมทางพลศึกษาและการเพิ่มความสามารถทางบวกจะช่วยให้นักเรียนได้เผชิญกับความเครียดได้อย่างมีประสิทธิภาพ และทำให้นักเรียนมีความเชื่อมั่นในตนเองเพิ่มมากยิ่งขึ้น

แคลเดอร์รอน (Calderon. 1989 : 2512 – A) ได้ทำการศึกษาวิจัยเรื่องคุณลักษณะของครูอาจารย์ในแง่พฤติกรรมการสอนที่มีประสิทธิภาพ โดยวิเคราะห์ความคิดเห็นจากนักเรียน ครูและผู้บริหาร โดยพิจารณาถึงคุณภาพทั้งส่วนบุคคลและอาชีพ อันนำไปสู่การสอนที่มีประสิทธิผลทั้งนี้ การศึกษามุ่งเน้นให้กลุ่มตัวอย่างในเขตการศึกษาออสเองเจลิส ผลการพิจารณางานวิจัยนี้และผลที่ผ่านมาแสดงให้เห็นว่า การขาดการประสานในข้อตกลงถึงการพิจารณาพฤติกรรมต่างๆในการสอนว่ามีความจำเป็นหรือไม่ กลุ่มนักศึกษาได้ทำการศึกษาถึงสิ่งจำเป็นในการวิเคราะห์ และวัตถุประสงค์ของการวิจัยมีลักษณะหลายมิติเนื่องจากต้องอาศัยทรัพยากรเพื่อสนับสนุนจากหลายทาง ผลการวิจัยพบว่า มีความสอดคล้องกันมากกระหว่างนักเรียน ครูและผู้บริหาร ถึงการพิจารณาความสำคัญทางด้านคุณลักษณะด้านการสอนดังนี้

1. การสอนที่มีประสิทธิภาพ
2. ลักษณะนิสัยส่วนบุคคล
3. ลักษณะนิสัยด้านวิชาชีพ

งานวิจัยในประเทศ

วาสนา มั่งคั่ง (2527 : บทคัดย่อ) ได้ศึกษาเกี่ยวกับ ปัญหาการจัดและการสอน วิชาพลศึกษาของโรงเรียนประถมศึกษาในเขตการศึกษา 12 โดยส่งแบบสอบถามไปยังครูผู้สอน วิชาพลศึกษาของโรงเรียนประถมศึกษา ในเขตการศึกษา 12 จำนวน 7 จังหวัดๆ ละ 20 โรงเรียน รวมทั้งสิ้น 140 โรงเรียน ผลการศึกษาพบว่า ครูสอนพลศึกษาส่วนใหญ่ไม่มีวุฒิทางพลศึกษา และมีจำนวนน้อยเมื่อเทียบกับจำนวนนักเรียน ปัญหาที่มีในการสอนพลศึกษาคือ ยิมนาสติก โรงเรียนส่วนใหญ่ขาดอุปกรณ์ ที่เก็บอุปกรณ์ที่ทำความสะอาดร่างกายผู้บริหารส่วนใหญ่เข้าใจในบทบาททางพลศึกษาน้อยสภาพทางเศรษฐกิจของผู้ปกครองนักเรียนเป็นปัญหาในการเรียนการสอนพลศึกษา และโรงเรียนยังต้องการได้รับความช่วยเหลือจากศึกษานิเทศก์ในด้านเอกสาร คู่มือ การจัดสร้างข้อสอบมาตรฐาน และโปรแกรมการประเมินผลนักเรียน

แผน เจียรไน (2537 : บทคัดย่อ) ได้ทำการศึกษาเรื่อง ปัญหาการเรียนการสอน วิชากิจกรรมทางพลศึกษาของนิสิตมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร เพื่อศึกษาความคิดเห็นของนิสิตที่เรียนกิจกรรมทางพลศึกษา กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ เป็นนิสิตของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร ที่ลงทะเบียนเรียนวิชากิจกรรมทางพลศึกษาในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2536 จำนวน 284 คน ซึ่งได้มาโดยสุ่มตัวอย่างแบบง่ายจากนิสิต

ทั้งหมด 580 คน เป็นนิสิตที่เรียนวิชากิจกรรมทางพลศึกษาเป็นวิชาเอกจำนวน 99 คนที่เรียนเป็น วิชาศึกษาทั่วไป จำนวน 185 คน เป็นนิสิตชายจำนวน 101 คน เป็นนิสิตหญิงจำนวน 183 คน ซึ่งแบบสอบถามที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นมี 4 ตอน ได้แก่สถานภาพของผู้ตอบแบบสอบถามประโยชน์ที่ได้รับจากการเรียน วิชากิจกรรมทางพลศึกษาปัญหาทางด้านต่างๆ ที่มีผลต่อการเรียนการสอน วิชากิจกรรมทางพลศึกษา และความคิดเห็นของผู้ตอบแบบสอบถาม ผู้วิจัยวิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้ สถิติร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ทดสอบค่าที และหาค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถาม โดยใช้สัมประสิทธิ์อัลฟา ผลการวิจัยพบว่า

1. นิสิตที่เรียนวิชากิจกรรมทางพลศึกษาส่วนใหญ่ เป็นนิสิตเพศหญิง ผลการวิจัยพบว่า 64.40 เรียนอยู่ชั้นที่ 1 คิดเป็นร้อยละ 93.70 เรียนวิชาศึกษาทั่วไป คิดเป็นร้อยละ 65.10 และ จำนวนรายวิชาที่ลงทะเบียนเรียน 1 รายวิชา คิดเป็นร้อยละ 44.70

2. ประโยชน์ที่ได้รับจากการเรียนวิชาทางกิจกรรมทางพลศึกษานั้น นิสิตส่วนใหญ่ มีความคิดเห็น ในระดับได้ประโยชน์มาก คิดเป็นร้อยละ 54.40

3. ปัญหาเกี่ยวกับเรียนการสอนวิชาทางกิจกรรมทางพลศึกษานั้น นิสิตส่วนใหญ่ มีความคิดเห็น ทางด้านอาจารย์ผู้สอนวิชาทางกิจกรรมพลศึกษาในระดับไม่มีปัญหา คิดเป็นร้อยละ 31.80 ปัญหาที่เกี่ยวกับตัวนิสิตในการเรียนการสอนวิชากิจกรรมทางพลศึกษาระดับไม่มีปัญหา คิดเป็นร้อยละ 39.70 ปัญหาเกี่ยวกับการเรียนกิจกรรมพลศึกษาในระดับไม่มีปัญหา คิดเป็นร้อยละ 36.90 ปัญหาเกี่ยวกับการฝึกซ้อมกีฬา สนาม อุปกรณ์และสิ่งอำนวยความสะดวกในระดับไม่มี ปัญหา คิดเป็นร้อยละ 25.90 และปัญหาอื่น ๆ ที่คาดว่าจะมีผลต่อการเรียนการสอนวิชากิจกรรม ทางพลศึกษาในระดับไม่มีปัญหา คิดเป็นร้อยละ 33.30 แต่เมื่อพิจารณาในข้อย่อย พบว่าอุปกรณ์ สนาม อุปกรณ์โสตทัศนศึกษา และสถานที่ทำความสะอาดสำหรับร่างกายหลังเลิกเรียนมีปัญหาใน ระดับมาก

4. เปรียบเทียบความคิดเห็นของนิสิตระหว่างกลุ่มนิสิตที่เรียนวิชากิจกรรมทางพลศึกษา เป็นนิสิตวิชาเอกกับนิสิตที่เรียนวิชากิจกรรมทางพลศึกษาเป็นรายวิชาศึกษาทั่วไป พบว่าความ คิดเห็นของนิสิตทางด้านประโยชน์ที่ได้รับจากการเรียนวิชากิจกรรมทางพลศึกษาโดยรวมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ปัญหาเกี่ยวกับตัวอาจารย์ผู้สอนโดยรวมแตกต่างกันอย่าง มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ปัญหาเกี่ยวกับตัวนิสิตในการเรียนกิจกรรมทางพลศึกษา โดยรวม แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ปัญหาเกี่ยวกับการเรียนวิชากิจกรรมทางพลศึกษา โดยรวมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ปัญหาเกี่ยวกับการฝึกซ้อมกีฬา สนาม อุปกรณ์ และสิ่งอำนวยความสะดวกโดยรวมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ปัญหา อื่นๆ ที่คาดว่าจะมีผลต่อการเรียนวิชากิจกรรมทางพลศึกษา โดยรวมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญ ทางสถิติที่ระดับ .05

5. เปรียบเทียบความคิดเห็นของนิสิตระหว่างกลุ่มนิสิตชายกับกลุ่มนิสิตหญิงที่เรียน วิชากิจกรรมทางพลศึกษา พบว่า ความคิดเห็นของนิสิตทางด้าน ประโยชน์ที่ได้รับจากการเรียน

วิชากิจกรรมทางพลศึกษา โดยรวมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ปัญหาเกี่ยวกับตัวอาจารย์ผู้สอนวิชากิจกรรมทางพลศึกษา โดยรวมไม่แตกต่างกัน ปัญหาเกี่ยวกับตัวนิสิตในการเรียนวิชากิจกรรมทางพลศึกษา โดยรวมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ปัญหาเกี่ยวกับการเรียนวิชากิจกรรมทางพลศึกษา โดยรวมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ปัญหาเกี่ยวกับการฝึกซ้อมกีฬา สนาม อุปกรณ์ และสิ่งอำนวยความสะดวก โดยรวมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ปัญหาอื่นๆ โดยรวมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

วิรัตน์ จันทรประเสริฐ (2541 : บทคัดย่อ) ได้ศึกษาความรู้ เจตคติและพฤติกรรมการออกกำลังกายเพื่อสุขภาพของครูในโรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัดกรมสามัญในเขตกรุงเทพมหานคร และเปรียบเทียบความรู้ เจตคติและพฤติกรรมการออกกำลังกาย ตามเพศ อายุ ประเภทของครู และระดับการศึกษา กลุ่มตัวอย่างเป็นครูพลศึกษาและครูสามัญที่ปฏิบัติหน้าที่การสอนในระดับมัธยมศึกษา สังกัดกรมสามัญศึกษา จำนวน 513 คน ผลการศึกษาพบว่า

1. กลุ่มตัวอย่างเป็นชาย 206 คน คิดเป็นร้อยละ 40.02 เป็นหญิง 307 คน คิดเป็นร้อยละ 59.98 มีอายุต่ำกว่า 40 ปี 265 คน คิดเป็นร้อยละ 51.70 อายุ 41 ปีขึ้นไป 248 คน คิดเป็นร้อยละ 48.30 เป็นครูสามัญ 372 คน คิดเป็นร้อยละ 72.50 เป็นครูพลศึกษา 141 คน คิดเป็นร้อยละ 27.50 มีระดับการศึกษาสูงกว่าปริญญาตรี 110 คน คิดเป็นร้อยละ 21.40 และมีระดับการศึกษาปริญญาตรีลงมา 403 คน คิดเป็นร้อยละ 78.60

2. เมื่อทดสอบค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานตามเพศ อายุ ประเภทของครู และระดับการศึกษา ในความรู้ เจตคติและพฤติกรรมการออกกำลังกาย พบว่า มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ตามเพศ อายุ ประเภทของครู ในด้านพฤติกรรมการออกกำลังกาย

3. ประชากรที่ออกกำลังกายอย่างสม่ำเสมอในกรุงเทพมหานคร กลุ่มที่มีอายุแตกต่างกัน มีความคิดเห็นเกี่ยวกับการออกกำลังกายแตกต่างกัน และกลุ่มที่มีอาชีพแตกต่างกันมีความคิดเห็นเกี่ยวกับการออกกำลังกายแตกต่างกันด้วย

พีระ มาลีหอม (บุญชู กลับทุ่ง. 2547 : 19; อ้างอิงจาก พีระ มาลีหอม. 2534: บทคัดย่อ) ได้ทำการวิจัยเรื่อง เจตคติของนิสิตมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ที่มีต่อวิชากิจกรรมพลศึกษา โดยทำการศึกษากับนิสิตชาย กับ นิสิตหญิง ผลการศึกษาพบว่า

1. นิสิตชายและนิสิตหญิงมีเจตคติต่อวิชากิจกรรมพลศึกษาอยู่ในเกณฑ์เห็นด้วยมากในเรื่องเจตคติที่มีต่อเนื้อหาวิชาหลักสูตร การจัดการเรียนการสอน การวัดผลและประเมินผลอยู่ในเกณฑ์เห็นด้วยมากที่สุด คือ เจตคติที่มีต่อบุคลิกภาพของอาจารย์ผู้สอนวิชากิจกรรมพลศึกษา เจตคติที่มีต่ออุปกรณ์และสิ่งอำนวยความสะดวก

2. นิสิตชายและนิสิตหญิง มีเจตคติต่อวิชากิจกรรมพลศึกษาด้านอุปกรณ์และสิ่งอำนวยความสะดวกทางพลศึกษาไม่แตกต่างกัน และส่วนด้านอื่นๆ เช่น ด้านเจตคติทั่วไปที่มีต่อวิชาพลศึกษาเนื้อหาวิชาหลักสูตรและการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน บุคลิกภาพของอาจารย์ผู้สอน การวัดผลและประเมินผลนั้น แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ชาญณรงค์ คำเพชร (2548 : บทคัดย่อ) ได้ศึกษาเรื่อง ความคิดเห็นของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพที่มีต่อการเรียนการสอนวิชาพลศึกษา จังหวัดชลบุรี ปีการศึกษา 2548 กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยเป็น นักเรียนชาย และ นักเรียนหญิง ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2548 ในจังหวัดชลบุรี จำนวน 375 คน เป็นนักเรียนชาย 145 คน และ นักเรียนหญิง 230 คน ผลการวิจัยพบว่า

1. ความคิดเห็นของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพที่มีต่อการเรียนการสอนวิชาพลศึกษาด้านหลักสูตร ด้านการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน ด้านบุคลิกลักษณะอาจารย์ผู้สอน และ ด้านการวัดผลประเมินผลพลศึกษา โดยรวมมีความเหมาะสมอยู่ในระดับมาก คิดเป็นร้อยละ 44.9 , 42.7, 44.5 และ 45.8 ตามลำดับ ยกเว้นด้านสิ่งอำนวยความสะดวก สถานที่ และอุปกรณ์ มีความเหมาะสมอยู่ในระดับปานกลาง คิดเป็นร้อยละ 35.4

2. ความคิดเห็นของนักเรียนชายระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพที่มีต่อการเรียนการสอนวิชาพลศึกษา ด้านหลักสูตร ด้านการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน ด้านบุคลิกลักษณะอาจารย์ผู้สอน และด้านการวัด และประเมินผลพลศึกษา โดยรวมมีความเหมาะสมอยู่ในระดับมาก คิดเป็นร้อยละ 43.6, 46.2, 44.8, 47.9 ตามลำดับ ยกเว้นสิ่งอำนวยความสะดวก สถานที่ และอุปกรณ์ มีความเหมาะสมอยู่ในระดับปานกลาง คิดเป็นร้อยละ 31.5

3. ความคิดเห็นของนักเรียนหญิงระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพที่มีต่อการเรียนการสอนวิชาพลศึกษา ด้านหลักสูตร ด้านการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน ด้านบุคลิกลักษณะอาจารย์ผู้สอน และด้านการวัด และประเมินผลพลศึกษา โดยรวมมีความเหมาะสมอยู่ในระดับมาก คิดเป็นร้อยละ 45.7, 41.8, 44.2 และ 44.5 ตามลำดับ ยกเว้นสิ่งอำนวยความสะดวก สถานที่ และอุปกรณ์ มีความเหมาะสมอยู่ในระดับปานกลาง คิดเป็นร้อยละ 37.9

ชนะจิต เกตุอุไร (2549 : บทคัดย่อ) ได้ศึกษาความคิดเห็นของนักเรียนช่วงชั้นที่ 4 ที่มีต่อการเรียนการสอนกลุ่มสาระการเรียนรู้สุขศึกษาและพลศึกษา เขตพื้นที่การศึกษาชลบุรี ปีการศึกษา 2548 การวิจัยครั้งนี้มีจุดมุ่งหมายเพื่อศึกษาความคิดเห็นของนักเรียนช่วงชั้นที่ 4 ที่มีต่อการเรียนการสอนกลุ่มสาระการเรียนรู้สุขศึกษาและพลศึกษา เขตพื้นที่การศึกษาชลบุรี ปีการศึกษา 2548 กลุ่มตัวอย่าง เป็นนักเรียนช่วงชั้นที่ 4 จำนวน 375 คน เป็นนักเรียนชาย 157 คน และนักเรียนหญิง 218 คน ผลการวิจัยพบว่า

1. ความคิดเห็นของนักเรียนช่วงชั้นที่ 4 ที่มีต่อการเรียนการสอนกลุ่มสาระการเรียนรู้สุขศึกษาและพลศึกษา เขตพื้นที่การศึกษาชลบุรี ปีการศึกษา 2548 ด้านกิจกรรมการเรียนการสอน โดยรวมอยู่ในระดับมาก คิดเป็นร้อยละ 46.69

2. ความคิดเห็นของนักเรียนช่วงชั้นที่ 4 ที่มีต่อการเรียนการสอนกลุ่มสาระการเรียนรู้สุขศึกษาและพลศึกษา เขตพื้นที่การศึกษาชลบุรี ปีการศึกษา 2548 ด้านสถานที่อุปกรณ์ และสิ่งอำนวยความสะดวก โดยรวมอยู่ในระดับปานกลาง คิดเป็นร้อยละ 37.09

3. ความคิดเห็นของนักเรียนช่วงชั้นที่ 4 ที่มีต่อการเรียนการสอนกลุ่มสาระการเรียนรู้ สุขศึกษาและพลศึกษา เขตพื้นที่การศึกษาชลบุรี ปีการศึกษา 2548 ด้านการวัดผลประเมินผล โดยรวม อยู่ในระดับมาก คิดเป็นร้อยละ 44.67

สรุป

จากการศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับความคิดเห็นที่มีต่อการเรียนการสอนวิชา พลศึกษา จะเห็นได้ว่า งานวิจัยส่วนมากจะเน้นในเรื่องการศึกษา การดำเนินการ การจัดการศึกษา และการสอนวิชาพลศึกษาในสถาบันต่างๆ ทั้งภาคของรัฐบาลและภาคเอกชน ตลอดจนถึงระดับ โรงเรียนประถมศึกษา ทำให้ผู้วิจัยได้ทราบถึงความคิดเห็นของครูผู้สอนระดับประถมศึกษาว่าความคิดเห็นในด้านต่างๆ ของการเรียนการสอนวิชาพลศึกษามีความแตกต่างกัน ผู้วิจัยได้ตระหนักถึงความสำคัญในการเรียนการสอนกลุ่มสาระการเรียนรู้พลศึกษา เมื่อผู้สอนทราบถึงความคิดเห็นการเรียนการสอนวิชาพลศึกษาก็จะสามารถนำความรู้ไปจัดทำหลักสูตรสถานศึกษา ร่วมคณะกรรมการสถานศึกษา เพื่อส่งเสริมให้ผู้เรียนได้พัฒนา ความรู้ มีทักษะเพิ่มมากยิ่งขึ้น และจะทำให้ครูผู้สอนระดับประถมศึกษา สามารถจัดกิจกรรมการเรียนการสอนให้เหมาะสมกับความต้องการของนักเรียน และ ตามสภาพของโรงเรียนในท้องถิ่น ตลอดจนการพัฒนาการเรียนการสอนวิชาพลศึกษาในระดับที่สูงขึ้นไป

บทที่ 3

วิธีการดำเนินการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยเชิงสำรวจ (Survey Research) โดยดำเนินการตามลำดับดังนี้

1. การกำหนดประชากรและการสุ่มกลุ่มตัวอย่าง
2. การสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย
3. การเก็บรวบรวมข้อมูล
4. การจัดกระทำและวิเคราะห์ข้อมูล

การกำหนดประชากรและการเลือกกลุ่มตัวอย่าง

ประชากรที่ใช้ในการวิจัย

ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ได้แก่ ครูผู้สอนระดับประถมศึกษาในเขตพื้นที่การศึกษาอุดรธานี ปีพุทธศักราช 2550 จำนวน 4545 คน เป็นชาย 2228 คน หญิง 2317 คน

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยได้แก่ ครูผู้สอนระดับประถมศึกษาในเขตพื้นที่การศึกษาอุดรธานี ปีพุทธศักราช 2550 จำนวน 357 คน กำหนดขนาดกลุ่มตัวอย่าง โดยใช้ตารางสำเร็จรูปของ เครจซี่ และมอร์แกน (Krejcie; & Morgan) เป็นชาย 154 คน หญิง 203 คน เลือกกลุ่มตัวอย่างโดยวิธีสุ่มหลายขั้นตอน (Multi-Stage Random Sampling) ดังนี้

1. สุ่มอำเภอจำนวน 6 อำเภอ จากจำนวน 18 อำเภอ 2 กิ่งอำเภอโดยวิธีการหาค่าร้อยละ 30 ได้แก่ อำเภอบ้านผือ อำเภอหนองหาน อำเภอกุดจับ อำเภอหนองวัวซอ อำเภอกุมภวาปี อำเภอเพ็ญ
2. สุ่มโรงเรียนใน 6 อำเภอ ได้จำนวน 59 โรงเรียน จากจำนวน 225 โรงเรียน โดยวิธีการหาค่าร้อยละ 30 (ชาญวิทย์ เทียมบุญประเสริฐ. 2525:69) ได้แก่ อำเภอเพ็ญ 15 โรงเรียน อำเภอหนองวัวซอ 7 โรงเรียน อำเภอกุมภวาปี 14 โรงเรียน อำเภอหนองหาน 17 โรงเรียน อำเภอบ้านผือ 17 โรงเรียน อำเภอกุดจับ 9 โรงเรียน
3. สุ่มครูผู้สอนระดับประถมศึกษาใน 59 โรงเรียน (ช่วงชั้นที่ 1 2) จำนวน 357 คน แยกเป็นเพศชาย 154 คน เพศหญิง 203 คน จากจำนวน 630 คน ดังตารางแสดงประชากรและกลุ่มตัวอย่างดังนี้

ตาราง 1 จำนวนประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

	ชาย		หญิง		รวม	
	ประชากร	กลุ่มตัวอย่าง	ประชากร	กลุ่มตัวอย่าง	ประชากร	กลุ่มตัวอย่าง
อำเภอเพ็ญ	43	24	57	32	100	56
อำเภอหนองวัวซอ	29	24	37	14	66	38
อำเภอกุมภวาปี	59	27	59	40	118	67
อำเภอหนองหาน	51	23	65	43	116	66
อำเภอบ้านผือ	67	31	54	37	121	68
อำเภอกุดจับ	50	25	59	37	109	62
รวม	299	154	331	203	630	357

การสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลในครั้งนี้ เป็นแบบสอบถามที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นโดยการศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง ซึ่งประกอบด้วย 3 ตอน คือ

ตอนที่ 1 เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับสภาพทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม มีลักษณะเป็นแบบตรวจสอบรายการ (Check List)

ตอนที่ 2 เป็นแบบสอบถามความคิดเห็นของครูผู้สอนระดับประถมศึกษาต่อการเรียนการสอนกลุ่มสาระการเรียนรู้พลศึกษา ซึ่งเป็นแบบสอบถามมาตราส่วนประมาณค่าตามแบบของลิเคิร์ต (Likert) 5 ระดับ คือ มากที่สุด มาก ปานกลาง น้อย น้อยที่สุด โดยแบ่งออกเป็น 5 ด้าน มีดังนี้

1. ด้านหลักสูตรการศึกษา
2. ด้านการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน
3. ด้านครูผู้สอนวิชาพลศึกษา
4. ด้านสิ่งอำนวยความสะดวก สถานที่และอุปกรณ์
5. ด้านการวัดผลและการประเมินผล

ตอนที่ 3 เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับข้อเสนอแนะเป็นแบบปลายเปิด (Open Ended)

ขั้นตอนการสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

ผู้วิจัยได้ดำเนินการสร้างเครื่องมือตามขั้นตอนดังนี้

1. ศึกษาค้นคว้า ตำรา เอกสาร และงานวิจัยต่างๆ ที่เกี่ยวข้อง รวบรวมข้อมูลและรายละเอียดต่างๆ เกี่ยวกับความคิดเห็น ที่เกี่ยวข้องกับการเรียนการสอนวิชาพลศึกษาเพื่อเป็นแนวทางในการสร้างเครื่องมือ

2. สร้างแบบสอบถามให้เนื้อหาครอบคลุมความคิดเห็นต่อการเรียนการสอนกลุ่มสาระการเรียนรู้พลศึกษาในทั้ง 5 ด้าน
3. นำแบบสอบถามไปปรึกษากับประธานและกรรมการควบคุมเพื่อขอคำแนะนำ และแก้ไข
4. นำแบบสอบถามไปให้ผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 4 ท่าน เพื่อพิจารณาความเที่ยงตรงของแบบสอบถาม ดูจาก(ภาคผนวก)
5. นำแบบสอบถามให้ประธานและกรรมการควบคุมปริญญานิพนธ์ตรวจสอบอีกครั้งเพื่อพิจารณาความถูกต้องของแบบสอบถาม
6. นำแบบสอบถามที่แก้ไขแล้วไปทดลองใช้ (Try out) กับประชากรที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่าง จำนวน 30 คน เพื่อหาความเชื่อมั่น โดยวิธีหาค่าสัมประสิทธิ์แอลฟา (Alpha – Coefficient) ของครอนบาค (Cronbach) ได้ค่าความเชื่อมั่น เท่ากับ 0.98
7. นำแบบสอบถามที่หาความเชื่อมั่นแล้วไปใช้กับกลุ่มตัวอย่าง เพื่อเก็บรวบรวมข้อมูลในการทำวิจัย

การแปลความหมาย คะแนนเฉลี่ยความต้องการ แบ่งออกเป็น 5 ระดับ ดังนี้

ระดับคะแนนเฉลี่ย	ระดับความต้องการ
4.21 – 5.00	หมายถึง มากที่สุด
3.41 – 4.20	หมายถึง มาก
2.61 – 3.40	หมายถึง ปานกลาง
1.81 – 2.60	หมายถึง น้อย
1.00 – 1.80	หมายถึง น้อยที่สุด

การเก็บรวบรวมข้อมูล

การเก็บรวบรวมข้อมูลของผู้วิจัย ดังนี้

1. ผู้วิจัยขอหนังสือจากบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ เพื่อขอความอนุเคราะห์ให้ผู้เชี่ยวชาญ ตรวจสอบและแก้ไขแบบสอบถาม
2. ผู้วิจัยขอหนังสือจากบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ไปยังโรงเรียนประถมศึกษาที่มีครูเป็นกลุ่มตัวอย่าง เพื่อขอความอนุเคราะห์ และร่วมมือในการตอบแบบสอบถาม
3. ผู้วิจัยนำหนังสือไปโรงเรียนที่เก็บข้อมูล ในการตอบแบบสอบถาม โดย ส่ง - รับแบบสอบถามด้วยตนเอง และมีผู้ช่วยในเก็บแบบสอบถาม รวบรวมข้อมูล
4. นำแบบสอบถามที่ได้รับมาตรวจความสมบูรณ์ถูกต้อง นำไปดำเนินการวิเคราะห์ต่อไป

การจัดกระทำข้อมูลและการวิเคราะห์ข้อมูล

1. นำแบบสอบถามตอนที่ 1 สถานภาพทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถามมาแจกแจง หาความถี่ และหาค่าร้อยละ แล้วนำเสนอในรูปตารางและความเรียง
2. นำแบบสอบถามตอนที่ 2 ความคิดเห็นของครูผู้สอนระดับประถมศึกษา ทั้ง 5 ด้าน มาหาค่าเฉลี่ย และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน ระดับความคิดเห็น แล้วนำเสนอในรูปตารางและความเรียง
3. ทดสอบความแตกต่างระหว่าง เพศชาย กับ เพศหญิง และ ผู้มีวุฒิสมาชิกศึกษา กับ ผู้ไม่มีวุฒิสมาชิกศึกษา โดยใช้การทดสอบค่าที ($t - test$) แล้วนำไปเสนอในรูปตารางและความเรียง
4. นำแบบสอบถาม ตอนที่ 3 ข้อเสนอแนะอื่นๆมาสรุป แล้วนำเสนอในรูปความเรียง

บทที่ 4

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

สัญลักษณ์ที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

การวิเคราะห์ข้อมูลครั้งนี้ ผู้วิจัยได้กำหนดสัญลักษณ์ต่างๆ แทนความหมาย ดังต่อไปนี้

f	แทน	ความถี่
%	แทน	ค่าร้อยละ
n	แทน	จำนวนกลุ่มตัวอย่าง
$\bar{x}$	แทน	คะแนนเฉลี่ย
S	แทน	ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน
t	แทน	ค่าสถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์การแจกแจงแบบที
p	แทน	ความน่าจะเป็น
*	แทน	มีนัยสำคัญทางสถิติระดับ 0.05

การวิเคราะห์ข้อมูล

จากการแจกแบบสอบถามความคิดเห็นของครูผู้สอนระดับประถมศึกษาที่มีต่อการเรียนการสอนกลุ่มสาระการเรียนรู้พลศึกษา ในเขตพื้นที่การศึกษาอุดรธานี ปีพุทธศักราช 2550 จำนวน 380 ฉบับ ผู้วิจัยทำการตรวจแบบสอบถามที่ได้รับและคัดเลือกแบบสอบถามฉบับที่สมบูรณ์ได้จำนวน 357 ฉบับ คิดเป็นร้อยละ 93.95 จากนั้นผู้วิจัยได้ดำเนินการวิเคราะห์ข้อมูล ตามขั้นตอนดังนี้

1. นำแบบสอบถามตอนที่ 1 สถานภาพทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถามมาแจกแจงหาความถี่ และหาค่าร้อยละ แล้วนำเสนอในรูปแบบตารางและความเรียง
2. นำแบบสอบถามตอนที่ 2 ความคิดเห็นของครูผู้สอนระดับประถมศึกษา ทั้ง 5 ด้านมาหาค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน ระดับความคิดเห็น แล้วนำเสนอในรูปแบบตารางและความเรียง
3. ทดสอบความแตกต่างระหว่าง เพศชาย กับ เพศหญิง และ มีวุฒิสภาพลศึกษา กับ ไม่มีวุฒิสภาพลศึกษา โดยใช้การทดสอบค่าที (t – test) แล้วนำไปเสนอในรูปแบบตาราง และความเรียง
4. นำแบบสอบถาม ตอนที่ 3 ข้อเสนอแนะอื่นๆมาสรุป แล้วนำเสนอในรูปแบบความเรียง

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

ตอนที่ 1 สถานภาพทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม

ตาราง 2 ความถี่ และร้อยละ ของสถานภาพของผู้ตอบแบบสอบถาม (n = 357)

รายการ	f	%
เพศ		
ชาย	154	43.14
หญิง	203	56.86
รวม	357	100.00
สาขาวุฒิการศึกษา		
พลศึกษา	99	27.73
อื่นๆ	258	72.27
รวม	357	100.00
วุฒิการศึกษา		
ต่ำกว่าปริญญาตรี	15	4.20
ปริญญาตรี	331	92.72
ปริญญาโท	11	3.08
รวม	357	100.00
กลุ่มสาระการเรียนรู้ที่ทำการสอน		
เฉพาะพลศึกษา	15	4.20
สอนทุกกลุ่มสาระ	269	75.35
สอนบางกลุ่มสาระ	73	20.45
รวม	357	100.00

จากตาราง 2 แสดงว่า กลุ่มตัวอย่างเป็นครูผู้สอนระดับประถมศึกษา ในเขตพื้นที่การศึกษาอุดรธานี เป็นเพศชาย จำนวน 154 คน คิดเป็นร้อยละ 43.14 เพศหญิง จำนวน 203 คน คิดเป็นร้อยละ 56.86 เป็นครูที่มีวุฒิสถาพลศึกษา จำนวน 99 คน คิดเป็นร้อยละ 27.73 และครูที่ไม่มีวุฒิสถาพลศึกษา จำนวน 258 คน คิดเป็นร้อยละ 72.27 ส่วนใหญ่มีวุฒิการศึกษาระดับปริญญาตรี จำนวน 331 คน คิดเป็นร้อยละ 92.72 และสอนทุกกลุ่มสาระ จำนวน 269 คน คิดเป็นร้อยละ 75.35

ตอนที่ 2 ความคิดเห็นของครูผู้สอนระดับประถมศึกษาที่มีต่อการเรียนการสอนกลุ่มสาระการเรียนรู้พลศึกษา ในเขตพื้นที่การศึกษาอุดรธานี ปีพุทธศักราช 2550 จำนวน 5 ด้าน ได้แก่ ด้านหลักสูตรการศึกษา ด้านการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน ด้านครูผู้สอนวิชาพลศึกษา ด้านสิ่งอำนวยความสะดวก สถานที่และอุปกรณ์ และด้านการวัดและการประเมินผล

ตาราง 3 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ความคิดเห็นของครูผู้สอนระดับประถมศึกษาที่มีต่อการเรียนการสอนกลุ่มสาระการเรียนรู้พลศึกษา ในเขตพื้นที่การศึกษาอุดรธานี ปีพุทธศักราช 2550 ด้านหลักสูตรการศึกษา แยกตามตัวแปรเพศ

รายการ	ชาย		ระดับ	หญิง		ระดับ
	(n = 154)			(n = 203)		
	$\bar{X}$	S		$\bar{X}$	S	
1. มีการสอนตรงตามจุดมุ่งหมาย วัตถุประสงค์ ของหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน	3.97	0.82	มาก	3.89	0.80	มาก
2. มีการจัดกิจกรรมให้ผู้เรียนตามความสนใจ เหมาะสมกับผู้เรียนและท้องถิ่น	3.94	0.79	มาก	3.87	0.73	มาก
3. หลักสูตรส่งเสริม และพัฒนานวัตกรรมจัดการ เรียนรู้และสื่ออุปกรณ์การเรียนรู้ที่เอื้อต่อการเรียนรู้	3.73	0.84	มาก	3.75	0.83	มาก
4. หลักสูตรส่งเสริมให้ผู้เรียนมีคุณธรรม จริยธรรมและ ค่านิยมที่พึงประสงค์	4.20	0.79	มาก	4.12	0.78	มาก
5. มีการจัดการเรียนการสอนสาระการเรียนรู้ พลศึกษابูรณาการกับสาระการเรียนรู้อื่น	3.90	0.84	มาก	3.88	0.80	มาก
6. การจัดการเรียนการสอนของหลักสูตรเน้นผู้เรียนเป็น สำคัญ	4.27	0.73	มากที่สุด	4.18	0.75	มาก
7. มีการนำผลการประเมินมาปรับเปลี่ยนการเรียนการ สอนเพื่อพัฒนาผู้เรียน	4.01	0.80	มาก	3.89	0.82	มาก
8. หลักสูตร สถานศึกษา ในโรงเรียนกำหนดให้เรียนวิชา พลศึกษาไว้ 2 ชั่วโมง/สัปดาห์	3.79	1.08	มาก	3.74	1.08	มาก
9. มีระบบการนิเทศการเรียนการสอนและนำผลไป ปรับปรุงการเรียนการสอนอยู่เสมอ	3.82	0.83	มาก	3.72	0.83	มาก
10. หลักสูตรพลศึกษาเน้นการพัฒนาทางด้านร่างกาย จิตใจ อารมณ์ สังคมและสติปัญญา	4.44	0.66	มากที่สุด	4.37	0.73	มากที่สุด
รวม	4.01	0.56	มาก	3.94	0.59	มาก

จากตาราง 3 แสดงว่า ความคิดเห็นของครูผู้สอนระดับประถมศึกษาที่มีต่อการเรียนการสอนกลุ่มสาระการเรียนรู้พลศึกษา ในเขตพื้นที่การศึกษาอุดรธานี ปีพุทธศักราช 2550 ด้านหลักสูตรการศึกษา โดยรวม เพศชาย มีค่าเฉลี่ย เท่ากับ 4.01 และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน เท่ากับ 0.56 เพศหญิง มีค่าเฉลี่ย เท่ากับ 3.94 และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 0.59 ซึ่งมีความคิดเห็นอยู่ในระดับมาก และเมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า เพศชาย มีความคิดเห็นอยู่ในระดับมากที่สุดในข้อการจัดการเรียนการสอนของหลักสูตรเน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ และหลักสูตรพลศึกษาเน้นการพัฒนาทางด้านร่างกาย จิตใจ อารมณ์ สังคม และสติปัญญา ส่วนเพศหญิง มีความคิดเห็นอยู่ในระดับมากที่สุดในข้อหลักสูตรพลศึกษาเน้นการพัฒนาทางด้านร่างกาย จิตใจ อารมณ์ สังคมและสติปัญญา

ตาราง 4 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ความคิดเห็นของครูผู้สอนระดับประถมศึกษา
ที่มีต่อการเรียนการสอนกลุ่มสาระการเรียนรู้พลศึกษา ในเขตพื้นที่การศึกษาอุดรธานี
ปีพุทธศักราช 2550 ด้านการจัดการเรียนการสอน แยกตามตัวแปรเพศ

รายการ	ชาย (n = 154)		ระดับ	หญิง (n = 203)		ระดับ
	$\bar{X}$	S		$\bar{X}$	S	
1. มีการจัดหน่วยการเรียนรู้และแผนการจัดการเรียนรู้ ในการสอนพลศึกษา	3.97	0.77	มาก	3.94	0.77	มาก
2. มีแผนการจัดการเรียนรู้สอดคล้องกับสภาพของผู้เรียน และสภาพท้องถิ่น.	3.97	0.83	มาก	3.93	0.79	มาก
3. มีวิธีการปลูกฝังคุณธรรม จริยธรรมที่พึงประสงค์ ให้แก่นักเรียน	4.24	0.71	มากที่สุด	4.17	0.73	มาก
4. มีการนำนวัตกรรมและเทคนิคใหม่ ๆ มาใช้การสอน อยู่เสมอ	3.83	0.80	มาก	3.80	0.83	มาก
5. มีการจัดกลุ่มนักเรียนตามความสามารถเหมาะสม กับเพศและวัย	3.96	0.80	มาก	3.96	0.83	มาก
6. ในการเรียนการสอนวิชาพลศึกษาใช้การอธิบาย การสาธิต และให้นักเรียนมีส่วนร่วมปฏิบัติกิจกรรม	4.19	0.73	มาก	4.09	0.79	มาก
7. เริ่มทำการสอนพลศึกษามีการเตรียมความพร้อม ทางด้านร่างกายและจิตใจ	4.31	0.74	มากที่สุด	4.16	0.75	มาก
8. เปิดโอกาสให้นักเรียนแสดงความคิดเห็นและซักถาม ปัญหา	4.23	0.75	มากที่สุด	4.08	0.76	มาก
9. การจัดกิจกรรมมีความปลอดภัย	4.30	0.72	มากที่สุด	4.21	0.74	มากที่สุด
10. กิจกรรมการเรียนการสอนมีความสนุกสนาน	4.41	0.63	มากที่สุด	4.33	0.70	มากที่สุด
รวม	4.14	0.54	มาก	4.07	0.60	มาก

จากตาราง 4 แสดงว่า ความคิดเห็นของครูผู้สอนระดับประถมศึกษาที่มีต่อการเรียน
การสอนกลุ่มสาระการเรียนรู้พลศึกษา ในเขตพื้นที่การศึกษาอุดรธานี ปีพุทธศักราช 2550
ด้านการจัดการเรียนการสอน โดยรวม เพศชาย มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.14 และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน
เท่ากับ 0.54 เพศหญิง มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.07 และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน เท่ากับ 0.60 ซึ่งม
ีความคิดเห็นอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า เพศชายและเพศหญิง มีความคิดเห็น
มากที่สุดในข้อ การจัดกิจกรรมมีความปลอดภัย กิจกรรมการเรียนการสอนมีความสนุกสนาน และ
เพศชายในข้อ มีการปลูกฝังคุณธรรม จริยธรรมที่พึงประสงค์ให้แก่ นักเรียน การสอนครูพลศึกษามี
การเตรียมความพร้อมทางร่างกายและจิตใจ เปิดโอกาสให้นักเรียนแสดงความคิดเห็นและซักถาม
ปัญหา

ตาราง 5 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ความคิดเห็นของครูผู้สอนระดับประถมศึกษา
ที่มีต่อการเรียนการสอนกลุ่มสาระการเรียนรู้พลศึกษา ในเขตพื้นที่การศึกษาอุดรธานี
ปีพุทธศักราช 2550 ด้านครูผู้สอนพลศึกษา แยกตามตัวแปรเพศ

รายการ	ชาย (n = 154)		ระดับ	หญิง (n = 203)		ระดับ
	$\bar{X}$	S		$\bar{X}$	S	
1. มีความรู้ และมีทักษะในทางปฏิบัติ พลศึกษา เป็นอย่างดี	3.91	0.83	มาก	3.74	0.97	มาก
2. เตรียมแผนการจัดการเรียนรู้ในการสอนทุกครั้ง ที่เข้าสอน	3.82	0.86	มาก	3.74	0.94	มาก
3. มีระเบียบวินัยในตนเอง เช่น แต่งกายสุภาพ ตรงต่อเวลา มีความรับผิดชอบ	4.16	0.72	มาก	4.01	0.89	มาก
4. สร้างบรรยากาศที่ดีในการเรียนการสอน	4.17	0.69	มาก	4.03	0.74	มาก
5. ใช้คำพูดจาสุภาพเรียบร้อย	4.23	0.75	มากที่สุด	3.98	0.90	มาก
6. มีมนุษยสัมพันธ์ อธิบายดี อารมณ์ดี ร่าเริง แจ่มใส	4.46	0.61	มากที่สุด	4.19	0.78	มาก
7. ความเป็นประชาธิปไตยในการเรียนการสอน	4.40	0.64	มากที่สุด	4.14	0.76	มาก
8. มีสมรรถภาพทางกายดี	4.26	0.67	มากที่สุด	4.11	0.77	มาก
9. มีความซื่อสัตย์และยุติธรรม	4.41	0.67	มากที่สุด	4.20	0.82	มาก
10. ให้คำปรึกษาและรับฟังเหตุผลนักเรียน	4.33	0.71	มากที่สุด	4.16	0.76	มาก
11. มีการแจ้งเนื้อหาวัตถุประสงค์ของวิชาก่อนทำการสอน ทุกครั้งที่ทำการสอน	4.15	0.78	มาก	3.91	0.87	มาก
12. การจัดการเรียนการสอนเน้นผู้เรียนเป็นศูนย์กลาง	4.36	0.71	มากที่สุด	4.14	0.80	มาก
รวม	4.22	0.50	มากที่สุด	4.03	0.68	มาก

จากตาราง 5 แสดงว่า ความคิดเห็นของครูผู้สอนระดับประถมศึกษาที่มีต่อการเรียน
การสอนกลุ่มสาระการเรียนรู้พลศึกษา ในเขตพื้นที่การศึกษาอุดรธานี ปีพุทธศักราช 2550
ด้านครูผู้สอนพลศึกษา โดยรวม เพศชาย มีค่าเฉลี่ย เท่ากับ 4.22 และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน
เท่ากับ 0.5 ซึ่งมีความคิดเห็นอยู่ใน ระดับมากที่สุด เพศหญิง เท่ากับ 4.03 และส่วนเบี่ยงเบน
มาตรฐาน เท่ากับ 0.68 ซึ่งมีความคิดเห็นอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า เพศชายมี
ความคิดเห็นในระดับมากที่สุดในเรื่อง การจัดการเรียนการสอนเน้นผู้เรียนเป็นจุดศูนย์กลาง มีมนุษย
สัมพันธ์ อธิบายดี อารมณ์ดี ร่าเริง แจ่มใส มีสมรรถภาพทางกายดี มีความซื่อสัตย์และยุติธรรม มี
ความเป็นประชาธิปไตยในการเรียนการสอน ให้คำปรึกษาและรับฟังเหตุผลนักเรียน ส่วนเพศหญิง
พบว่า ความคิดเห็นอยู่ในระดับมากทุกข้อ

ตาราง 6 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ความคิดเห็นของครูผู้สอนระดับประถมศึกษา
ที่มีต่อการเรียนการสอนกลุ่มสาระการเรียนรู้พลศึกษา ในเขตพื้นที่การศึกษาอุดรธานี
ปีพุทธศักราช 2550 ด้านสิ่งอำนวยความสะดวก แยกตามตัวแปรเพศ

รายการ	ชาย (n = 154)		ระดับ	หญิง (n = 203)		ระดับ
	$\bar{X}$	S		$\bar{X}$	S	
1. มีอุปกรณ์ที่ใช้ฝึกทักษะเพียงพอกับจำนวนผู้เรียน	3.36	0.95	ปานกลาง	3.40	0.97	ปานกลาง
2. สนามฝึกทักษะปฏิบัติเพียงพอ และเอื้ออำนวยต่อการเรียนการสอน	3.49	0.91	มาก	3.58	0.94	ปานกลาง
3. มีห้องเก็บอุปกรณ์กีฬา ที่สะอาด สะดวก และปลอดภัย	3.16	1.11	ปานกลาง	3.32	1.04	ปานกลาง
4. การจัดเก็บอุปกรณ์เป็นระเบียบเรียบร้อยเหมาะสม	3.32	1.07	ปานกลาง	3.37	1.07	ปานกลาง
5. อุปกรณ์กีฬาได้มาตรฐานเป็นแรงจูงใจในการเรียน	3.41	1.01	มาก	3.46	0.96	มาก
6. มีระบบการควบคุมการยืมอุปกรณ์ทั้ง นอกเวลาเรียนและในเวลาเรียน	3.31	1.10	ปานกลาง	3.38	1.03	ปานกลาง
7. เขียนระเบียบการใช้ห้องพลศึกษาไว้ และระเบียบการใช้อุปกรณ์ที่ถูกต้องเหมาะสม	3.30	1.01	ปานกลาง	3.35	1.10	ปานกลาง
8. อุปกรณ์การเรียนสามารถใช้ได้ทั้งเวลาเรียนและนอกเวลาเรียน	3.71	0.98	ปานกลาง	3.46	1.05	มาก
9. การใช้อุปกรณ์เสร็จแล้วทำความสะอาด แยกประเภทก่อนเก็บเข้าที่	3.40	1.08	ปานกลาง	3.37	1.06	ปานกลาง
10. ซ่อมแซมอุปกรณ์ที่ชำรุดแล้วนำกลับมาใช้ใหม่อยู่เสมอ	3.27	1.05	ปานกลาง	3.29	1.03	ปานกลาง
รวม	3.37	0.84	ปานกลาง	3.40	0.89	ปานกลาง

จากตาราง 6 แสดงว่า ความคิดเห็นของครูผู้สอนระดับประถมศึกษาที่มีต่อการเรียนการสอนกลุ่มสาระการเรียนรู้พลศึกษา ในเขตพื้นที่การศึกษาอุดรธานี ปีพุทธศักราช 2550 ด้านสิ่งอำนวยความสะดวก โดยรวม เพศชาย มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.37 และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.84 เพศหญิง มีค่าเฉลี่ย เท่ากับ 3.40 และ ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน เท่ากับ 0.89 ซึ่งมีความคิดเห็นอยู่ในระดับปานกลาง เมื่อพิจารณาเพศชายเป็นรายข้อพบว่า ในข้อสนามฝึกปฏิบัติ ทักษะปฏิบัติเพียงพอ และเอื้ออำนวยความสะดวกต่อการเรียนการสอน อุปกรณ์กีฬาได้มาตรฐานเป็นแรงจูงใจในการเรียน อยู่ในระดับมาก ส่วนเพศหญิง ในข้ออุปกรณ์การเรียนสามารถใช้ได้ทั้งเวลาเรียนและนอกเวลาเรียน อุปกรณ์กีฬาได้มาตรฐานเป็นแรงจูงใจในการเรียน อยู่ในระดับมาก

ตาราง 7 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ความคิดเห็นของครูผู้สอนระดับประถมศึกษา
ที่มีต่อการเรียนการสอนกลุ่มสาระการเรียนรู้พลศึกษา ในเขตพื้นที่การศึกษาอุดรธานี
ปีพุทธศักราช 2550 ด้านการวัดผลและประเมินผล แยกตามตัวแปรเพศ

รายการ	ชาย (n = 154)		ระดับ	หญิง (n = 203)		ระดับ
	$\bar{X}$	S		$\bar{X}$	S	
1. การวัดผลและประเมินผลตรงตามจุดประสงค์และ เนื้อหาของหลักสูตร	4.00	0.71	มาก	3.85	0.85	มาก
2. การวัดผลและประเมินผลใช้เครื่องมือที่หลากหลาย	3.97	0.80	มาก	3.78	0.83	มาก
3. มีการนำผลการวัดผลและประเมินผลมาวิเคราะห์ ปัญหาเพื่อปรับปรุงพัฒนา	3.88	0.78	มาก	3.70	0.88	มาก
4. มีการวัดผลก่อนเรียน-หลังเรียนทุกหน่วยการเรียนรู้	3.84	0.91	มาก	3.65	0.92	มาก
5. มีการวัดผลทั้งภาคทฤษฎีและภาคปฏิบัติ	4.10	0.80	มาก	3.88	0.93	มาก
6. เน้นการพัฒนาการทางด้านทักษะมากกว่า ความเป็นเลิศทางกีฬา	4.07	0.83	มาก	3.84	0.81	มาก
7. มีเกณฑ์การให้คะแนนเหมาะสมกับผู้เรียน	4.08	0.73	มาก	3.90	0.77	มาก
8. มีการแจ้งล่วงหน้าก่อนมีการวัดผลและประเมินผล ทุกครั้ง	4.07	0.74	มาก	3.89	0.85	มาก
9. เครื่องมือวัดผลมีความเที่ยงตรงและมีการหา ความเชื่อมั่นก่อนทำการทดสอบ	3.98	0.77	มาก	3.81	0.84	มาก
10. แจ้งคะแนนให้ผู้เรียนทราบทุกครั้งหลังจากการวัด และประเมินผล	4.04	0.76	มาก	3.85	0.75	มาก
11. มีการทดสอบสมรรถภาพทางกายทุกระดับชั้น ที่มีการเรียนการสอน	4.09	0.80	มาก	3.99	0.76	มาก
12. มีเครื่องมือที่เหมาะสมทันสมัยใช้วัดผลทางทักษะ วิชาพลศึกษา	3.81	0.90	มาก	3.72	0.82	มาก
รวม	3.99	0.62	มาก	3.82	0.69	มาก

จากตาราง 7 แสดงว่า ความคิดเห็นของครูผู้สอนระดับประถมศึกษาที่มีต่อการเรียน
การสอนกลุ่มสาระการเรียนรู้พลศึกษา ในเขตพื้นที่การศึกษาอุดรธานี ปีพุทธศักราช 2550
ด้านการวัดผลและประเมินผล โดยรวม เพศชาย มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.99 และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน
เท่ากับ 0.62 เพศหญิง มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.82 และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน เท่ากับ 0.69 ซึ่งม
ีความคิดเห็นอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า เพศชายและหญิงมีความคิดเห็นอยู่ใน
ระดับมากทั้งหมดทุกข้อ

ตาราง 8 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ความคิดเห็นของครูผู้สอนระดับประถมศึกษาที่มีต่อการเรียนการสอนกลุ่มสาระการเรียนรู้พลศึกษา ในเขตพื้นที่การศึกษาอุดรธานี ปีพุทธศักราช 2550 ด้านหลักสูตรการศึกษา แยกตามสาขาพลศึกษา

รายการ	วุฒิสหสาขาพลศึกษา (n = 99)		ระดับ	ไม่มีวุฒิสหสาขา พลศึกษา (n=258)		ระดับ
	$\bar{X}$	S		$\bar{X}$	S	
1. มีการสอนตรงตามจุดมุ่งหมาย วัตถุประสงค์ ของหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน	4.13	0.74	มาก	3.84	0.82	มาก
2. มีการจัดกิจกรรมให้ผู้เรียนตามความสนใจเหมาะสม กับผู้เรียนและท้องถิ่น	4.02	0.64	มาก	3.85	0.79	มาก
3. หลักสูตรส่งเสริม และพัฒนานวัตกรรมจัดการ เรียนรู้และสื่ออุปกรณ์การเรียนรู้ที่เอื้อต่อการเรียนรู้	3.84	0.84	มาก	3.71	0.83	มาก
4. หลักสูตรส่งเสริมให้ผู้เรียนมีคุณธรรม จริยธรรมและ ค่านิยมที่พึงประสงค์	4.25	0.81	มากที่สุด	4.12	0.77	มาก
5. มีการจัดการเรียนการสอนสาระการเรียนรู้ พลศึกษาบูรณาการกับสาระการเรียนรู้อื่น	3.98	0.78	มาก	3.85	0.83	มาก
6. การจัดการเรียนการสอนของหลักสูตรเน้นผู้เรียน เป็นสำคัญ	4.28	0.70	มากที่สุด	4.20	0.75	มาก
7. มีการนำผลการประเมินมาปรับเปลี่ยน การเรียนการสอนเพื่อพัฒนาผู้เรียน	4.10	0.68	มาก	3.88	0.85	มาก
8. หลักสูตร สถานศึกษา ในโรงเรียนกำหนดให้เรียน วิชาพลศึกษาไว้ 2 ชั่วโมง/สัปดาห์	4.20	0.83	มาก	3.66	1.14	มาก
9. มีระบบการนิเทศการเรียนการสอนและนำผลไป ปรับปรุงการเรียนการสอนอยู่เสมอ	3.94	0.64	มาก	3.70	0.88	มาก
10. หลักสูตรพลศึกษาเน้นการพัฒนาทางด้าน ร่างกาย จิตใจ อารมณ์ สังคมและสติปัญญา	4.47	0.63	มากที่สุด	4.37	0.72	มากที่สุด
รวม	4.10	0.50	มาก	3.92	0.60	มาก

จากตาราง 8 แสดงว่า ความคิดเห็นของครูผู้สอนระดับประถมศึกษาที่มีต่อการเรียนการสอนกลุ่มสาระการเรียนรู้พลศึกษา ในเขตพื้นที่การศึกษาอุดรธานี ปีพุทธศักราช 2550 ด้านหลักสูตรการศึกษา โดยรวม ครูที่มีวุฒิสหสาขาพลศึกษา มีค่าเฉลี่ย เท่ากับ 4.10 และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน เท่ากับ 0.50 ครูที่ไม่มีวุฒิสหสาขาพลศึกษา มีค่าเฉลี่ย เท่ากับ 3.92 และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน เท่ากับ 0.60 ซึ่งมีความคิดเห็นอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ ทั้งครูที่มีวุฒิสหสาขาพลศึกษา และครูที่ไม่มีวุฒิสหสาขาพลศึกษา พบว่า ในข้อหลักสูตรพลศึกษาเน้นการพัฒนาทางร่างกาย จิตใจ อารมณ์ สังคมและสติปัญญา ส่งเสริมให้ผู้เรียนมีคุณธรรม จริยธรรมและค่านิยมที่พึงประสงค์ จัดการเรียนการสอนของหลักสูตรเน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ อยู่ในระดับมากที่สุด

ตาราง 9 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ความคิดเห็นของครูผู้สอนระดับประถมศึกษาที่มีต่อการเรียนการสอนกลุ่มสาระการเรียนรู้พลศึกษา ในเขตพื้นที่การศึกษาอุดรธานี ปีพุทธศักราช 2550 ด้านการจัดการเรียนการสอน แยกตามวุฒิทางการศึกษา

รายการ	วุฒิสหษาพลศึกษา (n = 99)		ระดับ	ไม่มีวุฒิต่าง พลศึกษา (n=258)		ระดับ
	$\bar{X}$	S		$\bar{X}$	S	
1. มีการจัดหน่วยการเรียนรู้และแผนการจัดการเรียนรู้ในการสอนพลศึกษา	4.12	0.66	มาก	3.89	0.80	มาก
2. มีแผนการจัดการเรียนรู้สอดคล้องกับสภาพของผู้เรียนและสภาพท้องถิ่น.	4.24	0.67	มากที่สุด	3.83	0.82	มาก
3. มีวิธีการปลูกฝังคุณธรรม จริยธรรมที่พึงประสงค์ให้แก่นักเรียน	4.29	0.58	มากที่สุด	4.17	0.77	มาก
4. มีการนำนวัตกรรมและเทคโนโลยีใหม่ ๆ มาใช้การสอนอยู่เสมอ	4.02	0.76	มาก	3.73	0.83	มาก
5. มีการจัดกลุ่มนักเรียนตามความสามารถเหมาะสมกับเพศและวัย	4.16	0.63	มาก	3.88	0.86	มาก
6. ในการเรียนการสอนวิชาพลศึกษาใช้การอธิบายการสาธิต และให้นักเรียนมีส่วนร่วมปฏิบัติกิจกรรม	4.37	0.68	มากที่สุด	4.04	0.78	มาก
7. เริ่มทำการสอนพลศึกษามีการเตรียมความพร้อมทางด้านร่างกายและจิตใจ	4.48	0.61	มากที่สุด	4.13	0.77	มาก
8. เปิดโอกาสให้นักเรียนแสดงความคิดเห็นและซักถามปัญหา	4.27	0.64	มากที่สุด	4.10	0.79	มาก
9. การจัดกิจกรรมมีความปลอดภัย	4.39	0.71	มากที่สุด	4.19	0.73	มาก
10. กิจกรรมการเรียนการสอนมีความสนุกสนาน	4.51	0.54	มากที่สุด	4.31	0.71	มากที่สุด
รวม	4.29	0.45	มากที่สุด	4.03	0.60	มาก

จากตาราง 9 แสดงว่า ความคิดเห็นของครูผู้สอนระดับประถมศึกษาที่มีต่อการเรียนการสอนกลุ่มสาระการเรียนรู้พลศึกษา ในเขตพื้นที่การศึกษาอุดรธานี ปีพุทธศักราช 2550 ด้านการจัดการเรียนการสอน โดยรวม ครูที่มีวุฒิสหษาพลศึกษา มีค่าเฉลี่ย เท่ากับ 4.29 และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน เท่ากับ 0.45 ซึ่งมีความคิดเห็นอยู่ในระดับมากที่สุด และครูที่ไม่มีวุฒิสหษาพลศึกษา มีค่าเฉลี่ย เท่ากับ 4.03 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน เท่ากับ 0.60 ซึ่งมีความคิดเห็นอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาครูที่มีวุฒิสหษาพลศึกษา และครูที่ไม่มีวุฒิสหษาพลศึกษา เป็นรายข้อที่เหมือนกันพบว่า ในข้อกิจกรรมการเรียนการสอนมีความสนุกสนาน อยู่ในระดับมากที่สุด

ตาราง 10 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ความคิดเห็นของครูผู้สอนระดับประถมศึกษาที่มีต่อการเรียนการสอนกลุ่มสาระการเรียนรู้พลศึกษา ในเขตพื้นที่การศึกษาอุดรธานี ปีพุทธศักราช 2550 ด้านครูผู้สอนพลศึกษา แยกตามวุฒิทางการศึกษา

รายการ	วุฒิสหภาพศึกษา (n = 99)		ระดับ	ไม่มีวุฒิต่าง พลศึกษา (n=258)		ระดับ
	$\bar{X}$	S		$\bar{X}$	S	
1. มีความรู้ และมีทักษะในทางปฏิบัติ พลศึกษา เป็นอย่างดี	4.22	0.72	มากที่สุด	3.66	0.93	มาก
2. เตรียมแผนการจัดการเรียนรู้ในการสอนทุกครั้ง ที่เข้าสอน	4.07	0.79	มาก	3.66	0.92	มาก
3. มีระเบียบวินัยในตนเอง เช่น แต่งกายสุภาพ ตรงต่อเวลา มีความรับผิดชอบ	4.30	0.71	มากที่สุด	3.99	0.85	มาก
4. สร้างบรรยากาศที่ดีในการเรียนการสอน	4.31	0.58	มากที่สุด	4.01	0.75	มาก
5. ใช้คำพูดจาสุภาพเรียบร้อย	4.31	0.68	มากที่สุด	4.00	0.88	มาก
6. มีมนุษยสัมพันธ์ อธิบายดี อารมณ์ดี ร่าเริง แจ่มใส	4.54	0.58	มากที่สุด	4.22	0.75	
7. ความเป็นประชาธิปไตยในการเรียนการสอน	4.39	0.64	มากที่สุด	4.20	0.75	มาก
8. มีสมรรถภาพทางกายดี	4.31	0.63	มากที่สุด	4.12	0.76	มาก
9. มีความซื่อสัตย์และยุติธรรม	4.36	0.68	มากที่สุด	4.26	0.80	มากที่สุด
10. ให้คำปรึกษาและรับฟังเหตุผลนักเรียน	4.41	0.59	มากที่สุด	4.17	0.78	มาก
11. มีการแจ้งเนื้อหาวัตถุประสงค์ของวิชาก่อน ทำการสอนทุกครั้งที่ทำการสอน	4.31	0.66	มากที่สุด	3.90	0.87	มาก
12. การจัดการเรียนการสอนเน้นผู้เรียนเป็นศูนย์กลาง	4.38	0.67	มากที่สุด	4.17	0.80	มาก
รวม	4.33	0.46	มากที่สุด	4.03	0.65	มาก

จากตาราง 10 แสดงว่า ความคิดเห็นของครูผู้สอนระดับประถมศึกษาที่มีต่อการเรียนการสอนกลุ่มสาระการเรียนรู้พลศึกษา ในเขตพื้นที่การศึกษาอุดรธานี ปีพุทธศักราช 2550 ด้านครูผู้สอนพลศึกษา โดยรวม ครูที่มีวุฒิสหภาพศึกษา มีค่าเฉลี่ย เท่ากับ 4.33 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน เท่ากับ 0.46 ซึ่งมีความคิดเห็นอยู่ในระดับมากที่สุด และครูที่ไม่มีวุฒิสหภาพศึกษา มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.03 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน เท่ากับ 0.65 ซึ่งมีความคิดเห็นอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณา ครูที่มีวุฒิสหภาพศึกษา เป็นรายข้อพบว่า ในข้อเตรียมแผนการจัดการเรียนรู้ในการสอนทุกครั้ง ที่เข้าสอน มีความคิดเห็นอยู่ในระดับมาก ส่วนครูที่ไม่มีวุฒิสหภาพศึกษา ในข้อมีความซื่อสัตย์และยุติธรรม มีความคิดเห็นในระดับมากที่สุด

ตาราง 11 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ความคิดเห็นของครูผู้สอนระดับประถมศึกษาที่มีต่อการเรียนการสอนกลุ่มสาระการเรียนรู้พลศึกษา ในเขตพื้นที่การศึกษาอุดรธานี ปีพุทธศักราช 2550 ด้านสิ่งอำนวยความสะดวก แยกตามวุฒิทางการศึกษา

รายการ	วุฒิสหสาขาพลศึกษา (n = 99)		ระดับ	ไม่มีวุฒิต่าง พลศึกษา (n=258)		ระดับ
	$\bar{X}$	S		$\bar{X}$	S	
1. มีอุปกรณ์ที่ใช้ฝึกทักษะเพียงพอกับจำนวนผู้เรียน	3.41	0.94	มาก	3.37	0.97	ปานกลาง
2. สนามฝึกทักษะปฏิบัติเพียงพอ และเอื้ออำนวยต่อการเรียนการสอน	3.60	0.95	มาก	3.52	0.92	มาก
3. มีห้องเก็บอุปกรณ์กีฬา ที่สะอาด สะดวก และปลอดภัย	3.22	1.17	ปานกลาง	3.26	1.04	ปานกลาง
4. การจัดเก็บอุปกรณ์เป็นระเบียบเรียบร้อยเหมาะสม	3.38	1.18	ปานกลาง	3.34	1.03	ปานกลาง
5. อุปกรณ์กีฬาได้มาตรฐานเป็นแรงจูงใจในการเรียน	3.38	1.04	ปานกลาง	3.46	0.96	มาก
6. มีระบบการควบคุมการยืมอุปกรณ์ทั้ง นอกเวลาเรียน และในเวลาเรียน	3.40	1.09	ปานกลาง	3.33	1.05	ปานกลาง
7. เขียนระเบียบการใช้ห้องพลศึกษาไว้ และระเบียบการใช้อุปกรณ์ที่ถูกต้องเหมาะสม	3.45	0.98	มาก	3.28	1.09	ปานกลาง
8. อุปกรณ์การเรียนสามารถใช้ได้ทั้งเวลาเรียนและนอกเวลาเรียน	3.70	1.00	มาก	3.52	1.03	มาก
9. การใช้อุปกรณ์เสร็จแล้วทำความสะอาด แยกประเภท ก่อนเก็บเข้าที่	3.62	1.00	มาก	3.29	1.08	ปานกลาง
10. ซ่อมแซมอุปกรณ์ที่ชำรุดแล้วนำกลับมาใช้ใหม่อยู่เสมอ	3.43	0.91	มาก	3.22	1.08	ปานกลาง
รวม	3.46	0.89	มาก	3.36	0.86	ปานกลาง

จากตาราง 11 แสดงว่า ความคิดเห็นของครูผู้สอนระดับประถมศึกษาที่มีต่อการเรียนการสอนกลุ่มสาระการเรียนรู้พลศึกษา ในเขตพื้นที่การศึกษาอุดรธานี ปีพุทธศักราช 2550 ด้านสิ่งอำนวยความสะดวก โดยรวม ครูที่มีวุฒิสหสาขาพลศึกษา มีค่าเฉลี่ย เท่ากับ 3.46 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน เท่ากับ 0.89 ซึ่งมีความคิดเห็นอยู่ในระดับมาก และครูที่ไม่มีวุฒิสหสาขาพลศึกษา มีค่าเฉลี่ย เท่ากับ 3.36 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน เท่ากับ 0.86 ซึ่งมีความคิดเห็นอยู่ในระดับปานกลาง เมื่อพิจารณาครูที่มีวุฒิสหสาขาพลศึกษาเป็นรายข้อพบว่า ในข้อมีห้องเก็บอุปกรณ์กีฬาสะอาด สะดวกและปลอดภัย จัดเก็บอุปกรณ์เป็นระเบียบเรียบร้อยเหมาะสม มีการควบคุมการยืมอุปกรณ์นอกเวลาเรียนและในเวลาเรียน อยู่ในระดับปานกลาง ส่วนครูที่ไม่มีวุฒิสหสาขาพลศึกษาพบว่า ในข้อสนามฝึกทักษะปฏิบัติเพียงพอ และเอื้ออำนวยต่อการเรียนการสอน อุปกรณ์กีฬาได้มาตรฐานเป็นแรงจูงใจในการเรียน อุปกรณ์การเรียนสามารถใช้ได้ทั้งเวลาเรียนและนอกเวลาเรียน อยู่ในระดับมาก

ตาราง 12 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ความคิดเห็นของครูผู้สอนระดับประถมศึกษาที่มีต่อการเรียนการสอนกลุ่มสาระการเรียนรู้พลศึกษา ในเขตพื้นที่การศึกษาอุดรธานี ปีพุทธศักราช 2550 ด้านการวัดผลและประเมินผล แยกตามวุฒิทางการศึกษา

รายการ	วุฒิสหภาพศึกษา (n = 99)		ระดับ	ไม่มีวุฒิต่าง พลศึกษา (n=258)		ระดับ
	$\bar{X}$	S		$\bar{X}$	S	
1. การวัดผลและประเมินผลตรงตามจุดประสงค์และเนื้อหาของหลักสูตร	4.07	0.72	มาก	3.85	0.81	มาก
2. การวัดผลและประเมินผลใช้เครื่องมือที่หลากหลาย	4.08	0.71	มาก	3.78	0.84	มาก
3. มีการนำผลการวัดผลและประเมินผลมาวิเคราะห์ปัญหาเพื่อปรับปรุงพัฒนา	4.05	0.72	มาก	3.67	0.86	มาก
4. มีการวัดผลก่อนเรียน-หลังเรียนทุกหน่วยการเรียนรู้	4.01	0.84	มาก	3.63	0.93	มาก
5. มีการวัดผลทั้งภาคทฤษฎีและภาคปฏิบัติ	4.20	0.78	มาก	3.89	0.90	มาก
6. เน้นการพัฒนาการทางด้านทักษะมากกว่าความเป็นเลิศทางกีฬา	4.14	0.76	มาก	3.86	0.83	มาก
7. มีเกณฑ์การให้คะแนนเหมาะสมกับผู้เรียน	4.15	0.75	มาก	3.91	0.75	มาก
8. มีการแจ้งล่วงหน้าก่อนมีการวัดผลและประเมินผลทุกครั้ง	4.18	0.77	มาก	3.89	0.81	มาก
9. เครื่องมือวัดผลมีความเที่ยงตรงและมีการหาความเชื่อมั่นก่อนทำการทดสอบ	4.19	0.70	มาก	3.77	0.82	มาก
10. แจ้งคะแนนให้ผู้เรียนทราบทุกครั้งหลังจากการวัดและประเมินผล	4.14	0.64	มาก	3.85	0.79	มาก
11. มีการทดสอบสมรรถภาพทางกายทุกระดับช่วงชั้นที่มีการเรียนการสอน	4.21	0.69	มากที่สุด	3.97	0.80	มาก
12. มีเครื่องมือที่เหมาะสมทันสมัยใช้วัดผลทางทักษะวิชาพลศึกษา	4.05	0.75	มาก	3.64	0.87	มาก
รวม	4.12	0.56	มาก	3.81	0.63	มาก

จากตาราง 12 แสดงว่า ความคิดเห็นของครูผู้สอนระดับประถมศึกษาที่มีต่อการเรียนการสอนกลุ่มสาระการเรียนรู้พลศึกษา ในเขตพื้นที่การศึกษาอุดรธานี ปีพุทธศักราช 2550 ด้านการวัดผลและประเมินผล โดยรวมครูที่มีวุฒิสหภาพศึกษามีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.12 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน เท่ากับ 0.56 ซึ่งมีความคิดเห็นอยู่ในระดับมาก และครูที่ไม่มีวุฒิสหภาพศึกษา มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.81 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน เท่ากับ 0.63 ซึ่งมีความคิดเห็นอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อครูที่มีวุฒิสหภาพพลศึกษาพบว่า ในข้อมีการทดสอบสมรรถภาพทางกายทุกระดับช่วงชั้นที่มีการเรียนการสอน อยู่ในระดับมากที่สุด

ตาราง 13 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ความคิดเห็นของครูผู้สอนระดับประถมศึกษาที่มีต่อการเรียนการสอนกลุ่มสาระการเรียนรู้พลศึกษา ในเขตพื้นที่การศึกษาอุดรธานี ปีพุทธศักราช 2550 ด้านหลักสูตรการศึกษา (n = 357)

รายการ	$\bar{x}$	S	ระดับ
1. มีการสอนตรงตามจุดมุ่งหมาย วัตถุประสงค์ของหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน	3.92	0.81	มาก
2. มีการจัดกิจกรรมให้ผู้เรียนตามความสนใจเหมาะสมกับผู้เรียนและท้องถิ่น	3.90	0.76	มาก
3. หลักสูตรส่งเสริม และพัฒนานวัตกรรมจัดการเรียนรู้ และสื่ออุปกรณ์การเรียนรู้ที่เอื้อต่อการเรียนรู้	3.74	0.84	มาก
4. หลักสูตรส่งเสริมให้ผู้เรียนมีคุณธรรม จริยธรรม และค่านิยมที่พึงประสงค์	4.16	0.78	มาก
5. มีการจัดการเรียนการสอนสาระการเรียนรู้พลศึกษา บูรณาการกับสาระการเรียนรู้อื่น	3.89	0.82	มาก
6. การจัดการเรียนการสอนของหลักสูตรเน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ	4.22	0.74	มากที่สุด
7. มีการนำผลการประเมินมาปรับเปลี่ยนการเรียนการสอนเพื่อพัฒนาผู้เรียน	3.94	0.81	มาก
8. หลักสูตร สถานศึกษา ในโรงเรียนกำหนดให้เรียนวิชาพลศึกษาไว้ 2 ชั่วโมง/สัปดาห์	3.76	1.08	มาก
9. มีระบบการนิเทศการเรียนการสอนและนำไปปรับปรุงการเรียนการสอนอยู่เสมอ	3.77	0.83	มาก
10. หลักสูตรพลศึกษาเน้นการพัฒนาทางด้านร่างกาย จิตใจ อารมณ์ สังคมและสติปัญญา	4.40	0.70	มากที่สุด
รวม	3.97	0.58	มาก

จากตาราง 13 แสดงว่า ความคิดเห็นของครูผู้สอนระดับประถมศึกษาที่มีต่อการเรียนการสอนกลุ่มสาระการเรียนรู้พลศึกษา ในเขตพื้นที่การศึกษาอุดรธานี ปีพุทธศักราช 2550 ด้านหลักสูตรการศึกษา โดยรวม มีค่าเฉลี่ย เท่ากับ 3.97 และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน เท่ากับ 0.58 ซึ่งมีความคิดเห็นอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า ในข้อการจัดการเรียนการสอนของหลักสูตรเน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ และหลักสูตรพลศึกษาเน้นการพัฒนาทางด้านร่างกาย จิตใจ อารมณ์ สังคมและสติปัญญา อยู่ในระดับมากที่สุด

ตาราง 14 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ความคิดเห็นของครูผู้สอนระดับประถมศึกษาที่มีต่อการเรียนการสอนกลุ่มสาระการเรียนรู้พลศึกษา ในเขตพื้นที่การศึกษาอุดรธานี ปีพุทธศักราช 2550 ด้านการจัดการเรียนการสอน (n = 357)

รายการ	$\bar{x}$	S	ระดับ
1. มีการจัดหน่วยการเรียนรู้และแผนการจัดการเรียนรู้ในการสอนพลศึกษา	3.95	0.77	มาก
2. มีแผนการจัดการเรียนรู้สอดคล้องกับสภาพของผู้เรียนและสภาพท้องถิ่น.	3.95	0.80	มาก
3. มีวิธีการปลูกฝังคุณธรรม จริยธรรมที่พึงประสงค์ให้แก่นักเรียน	4.20	0.72	มาก
4. มีการนำนวัตกรรมและเทคโนโลยีใหม่ ๆ มาใช้การสอนอยู่เสมอ	3.81	0.82	มาก
5. มีการจัดกลุ่มนักเรียนตามความสามารถเหมาะสมกับเพศและวัย	3.96	0.81	มาก
6. ในการเรียนการสอนวิชาพลศึกษาใช้การอธิบาย การสาธิต และให้นักเรียนมีส่วนร่วมปฏิบัติกิจกรรม	4.13	0.77	มาก
7. เริ่มทำการสอนพลศึกษามีการเตรียมความพร้อมทางด้านร่างกายและจิตใจ	4.23	0.75	มากที่สุด
8. เปิดโอกาสให้นักเรียนแสดงความคิดเห็นและซักถามปัญหา	4.15	0.76	มาก
9. การจัดกิจกรรมมีความปลอดภัย	4.25	0.73	มาก
10. กิจกรรมการเรียนการสอนมีความสนุกสนาน	4.36	0.67	มาก
รวม	4.10	0.58	มาก

จากตาราง 14 แสดงว่าค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ความคิดเห็นของครูผู้สอนระดับประถมศึกษาที่มีต่อการเรียนการสอนกลุ่มสาระการเรียนรู้พลศึกษา ในเขตพื้นที่การศึกษาอุดรธานี ปีพุทธศักราช 2550 ด้านการจัดการเรียนการสอน โดยรวม มีค่าเฉลี่ย เท่ากับ 4.10 และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน เท่ากับ 0.58 ซึ่งมีความคิดเห็นอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า ในข้อเริ่มทำการสอนพลศึกษามีการเตรียมความพร้อมทางด้านร่างกายและจิตใจ อยู่ในระดับมากที่สุด

ตาราง 15 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ความคิดเห็นของครูผู้สอนระดับประถมศึกษาที่มีต่อการเรียนการสอนกลุ่มสาระการเรียนรู้พลศึกษา ในเขตพื้นที่การศึกษาอุดรธานี ปีพุทธศักราช 2550 ด้านครูผู้สอนพลศึกษา (n = 357)

รายการ	$\bar{x}$	S	ระดับ
1. มีความรู้ และมีทักษะในทางปฏิบัติ พลศึกษาเป็นอย่างดี	3.81	0.92	มาก
2. เตรียมแผนการจัดการเรียนรู้ในการสอนทุกครั้งที่เข้าสอน	3.78	0.90	มาก
3. มีระเบียบวินัยในตนเอง เช่น แต่งกายสุภาพ ตรงต่อเวลา มีความรับผิดชอบ	4.08	0.83	มาก
4. สร้างบรรยากาศที่ดีในการเรียนการสอน	4.09	0.72	มาก
5. ใช้คำพูดจาสุภาพเรียบร้อย	4.09	0.84	มาก
6. มีมนุษยสัมพันธ์ อธิบายดี อารมณ์ดี ร่าเริง แจ่มใส	4.31	0.72	มากที่สุด
7. ความเป็นประชาธิปไตยในการเรียนการสอน	4.25	0.72	มากที่สุด
8. มีสมรรถภาพทางกายดี	4.18	0.73	มาก
9. มีความซื่อสัตย์และยุติธรรม	4.29	0.77	มากที่สุด
10. ให้คำปรึกษาและรับฟังเหตุผลนักเรียน	4.24	0.74	มากที่สุด
11. มีการแจ้งเนื้อหาวัตถุประสงค์ของวิชาก่อนทำการสอน ทุกครั้งที่ทำการสอน	4.01	0.84	มาก
12. การจัดการเรียนการสอนเน้นผู้เรียนเป็นศูนย์กลาง	4.23	0.77	มากที่สุด
รวม	4.11	0.62	มาก

จากตาราง 15 แสดงว่า ความคิดเห็นของครูผู้สอนระดับประถมศึกษาที่มีต่อการเรียนการสอนกลุ่มสาระการเรียนรู้พลศึกษา ในเขตพื้นที่การศึกษาอุดรธานี ปีพุทธศักราช 2550 ด้านครูผู้สอนพลศึกษา โดยรวม มีค่าเฉลี่ย เท่ากับ 4.11 และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน เท่ากับ 0.62 ซึ่งมีความคิดเห็นอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า ในข้อมีมนุษยสัมพันธ์ อธิบายดี อารมณ์ดี ร่าเริง แจ่มใส ความเป็นประชาธิปไตยในการเรียนการสอน มีความซื่อสัตย์และยุติธรรม ให้คำปรึกษาและรับฟังเหตุผลนักเรียน การจัดการเรียนการสอนเน้นผู้เรียนเป็นศูนย์กลาง อยู่ในระดับมากที่สุด

ตาราง 16 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ความคิดเห็นของครูผู้สอนระดับประถมศึกษาที่มีต่อการเรียนการสอนกลุ่มสาระการเรียนรู้พลศึกษา ในเขตพื้นที่การศึกษาอุดรธานี ปีพุทธศักราช 2550 ด้านสิ่งอำนวยความสะดวก (n = 357)

รายการ	$\bar{x}$	S	ระดับ
1. มีอุปกรณ์ที่ใช้ฝึกทักษะเพียงพอกับจำนวนผู้เรียน	3.38	0.96	ปานกลาง
2. สนามฝึกทักษะปฏิบัติเพียงพอ และเอื้ออำนวยต่อการเรียนการสอน	3.54	0.93	มาก
3. มีห้องเก็บอุปกรณ์กีฬา ที่สะอาด สะดวก และปลอดภัย	3.25	1.07	ปานกลาง
4. การจัดเก็บอุปกรณ์เป็นระเบียบเรียบร้อยเหมาะสม	3.35	1.07	ปานกลาง
5. อุปกรณ์กีฬาได้มาตรฐานเป็นแรงจูงใจในการเรียน	3.44	0.98	
6. มีระบบการควบคุมการยืมอุปกรณ์ทั้ง นอกเวลาเรียน และในเวลาเรียน	3.35	1.06	ปานกลาง
7. เขียนระเบียบการใช้ห้องพลศึกษาไว้ และระเบียบการใช้อุปกรณ์ที่ถูกต้องเหมาะสม	3.33	1.06	ปานกลาง
8. อุปกรณ์การเรียนสามารถใช้ได้ทั้งเวลาเรียนและนอกเวลาเรียน	3.57	1.03	มาก
9. การใช้อุปกรณ์เสร็จแล้วทำความสะอาด แยกประเภท ก่อนเก็บเข้าที่	3.38	1.07	ปานกลาง
10. ซ่อมแซมอุปกรณ์ที่ชำรุดแล้วนำกลับมาใช้ใหม่อยู่เสมอ	3.28	1.04	ปานกลาง
รวม	3.39	0.87	ปานกลาง

จากตาราง 16 แสดงว่า ความคิดเห็นของครูผู้สอนระดับประถมศึกษาที่มีต่อการเรียนการสอนกลุ่มสาระการเรียนรู้พลศึกษา ในเขตพื้นที่การศึกษาอุดรธานี ปีพุทธศักราช 2550 ด้านสิ่งอำนวยความสะดวก โดยรวม มีค่าเฉลี่ย เท่ากับ 3.39 และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน เท่ากับ 0.87 ซึ่งมีความคิดเห็นอยู่ในระดับปานกลาง เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า สนามฝึกทักษะปฏิบัติเพียงพอ และเอื้ออำนวยต่อการเรียนการสอน และอุปกรณ์การเรียนสามารถใช้ได้ทั้งเวลาเรียนและนอกเวลาเรียน อยู่ในระดับมาก

ตาราง 17 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ความคิดเห็นของครูผู้สอนระดับประถมศึกษาที่มีต่อการเรียนการสอนกลุ่มสาระการเรียนรู้พลศึกษา ในเขตพื้นที่การศึกษาอุดรธานี ปีพุทธศักราช 2550 ด้านการวัดผลและประเมินผล (n = 357)

รายการ	$\bar{x}$	S	ระดับ
1. การวัดผลและประเมินผลตรงตามจุดประสงค์และเนื้อหาของหลักสูตร	3.91	0.79	มาก
2. การวัดผลและประเมินผลใช้เครื่องมือที่หลากหลาย	3.86	0.82	มาก
3. มีการนำผลการวัดผลและประเมินผลมาวิเคราะห์ปัญหาเพื่อปรับปรุงพัฒนา	3.78	0.84	มาก
4. มีการวัดผลก่อนเรียน-หลังเรียนทุกหน่วยการเรียนรู้	3.73	0.92	มาก
5. มีการวัดผลทั้งภาคทฤษฎีและภาคปฏิบัติ	3.97	0.88	มาก
6. เน้นการพัฒนาการทางด้านทักษะมากกว่าความเป็นเลิศทางกีฬา	3.94	0.82	มาก
7. มีเกณฑ์การให้คะแนนเหมาะสมกับผู้เรียน	3.98	0.76	มาก
8. มีการแจ้งล่วงหน้าก่อนมีการวัดผลและประเมินผลทุกครั้ง	3.97	0.81	มาก
9. เครื่องมือวัดผลมีความเที่ยงตรงและมีการหาความเชื่อมั่นก่อนทำการทดสอบ	3.89	0.81	มาก
10. แจ้งคะแนนให้ผู้เรียนทราบทุกครั้งหลังจากการวัดและประเมินผล	3.93	0.76	มาก
11. มีการทดสอบสมรรถภาพทางกายทุกระดับช่วงชั้นที่มีการเรียนการสอน	4.03	0.78	มาก
12. มีเครื่องมือที่เหมาะสมทันสมัยใช้วัดผลทางทักษะวิชาพลศึกษา	3.76	0.85	มาก
รวม	3.90	0.66	มาก

จากตาราง 17 แสดงว่า ความคิดเห็นของครูผู้สอนระดับประถมศึกษาที่มีต่อการเรียนการสอนกลุ่มสาระการเรียนรู้พลศึกษา ในเขตพื้นที่การศึกษาอุดรธานี ปีพุทธศักราช 2550 ด้านการวัดผลและประเมินผล โดยรวม มีค่าเฉลี่ย เท่ากับ 3.90 และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน เท่ากับ 0.66 ซึ่งมีความคิดเห็นอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า เพศรวม (n = 357) มีความคิดเห็นอยู่ในระดับมากทั้งหมดทุกข้อ

ตาราง 18 เปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ย ความคิดเห็นของครูผู้สอนระดับประถมศึกษาที่มีต่อการเรียนการสอนกลุ่มสาระการเรียนรู้พลศึกษา ในเขตพื้นที่การศึกษาอุดรธานี ปีพุทธศักราช 2550 ตามตัวแปรเพศ

รายการ	ชาย (n = 154)		หญิง (n = 203)		t	p
	$\bar{x}$	S	$\bar{x}$	S		
ด้านหลักสูตรการศึกษา	4.01	0.56	3.94	0.59	1.07	.285
ด้านการจัดการเรียนการสอน	4.14	0.54	4.07	0.60	1.21	.227
ด้านครูผู้สอนพลศึกษา	4.22	0.50	4.03	0.68	2.88*	.004
ด้านสิ่งอำนวยความสะดวก	3.37	0.84	3.40	0.89	0.29	.774
ด้านการวัดผลและประเมินผล	3.99	0.62	3.82	0.69	4.28*	.014
รวม	3.95	0.49	3.85	0.58	1.67	.096

* นัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตาราง 18 คะแนนเฉลี่ย ความคิดเห็นของครูผู้สอนระดับประถมศึกษาที่มีต่อการเรียนการสอนกลุ่มสาระการเรียนรู้พลศึกษา ในเขตพื้นที่การศึกษาอุดรธานี ปีพุทธศักราช 2550 โดยรวมเพศชาย มีค่าเฉลี่ย เท่ากับ 3.95 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน เท่ากับ 0.49 และเพศหญิง มีค่าเฉลี่ย เท่ากับ 3.85 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน เท่ากับ 0.58 เมื่อทำการทดสอบแล้ว พบว่า เพศต่างกัน มีความคิดเห็นต่อการเรียนการสอนกลุ่มสาระการเรียนรู้พลศึกษา ไม่แตกต่างกัน แต่เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า ด้านครูผู้สอนพลศึกษา และด้านการวัดผลและประเมินผล แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ตาราง 19 เปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ย ความคิดเห็นของครูผู้สอนระดับประถมศึกษาที่มีต่อการเรียนการสอนกลุ่มสาระการเรียนรู้พลศึกษา ในเขตพื้นที่การศึกษาอุดรธานี ปีพุทธศักราช 2550 ตามตัวแปรวุฒิทางการศึกษา

รายการ	วุฒิสหษาพลศึกษา		ไม่มีวุฒิต่าง		t	p
	(n = 99)		พลศึกษา(n = 258)			
	$\bar{x}$	S	$\bar{x}$	S		
ด้านหลักสูตรการศึกษา	4.10	0.50	3.92	0.60	2.74*	.007
ด้านการจัดการเรียนการสอน	4.29	0.45	4.03	0.60	3.87*	.000
ด้านครูผู้สอนพลศึกษา	4.33	0.46	4.03	0.65	4.17*	.000
ด้านสิ่งอำนวยความสะดวก	3.46	0.89	3.36	0.86	0.99	.323
ด้านการวัดผลและประเมินผล	4.12	0.56	3.81	0.63	4.11*	.000
รวม	4.06	0.44	3.83	0.57	3.66*	.000

* นัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตาราง 19 คะแนนเฉลี่ย ความคิดเห็นของครูผู้สอนระดับประถมศึกษาที่มีต่อการเรียนการสอนกลุ่มสาระการเรียนรู้พลศึกษา ในเขตพื้นที่การศึกษาอุดรธานี ปีพุทธศักราช 2550 โดยรวมครูที่มีวุฒิสหษาพลศึกษา มีค่าเฉลี่ย เท่ากับ 4.06 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 0.44 และครูที่ไม่มีวุฒิสหษาพลศึกษา มีค่าเฉลี่ย เท่ากับ 3.83 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน เท่ากับ 0.57 เมื่อทำการทดสอบแล้วพบว่า วุฒิต่างการศึกษา ต่างกัน มีความคิดเห็นต่อการเรียนการสอนกลุ่มสาระการเรียนรู้พลศึกษา แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 แต่เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่าทุกด้าน แตกต่างกัน ยกเว้น ด้านสิ่งอำนวยความสะดวก มีความคิดเห็นต่อการเรียนการสอนกลุ่มสาระการเรียนรู้พลศึกษา ไม่แตกต่างกัน

บทที่ 5

สรุปผล อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

สังเขปความมุ่งหมาย สมมุติฐาน และวิธีดำเนินการวิจัย

ความมุ่งหมายของการวิจัย

ในการวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยได้ตั้งความมุ่งหมายไว้ดังนี้

1. เพื่อศึกษาความคิดเห็นของครูผู้สอนระดับประถมศึกษาที่มีต่อการเรียนการสอนกลุ่มสาระการเรียนรู้พลศึกษา ในเขตพื้นที่การศึกษาอุดรธานี ปีพุทธศักราช 2550
2. เพื่อเปรียบเทียบความคิดเห็นของครูผู้สอนระดับประถมศึกษาที่มีต่อการเรียนการสอนกลุ่มสาระการเรียนรู้พลศึกษา ในเขตพื้นที่การศึกษาอุดรธานี ปีพุทธศักราช 2550 ตามตัวแปรเพศและวุฒิการศึกษา

สมมุติฐานในการวิจัย

1. ความคิดเห็นของครูผู้สอนระดับประถมศึกษาที่มีต่อการเรียนการสอนกลุ่มสาระการเรียนรู้พลศึกษา เพศชาย กับ เพศหญิง แตกต่างกัน
2. ความคิดเห็นของครูผู้สอนระดับประถมศึกษาที่มีต่อการเรียนการสอนกลุ่มสาระการเรียนรู้พลศึกษา มีวุฒิสถาทางพลศึกษา กับ ไม่มีวุฒิสถาทางพลศึกษา แตกต่างกัน

ประชากรที่ใช้ในการวิจัย

ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ได้แก่ ครูผู้สอนระดับประถมศึกษาในเขตพื้นที่การศึกษาอุดรธานี จำนวน 4545 คน เป็นชาย 2228 คน หญิง 2317 คน

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย

กลุ่มตัวที่ใช้ในการวิจัยได้แก่ ครูผู้สอนระดับประถมศึกษาในเขตพื้นที่การศึกษาอุดรธานี ปีพุทธศักราช 2550 จำนวน 357 คน กำหนดกลุ่มตัวอย่าง โดยใช้ตารางสำเร็จรูปของเครจซี่ และมอร์แกน (Krejcie; & Morgan) เป็นชาย 154 คน หญิง 203 คน เลือกกลุ่มตัวอย่างโดยวิธีสุ่มหลายขั้นตอน (Multi-Stage Random Sampling)

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ แบบสอบถามที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นโดยการศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง และผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 4 ท่านได้ตรวจสอบแล้วให้ใช้แบบสอบถามทดสอบ

ได้มีลักษณะเป็นแบบตรวจสอบมาตราส่วนประมาณค่าตามแบบของลิเคิร์ต (Likert) 5 ระดับ คือ มากที่สุด มาก ปานกลาง น้อย และน้อยที่สุด ซึ่งประกอบด้วย 3 ตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับสภาพทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถามมีลักษณะเป็นแบบตรวจสอบรายการ (Check List)

ตอนที่ 2 เป็นแบบสอบถามความคิดเห็นเกี่ยวกับ ความคิดเห็นของครูผู้สอนระดับประถมศึกษาที่มีต่อการเรียนการสอนกลุ่มสาระการเรียนรู้พลศึกษา ซึ่งแบ่งออกเป็น 5 ด้าน มีดังนี้

1. ด้านหลักสูตรการศึกษา
2. ด้านการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน
3. ด้านครูผู้สอนพลศึกษา
4. ด้านสิ่งอำนวยความสะดวก สถานที่ และอุปกรณ์
5. ด้านการวัดผลและประเมินผล

ตอนที่ 3 เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับข้อเสนอแนะเป็นแบบปลายเปิด (Open Ended)

การเก็บรวบรวมข้อมูล

การเก็บรวบรวมข้อมูลของผู้วิจัย ดังนี้

1. ผู้วิจัยขอหนังสือจากบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ เพื่อขอความอนุเคราะห์ให้ผู้เชี่ยวชาญ ตรวจสอบและแก้ไขแบบสอบถาม
2. ผู้วิจัยนำหนังสือจากบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ไปยังโรงเรียนประถมศึกษาที่มีครูเป็นกลุ่มตัวอย่าง เพื่อขอความอนุเคราะห์ และร่วมมือในการตอบแบบสอบถาม
3. ผู้วิจัยนำหนังสือและแบบสอบถาม ไปยังโรงเรียนที่เก็บข้อมูล โดย ส่ง – รับแบบสอบถามด้วยตนเอง และมีผู้ช่วยในการเก็บแบบสอบถาม รวบรวมข้อมูล
4. นำแบบสอบถามที่ได้รับมาตรวจสอบความสมบูรณ์ถูกต้อง นำไปดำเนินวิเคราะห์ต่อไป

การจัดกระทำข้อมูลและการวิเคราะห์ข้อมูล

1. นำแบบสอบถามตอนที่ 1 สถานภาพทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถามมาแจกแจงหาความถี่และหาค่าร้อยละ แล้วนำเสนอในรูปแบบตารางและความเรียง
2. นำแบบสอบถามตอนที่ 2 ความคิดเห็นของครูผู้สอนระดับประถมศึกษาทั้ง 5 ด้าน มาหาค่าเฉลี่ยและค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ระดับความคิดเห็น แล้วนำเสนอในรูปแบบตารางและความเรียง
3. ทดสอบความแตกต่างระหว่าง เพศชาย กับ เพศหญิง และ วุฒิสภาพลศึกษา กับ ไม่มีวุฒิสภาพลศึกษา โดยใช้การทดสอบค่าที (t – test) แล้วนำไปเสนอในรูปแบบตารางและความเรียง
4. แบบสอบถาม ตอนที่ 3 ข้อเสนอแนะอื่นๆมาสรุป แล้วนำเสนอในรูปแบบความเรียง

สรุปผลการวิจัย

1. สถานภาพทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม

ครูผู้สอนระดับประถมศึกษาในเขตพื้นที่การศึกษาอุดรธานี ปีพุทธศักราช 2550 เป็นเพศชาย จำนวน 154 คน คิดเป็นร้อยละ 43.14 เพศหญิง จำนวน 203 คน คิดเป็นร้อยละ 56.86 เป็นครูที่มีวุฒิสถาพศึกษา จำนวน 99 คน คิดเป็นร้อยละ 27.73 และครูที่ไม่มีวุฒิสถาพศึกษา จำนวน 258 คน คิดเป็นร้อยละ 72.27 ส่วนใหญ่มีวุฒิการศึกษาระดับปริญญาตรี จำนวน 331 คน คิดเป็นร้อยละ 92.72 และสอนทุกกลุ่มสาระการเรียนรู้ จำนวน 269 คน คิดเป็นร้อยละ 75.35 กลุ่มสาระการเรียนรู้พลศึกษาสอนตรงตามวุฒิสถาพศึกษา จำนวน 15 คน คิดเป็นร้อยละ 4.20

2. ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ความคิดเห็นของครูผู้สอนระดับประถมศึกษาที่มีต่อการเรียนการสอนกลุ่มสาระการเรียนรู้พลศึกษา ในพื้นที่การศึกษาอุดรธานี ปีพุทธศักราช 2550

สรุปผลการวิจัยโดยรวม และแยกตามตัวแปรเพศ และตัวแปรวุฒิทางการศึกษา ดังนี้

2.1 โดยรวม

ด้านหลักสูตรการศึกษา เท่ากับ 3.97 ($S = 0.58$) ความคิดเห็นอยู่ในระดับมาก
ด้านการจัดการเรียนการสอน เท่ากับ 4.10 ($S = 0.58$) ความคิดเห็นอยู่ในระดับมาก
ด้านครูผู้สอนพลศึกษา เท่ากับ 4.11 ($S = 0.62$) ความคิดเห็นอยู่ในระดับมาก
ด้านสิ่งอำนวยความสะดวก เท่ากับ 3.39 ($S = 0.87$) ความคิดเห็นอยู่ในระดับปานกลาง
ด้านการวัดผลและประเมินผล เท่ากับ 3.90 ($S = 0.66$) ความคิดเห็นอยู่ในระดับมาก

2.2 ตัวแปรเพศ

ด้านหลักสูตรการศึกษา เพศชาย เท่ากับ 4.01 ($S = 0.56$) ความคิดเห็นอยู่ในระดับมาก เพศหญิง เท่ากับ 3.94 ($S = 0.59$) ความคิดเห็นอยู่ในระดับมาก

ด้านการจัดการเรียนการสอน เพศชาย เท่ากับ 4.14 ($S = 0.54$) ความคิดเห็นอยู่ในระดับมาก เพศหญิง เท่ากับ 4.07 ($S = 0.60$) ความคิดเห็นอยู่ในระดับมาก

ด้านครูผู้สอนพลศึกษา เพศชาย เท่ากับ 4.22 ($S = 0.50$) ความคิดเห็นอยู่ในระดับมากที่สุด เพศหญิง เท่ากับ 4.03 ($S = 0.68$) ความคิดเห็นอยู่ในระดับมาก

ด้านสิ่งอำนวยความสะดวก เพศชาย เท่ากับ 3.37 ($S = 0.84$) ความคิดเห็นอยู่ในระดับปานกลาง เพศหญิง เท่ากับ 3.40 ($S = 0.89$) ความคิดเห็นอยู่ในระดับปานกลาง

ด้านการวัดผลและประเมินผล เพศชาย เท่ากับ 3.39 ($S = 0.62$) ความคิดเห็นอยู่ในระดับมาก เพศหญิง เท่ากับ 3.82 ($S = 0.69$) ความคิดเห็นอยู่ในระดับมาก

2.3 ตัวแปรวุฒิทางการศึกษา

ด้านหลักสูตรการศึกษา ครูที่มีวุฒิสถาบันพลศึกษาเท่ากับ 4.10 ($S = 0.50$)
 ความคิดเห็นอยู่ในระดับมาก ครูที่ไม่มีวุฒิสถาบันพลศึกษา เท่ากับ 3.92 ($S = 0.60$) ความคิดเห็น
 อยู่ในระดับมาก

ด้านการจัดการเรียนการสอน ครูที่มีวุฒิสถาบันพลศึกษา เท่ากับ 4.29 ($S = 0.45$)
 ความคิดเห็นอยู่ในระดับมากที่สุด ครูที่ไม่มีวุฒิสถาบันพลศึกษา เท่ากับ 4.03 ($S = 0.60$)
 ความคิดเห็นอยู่ในระดับมาก

ด้านครูผู้สอนพลศึกษา ครูที่มีวุฒิสถาบันพลศึกษา เท่ากับ 4.33 ($S = 0.46$)
 ความคิดเห็นอยู่ในระดับมากที่สุด ครูที่ไม่มีวุฒิสถาบันพลศึกษา เท่ากับ 4.03 ($S = 0.65$)
 ความคิดเห็นอยู่ในระดับมาก

ด้านสิ่งอำนวยความสะดวก ครูที่มีวุฒิสถาบันพลศึกษา เท่ากับ 3.46 ($S = 0.89$)
 ความคิดเห็นอยู่ในระดับมาก ครูที่ไม่มีวุฒิสถาบันพลศึกษา เท่ากับ 3.36 ($S = 0.86$) ความคิดเห็น
 อยู่ในระดับปานกลาง

ด้านการวัดผลและประเมินผล ครูที่มีวุฒิสถาบันพลศึกษา เท่ากับ 4.12 ($S = 0.56$)
 ความคิดเห็นอยู่ในระดับมาก ครูที่ไม่มีวุฒิสถาบันพลศึกษาเท่ากับ 3.81 ($S = 0.63$) ความคิดเห็น
 อยู่ในระดับมาก

ด้านที่ 5 ด้านการวัดผลและประเมินผล ควรมีการวัดผลทั้งทฤษฎีและภาคปฏิบัติ ให้
 ตรงตามจุดประสงค์การเรียนรู้ และเนื้อหาของหลักสูตร และมีความยุติธรรม นำผลการวัดผลและ
 ประเมินผลปรับปรุงและพัฒนาผู้เรียน โดยการวิจัย

3. เปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ย ความคิดเห็นของครูผู้สอนระดับประถมศึกษาที่มีต่อ การเรียนการสอนกลุ่มสาระการเรียนรู้พลศึกษา ในเขตพื้นที่การศึกษาอุดรธานี ปีพุทธศักราช 2550 ตามตัวแปรเพศ และวุฒิทางการศึกษา

3.1 ตัวแปรเพศ

เพศชาย เท่ากับ 3.95 ($S = 0.49$) เพศหญิง เท่ากับ 3.85 ($S = 0.58$)
 เมื่อทำการทดสอบแล้ว พบว่า เพศต่างกัน มีความคิดเห็นต่อการเรียนการสอนกลุ่มสาระการเรียนรู้
 พลศึกษา เกือบทุกด้านไม่แตกต่างกัน แต่เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า ด้านครูผู้สอนพลศึกษา
 และด้านการวัดผลประเมินผล แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

3.2 ตัวแปรวุฒิทางการศึกษา

ครูที่มีวุฒิสถาบันพลศึกษา เท่ากับ 4.06 ($S = 0.44$) ครูที่ไม่มีวุฒิสถาบันพลศึกษา
 เท่ากับ 3.83 ($S = 0.57$) เมื่อทำการทดสอบแล้ว พบว่า วุฒิทางการศึกษา ต่างกัน มีความคิดเห็น
 ต่อการเรียนการสอนกลุ่มสาระการเรียนรู้พลศึกษา ทุกด้านแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ
 ที่ระดับ 0.05 ยกเว้น ด้านสิ่งอำนวยความสะดวก มีความคิดเห็นต่อการเรียนการสอนกลุ่มสาระ
 การเรียนรู้พลศึกษา ไม่แตกต่างกัน

อภิปรายผล

1. สถานภาพทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม

ครูผู้สอนในระดับประถมศึกษา ในเขตพื้นที่การศึกษาอุดรธานี ปีพุทธศักราช 2550 เพศชายมีจำนวนน้อยกว่าเพศหญิงแตกต่างกันร้อยละ 13.54 จบการศึกษาทางวุฒิสายทางพลศึกษาคิดเป็นร้อยละ 27.73 ผู้จบการศึกษาระดับปริญญาตรีมีมากถึงร้อยละ 92.72 จบการศึกษาระดับปริญญาโท ยังมีน้อยคิดเป็นร้อยละ 3.08 ครูระดับประถมศึกษาทำการสอนประจำชั้นจะสอนทุกกลุ่มสาระการเรียนรู้คิดเป็นร้อยละ 75.35 และส่วนใหญ่ทำการสอนไม่ตรงกับวุฒิทางการศึกษาที่เรียนมาโดยตรง

2. จากการศึกษาครั้งนี้ทำให้ทราบความคิดเห็นของครูระดับประถมศึกษาที่มีต่อการเรียนการสอนกลุ่มสาระการเรียนรู้พลศึกษา ในเขตพื้นที่การศึกษาอุดรธานี ปีพุทธศักราช 2550

2.1 ด้านหลักสูตรการศึกษา

จากผลการวิเคราะห์ข้อมูล ความคิดเห็นที่มีต่อด้านหลักสูตรการศึกษา โดยรวม ($n = 357$) ตัวแปรเพศ ตัวแปรวุฒิทางการศึกษา อยู่ในระดับเห็นด้วยมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อของตัวแปรพบว่า หลักสูตรส่งเสริมให้ผู้เรียนมีคุณธรรมจริยธรรมและค่านิยมที่พึงประสงค์ การจัดการเรียนการสอนของหลักสูตรเน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ และหลักสูตรพลศึกษานเน้นการพัฒนาทางด้านร่างกาย จิตใจ อารมณ์ สังคม และสติปัญญา อยู่ในระดับมากที่สุด ทั้งนี้อาจเป็นเพราะครูผู้สอนระดับประถมศึกษาซึ่งส่วนใหญ่ ร้อยละ 92.72 จบการศึกษาปริญญาตรีมีวุฒิทางการศึกษาและทำการสอนทุกกลุ่มสาระการเรียนรู้ รวมทั้งกลุ่มสาระการเรียนรู้พลศึกษาด้วย จึงมีความเข้าใจในเรื่องของหลักสูตรนำหลักสูตรมาปฏิบัติและนำไปใช้ในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน จึงมีความสอดคล้องกันกับ หลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน ปีพุทธศักราช 2544 ซึ่งเป็นหลักสูตรแกนกลางที่มุ่งพัฒนาคนไทยเป็นมนุษย์ที่สมบูรณ์ เป็นคนดี มีปัญญา มีความสุข ความเป็นไทย มีศักยภาพในการศึกษาต่อและประกอบอาชีพ โดยมีมาตรฐานเป็นตัวกำกับในการพัฒนาผู้เรียนไปสู่เป้าหมาย

2.2 ด้านการจัดการเรียนการสอน

จากผลการวิเคราะห์ข้อมูล ความคิดเห็นที่มีต่อด้านการจัดการเรียนการสอน โดยรวม ($n = 357$) ตัวแปรเพศ อยู่ในระดับมาก แต่ตัวแปรวุฒิทางการศึกษา จะเห็นได้ว่าครูผู้สอนระดับประถมศึกษาที่มีวุฒิสายทางพลศึกษา มีความคิดเห็นอยู่ในระดับมากที่สุด และครูผู้สอนระดับประถมศึกษาที่ไม่มีวุฒิสายทางพลศึกษา มีความคิดเห็นอยู่ในระดับมาก ดังที่ สำอาง พ่วงบุตร (2524 :183) กล่าวว่า วิชาพลศึกษาจะดีมาน้อยเพียงใดขึ้นอยู่กับครูพลศึกษาซึ่งมีบทบาทสำคัญยิ่งและवरศักดิ์ เพียรชอบ (2521 : 106) ให้ความเห็นว่า นักเรียนในโรงเรียนระดับประถมศึกษาอยู่ในวัยเจริญเติบโตทั้งทางร่างกายและจิตใจเต็มไปด้วยความอยากรู้อยากเห็นและมีความต้องการในการเคลื่อนไหว และทักษะทางกีฬาต่างๆเป็นอย่างมาก จึงควรให้มีครูพลศึกษาที่มีความรู้และเข้าใจในวิชาทางด้านนี้อย่างแท้จริง เป็นผู้สอนและรับผิดชอบโดยตรง การจัดการเรียนการสอนวิชาพลศึกษา

ครูมีการจัดหน่วยการเรียนรู้ และมีแผนการจัดการเรียนรู้ในการสอนพลศึกษา การสอนมีการเตรียมความพร้อมทางด้านร่างกายและจิตใจ เหมาะสมกับเพศและวัย วิชาพลศึกษาการสอนใช้การอธิบาย การสาธิต ให้นักเรียนมีส่วนร่วมปฏิบัติกิจกรรม สอดแทรกวิธีการปลูกฝังคุณธรรม จริยธรรมที่พึงประสงค์ให้แก่นักเรียน นำนวัตกรรมและเทคโนโลยีใหม่ๆมาใช้ในการสอนการจัดกิจกรรมมีความปลอดภัย และกิจกรรมการเรียนการสอนที่สนุกสนาน เปิดโอกาสให้นักเรียนได้แสดงความคิดเห็นและมีการซักถามปัญหา ซึ่งสอดคล้องกับ วรศักดิ์ เพียรชอบ (2527) กล่าวว่า วิชาพลศึกษา คือการศึกษาแขนงหนึ่งซึ่งมีวัตถุประสงค์และความมุ่งหมาย เช่นเดียวกับการศึกษาอย่างอื่น ๆ คือ เป็นวิชาที่ส่งเสริมให้นักเรียนพัฒนาทั้งทางด้านร่างกาย จิตใจ อารมณ์ สังคม และสติปัญญา

2.3 ด้านครูผู้สอนพลศึกษา

จากผลการวิเคราะห์ข้อมูล ความคิดเห็นที่มีต่อด้านครูผู้สอนพลศึกษา โดยรวม (n=357) อยู่ในระดับมาก ตัวแปรเพศชายกับตัวแปรวุฒิทางการศึกษาที่มีวุฒิสถาพลศึกษา ความคิดเห็นอยู่ในระดับมากที่สุด ตัวแปรเพศหญิงกับตัวแปรวุฒิทางการศึกษา ที่ไม่มีวุฒิสถาพลศึกษา ความคิดเห็นอยู่ในระดับมาก ความคิดเห็นแตกต่างกัน ครูผู้สอนกลุ่มสาระพลศึกษา ควรเป็นเพศชายและมีวุฒิสถาพลศึกษาโดยตรง อาจเป็นเพราะว่าเนื่องจากบทบาทและหน้าที่ของผู้ดำเนินการจัดกิจกรรมต่างๆ ทางพลศึกษาส่วนใหญ่เป็นเพศชาย 154 คน มีความเข้าใจเกี่ยวกับการจัดกิจกรรมทางพลศึกษาและครูที่มีวุฒิสถาพลศึกษา 99 คน มีบุคลิกลักษณะของการเป็นผู้นำมักจะได้รับการยอมรับไว้วางใจจากนักเรียนและครูผู้สอนด้วยกัน เมื่อพิจารณา โดยรวมตัวแปรทุกตัวแปร เป็นรายชื่อ จะเห็นได้ว่า ครูผู้สอนพลศึกษา ต้องมีความรู้และมีทักษะปฏิบัติดี เตรียมแผนการจัดการเรียนรู้ จัดกิจกรรมการเรียนการสอนเน้นผู้เรียนเป็นศูนย์กลาง มีการสร้างบรรยากาศที่ดีในการสอน มีมนุษยสัมพันธ์ดี อธิบายดี อารมณ์ดี ร่าเริง แจ่มใส ให้คำปรึกษาและรับฟังเหตุผล นักเรียน มีมารยาททางกายดี มีความซื่อสัตย์และมีความยุติธรรม มีความเป็นประชาธิปไตย สร้างบรรยากาศที่ดีในการเรียนการสอน อยู่ในระดับมากที่สุด ซึ่งเป็นคุณสมบัติของครูพลศึกษา ดังที่ วรศักดิ์ เพียรชอบ (2527 : 47) กล่าวว่า ครูพลศึกษาจะสามารถปฏิบัติหน้าที่ภารกิจทางพลศึกษา ได้ดีมีประสิทธิภาพควรมีลักษณะที่สำคัญดังนี้ เป็นผู้ที่มีความศรัทธาในวิชาพลศึกษาอย่างแท้จริง เป็นผู้มีความรู้สึกในการรับผิดชอบสูง เป็นผู้ที่มีความคิดสร้างสรรค์และกระตือรือร้น เป็นผู้มีความประพฤติดี สุขภาพสมบูรณ์ เป็นผู้ที่มีจิตใจโอบอ้อมอารีเอื้อเฟื้อเผื่อแผ่และมีน้ำใจนักกีฬา เป็นผู้รักเด็ก มีอารมณ์สนุกสนานร่าเริง

2.4 ด้านสิ่งอำนวยความสะดวก

จากผลการวิเคราะห์ข้อมูล ความคิดเห็นที่มีต่อด้านสิ่งอำนวยความสะดวกโดยรวม (n=357) ตัวแปรเพศ และครูที่ไม่มีวุฒิสถาพลศึกษา มีความคิดเห็นอยู่ในระดับปานกลาง อาจเป็นเพราะว่า โรงเรียนมีอุปกรณ์เครื่องอำนวยความสะดวกไม่เพียงพอกับจำนวนนักเรียน หรือครูไม่มีประสบการณ์ ขาดทักษะทางปฏิบัติในการใช้วัสดุอุปกรณ์และการใช้สถานที่ แต่เมื่อแยกตามตัวแปรวุฒิทางการศึกษา ครูที่มีวุฒิสถาพลศึกษา ความคิดเห็นอยู่ในระดับมาก อาจเป็นเพราะว่า ผู้ที่จบวุฒิสถาพลศึกษา มีความรู้ มีทักษะและประสบการณ์ จัดกิจกรรมการเรียนรู้อาจใช้อุปกรณ์

และเครื่องอำนวยความสะดวก มีศักยภาพในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน มากกว่า ครูผู้สอนระดับประถมศึกษาโดยรวม (n=357) ตามตัวแปรเพศ ไม่มีวุฒิสาขาทงพลศึกษา และ ส่วนใหญ่ครูผู้สอนระดับประถมศึกษาโดยรวม (n=357) ตามตัวแปรเพศและไม่มีวุฒิสาขาทงพลศึกษาอาจจะสอนประจำชั้นอยู่กับห้องจึงไม่รู้จักการจัดการ การนำไปใช้ในเรื่องอุปกรณ์ สถานที่ และสิ่งอำนวยความสะดวก จึงมองเห็นความสำคัญน้อยกว่า ครูผู้สอนระดับประถมศึกษาที่มีวุฒิสาขาทงพลศึกษา ซึ่งสอดคล้องกับ คอริ (Korri. 1971 : 5181 – A) ได้ทำการวิจัยเรื่อง ปัญหาการสอนพลศึกษาใน รัฐมินเนโซต้า โดยใช้แบบสอบถามเป็นเครื่องมือสำหรับการศึกษาส่วนกลุ่มประชากร ได้แก่ ครูสอนวิชาพลศึกษา ผลการวิจัยพบว่า โรงเรียนส่วนมากขาดอุปกรณ์ และเครื่องอำนวยความสะดวก จำนวนนักเรียน แต่ละชั้นมากเกินไป จึงไม่สามารถจัดกิจกรรมต่างๆ เพื่อตอบสนองความต้องการ และความถนัดของแต่ละบุคคลได้ทั้งหมดครูพลศึกษามีชั่วโมงสอนมากเกินไปทำให้ไม่มีเวลาสำหรับเตรียมการเรียนการสอน

2.5 ด้านการวัดผลและประเมินผล

จากผลการวิเคราะห์ข้อมูล ความคิดเห็นที่มีต่อการวัดผลและประเมินผล โดยรวม(n=357) ตัวแปรเพศ ตัวแปรวุฒิทงการศึกษา มีความคิดเห็นอยู่ในระดับมาก แสดงว่าความคิดเห็นของครูระดับประถมศึกษา ส่วนใหญ่เห็นด้วยว่าการวัดผลและประเมินผลให้ตรงตามเนื้อหาของหลักสูตร ใช้เครื่องมือที่หลากหลายเหมาะสมทันสมัย มีการวัดผลก่อนเรียนและหลังเรียน การวัดผลทงพลศึกษาวัดผลทฤษฎีและการปฏิบัติ เน้นการพัฒนาทงทักษะมากกว่าความเป็นเลิศ จากเอกสาร หลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2544 การวัดผลและการประเมินผลต้องใช้วิธีการที่หลากหลาย สอดคล้องกับสิ่งที่ต้องการวัดทั้งที่เป็นความรู้ ทักษะปฏิบัติ ความคิดและการประเมิน และดำเนินควบคู่กับการเรียนการสอน การวัดความรู้ ความคิดส่วนใหญ่ใช้การทดสอบ ควรเน้นการตอบโดยการเขียน และการนำเสนอคำตอบด้วยตัวผู้เรียนเพราะเป็นการส่งเสริมให้ผู้เรียนได้พัฒนาการคิดและการเขียนไปพร้อมๆ กัน ได้ดีกว่าเครื่องมือชนิดเลือกตอบนอกจากนี้ต้องอาจใช้แฟ้มสะสมผลงาน การสังเกต การสัมภาษณ์ ประเมินความตั้งใจ และการปฏิบัติ

3. เปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ยความคิดเห็นของครูผู้สอนระดับประถมศึกษาที่มีต่อการเรียนการสอนกลุ่มสาระการเรียนรู้พลศึกษา ในเขตพื้นที่การศึกษาอุดรธานี ปี พุทธศักราช 2550 ตามตัวแปรเพศ และ ตัวแปรวุฒิทงการศึกษา โดยรวม

3.1 ตามตัวแปรเพศ เพศหญิงและเพศชาย พบว่า เพศต่างกันมีความคิดเห็นต่อการเรียนการสอนกลุ่มสาระการเรียนรู้พลศึกษาทุกด้าน ไม่แตกต่างกัน ซึ่งไม่ตรงกับสมมุติฐานที่ตั้งไว้ แต่เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่าด้านครูผู้สอนพลศึกษาและด้านการวัดผลประเมินผล แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ตรงตามสมมุติฐาน ที่ไม่แตกต่างกันนั้น อาจเป็นเพราะว่าครูส่วนใหญ่มีความเข้าใจในหลักสูตรการศึกษา และการจัดการเรียนการสอน ที่กล่าวไว้ในตอนต้น แต่ที่ความคิดเห็นแตกต่างกัน อาจเป็นเพราะว่าครูผู้สอนพลศึกษา การจัดการเรียนการสอนเน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ มีมนุษยสัมพันธ์ อธิบายดี มีสมรรถภาพทงกายดี มีความซื่อสัตย์และยุติธรรม มีความ

เป็นประชาธิปไตยในการเรียนการสอน ดังที่ สำออง พ่วงบุตร (2524 : 183) กล่าวว่า วิชาพลศึกษาจะดีมาน้อยเพียงใดขึ้นอยู่กับครูพลศึกษาซึ่งมีบทบาทสำคัญยิ่ง ในด้านการวัดผลและประเมินผลความคิดเห็นโดยรวมทั้งเพศชายและเพศหญิง อยู่ในระดับมาก แต่พิจารณาตามรายข้อ เพศชายความคิดเห็นมีค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน มากกว่าเพศหญิง จึงทำให้เกิดความคิดเห็นที่มีความแตกต่างกัน

3.2 ตามตัวแปรวุฒิทางการศึกษา ครูที่มีวุฒิสหาคณะพลศึกษา และ ครูไม่มีวุฒิสหาคณะพลศึกษาเมื่อทำการทดสอบแล้ว พบว่า วุฒิทางการศึกษา ต่างกัน มีความคิดเห็นต่อการเรียนการสอนกลุ่มสาระการเรียนรู้พลศึกษาทุกด้าน แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ซึ่งตรงกับสมมุติฐานที่ตั้งไว้ ยกเว้นด้านสิ่งอำนวยความสะดวก มีความคิดเห็นต่อการเรียนการสอนกลุ่มสาระการเรียนรู้พลศึกษา ไม่แตกต่างกัน อาจเป็นเพราะว่า โรงเรียนประถมศึกษามีความพร้อมในด้านสิ่งอำนวยความสะดวก สนามฝึกปฏิบัติทักษะเพียงพอ อุปกรณ์กีฬาพร้อมใช้ได้ทั้งในและนอกเวลาเรียน มีห้องเก็บและปลอดภัยในระดับหนึ่ง จึงทำให้ความคิดเห็นไม่แตกต่างกัน ซึ่งสอดคล้องกับ ชาญณรงค์ คำเพชร (2548 : บทคัดย่อ) ได้ศึกษาเรื่องความคิดของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพที่มีต่อการเรียนการสอนวิชาพลศึกษา จังหวัดชลบุรี ปีการศึกษา 2548 กลุ่มตัวอย่าง จำนวน 357 คน เป็นนักเรียนชาย จำนวน 145 คน และนักเรียนหญิง จำนวน 230 คน ผลการวิจัยพบว่า ด้านสิ่งอำนวยความสะดวก สถานที่และอุปกรณ์ โดยรวม มีความเหมาะสมอยู่ในระดับปานกลาง คิดเป็นร้อยละ 35.4 และยังสอดคล้องกับ ชนะจิต เกตุอุไร (2548 : บทคัดย่อ) ได้ศึกษาความคิดเห็นของนักเรียนช่วงชั้นที่ 4 ที่มีต่อการเรียนการสอนกลุ่มสาระการเรียนรู้พลศึกษา และพลศึกษา เขตพื้นที่การศึกษาชลบุรี ปีการศึกษา 2548 กลุ่มตัวอย่าง จำนวน 357 คน เป็นนักเรียนชาย 157 และนักเรียนหญิง จำนวน 216 คน ผลการวิจัยพบว่า ด้านสิ่งอำนวยความสะดวก สถานที่และอุปกรณ์ โดยรวมอยู่ในระดับปานกลาง คิดเป็นร้อยละ 37.09

ตอนที่ 3 ความคิดเห็นและข้อเสนอแนะอื่นๆ

ความคิดเห็นของครูผู้สอนระดับประถมศึกษาที่มีต่อการเรียนการสอนกลุ่มสาระการเรียนรู้พลศึกษา ในเขตพื้นที่การศึกษาอุดรธานี ปีพุทธศักราช 2550 ได้ให้ความคิดเห็นในแต่ละด้านดังนี้

ด้านที่ 1 ด้านหลักสูตร ครูผู้สอนระดับประถมศึกษา ยังไม่ค่อยเข้าใจหลักสูตร ครูจะยึดหลักสูตรแกนกลาง และตำราเรียน การเรียนการสอนพลศึกษาควรผนวกกับกิจกรรมพัฒนาผู้เรียน โดยเน้นคุณธรรม จริยธรรมแก่ผู้เรียนให้มาก นอกเหนือจาก ทางร่างกาย ทางอารมณ์ สังคมและสติปัญญา

ด้านที่ 2 ด้านการจัดการเรียนการสอน ครูผู้สอนระดับประถมศึกษาส่วนใหญ่สอนอยู่ในห้องเรียนไม่ค่อยมีภาคปฏิบัติ แต่จะเน้นการสอนกีฬาเมื่อมีการจัดกิจกรรมการแข่งขัน

ด้านที่ 3 ด้านครูผู้สอนพลศึกษา ในระดับประถมศึกษาควรจบวุฒิการศึกษาทางสาขาพลศึกษา

ด้านที่ 4 ด้านสิ่งแวดล้อมความสะอาด อุปกรณ์ และสถานที่โรงเรียนระดับประถมศึกษาส่วนมาก ยังขาดแคลน วัสดุ อุปกรณ์ กีฬา มีไม่เพียงกับความต้องการของนักเรียนที่ใช้ในการฝึกทักษะปฏิบัติ

ข้อเสนอแนะที่ได้จากการวิจัย

ควรมีการฝึกอบรมในกลุ่มสาระการเรียนรู้พลศึกษาให้แก่ ครูผู้สอนระดับประถมศึกษาทุกช่วงชั้นเพราะว่าครูผู้สอนระดับประถมศึกษาส่วนใหญ่จะทำการสอนทุกกลุ่มสาระการเรียนรู้ เพื่อที่จะได้เข้าใจในเรื่อง วิธีการสอน และสามารถจัดทำแผนการเรียนรู้ การจัดกิจกรรมการเรียนการสอน ตลอดจนวิธีการวัดผลและประเมินผลทางพลศึกษาตามขั้นตอนที่เหมาะสมได้ถูกต้อง

ข้อเสนอแนะในการทำวิจัยครั้งต่อไป

1. ควรมีการศึกษาหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน เพื่อนำมาเป็นแม่บท ในการวิจัย เพื่อที่จะนำข้อมูลและปัญหาไปทำการวิจัยในครั้งต่อไป
2. ควรมีการวิจัยความคิดเห็นของครูผู้สอนที่มีต่อการเรียนการสอนพลศึกษาแต่ละระดับ ช่วงชั้นคือช่วงชั้นที่ 1 (ป.1 - ป.3) ช่วงชั้นที่ 2 (ป.4 – ป.6) ช่วงชั้นที่ 3 (ม.1 – ม.3) ช่วงชั้นที่ 4 (ม.4 – ม.6)

บรรณานุกรม

บรรณานุกรม

- กระทรวงศึกษาธิการ. (2544). หลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2544. กรุงเทพฯ: กระทรวงฯ.
- จรรยา แก่นวงษ์คำ. (2529). ศึกษา 432 วิธีสอนวิชาเอก (พลศึกษา). กรุงเทพฯ: โอเดียนสโตร์.
- จำเนียร ศิลปวานิช. (2538). หลักและวิธีการสอน. กรุงเทพฯ: เจริญรุ่งเรืองการพิมพ์.
- ชนะจิต เกตุอุไร. (2548). ความคิดเห็นของนักเรียนช่วงชั้นที่ 4 ที่มีต่อการเรียนการสอนกลุ่มสาระการเรียนรู้สุขศึกษาและพลศึกษา เขตพื้นที่การศึกษาชลบุรี ปีการศึกษา 2548. ปรินูญานินพนธ์ กศ.ม. (พลศึกษา). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.
- ชัชวาล มาอยู่วัง. (2548). ความคิดเห็นของนักเรียนช่วงชั้นที่ 4 ที่มีต่อการเรียนการสอนวิชาพลศึกษา เขตพื้นที่การศึกษาเพชรบูรณ์ ปีการศึกษา 2547. ปรินูญานินพนธ์ กศ.ม. (พลศึกษา). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.
- ชัยยุทธ เสรีรัฐ. (2535). สภาพและความต้องการของนักศึกษามหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ เกี่ยวกับการเรียนการสอนวิชาพลศึกษา. วิทยานิพนธ์ ค.ม. (พลศึกษา). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย. ถ่ายเอกสาร.
- दनัย ไชโยธธา. (2534). หลักการเรียนการสอนในสถาบันการศึกษา. กรุงเทพฯ: โอเดียนสโตร์.
- ทองทิพย์ วรรณพัฒน์. (2522). หลักการสอนและการเตรียมประสบการณ์ภาคปฏิบัติ. พิมพ์ครั้งที่ 3. ม.ป.พ.
- บุญชู กลับท่ง. (2547). ความคิดเห็นที่มีต่อการเรียนการสอนสาระพลศึกษา ของผู้บริหารและครู โรงเรียนมัธยมศึกษา เขตพื้นที่การศึกษาสุโขทัย ปีการศึกษา 2547. ปรินูญานินพนธ์ กศ.ม. (พลศึกษา). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.
- บุญมี เลากุลสานต์. (2531). ความคิดเห็นและนักศึกษาที่เกี่ยวกับกิจกรรมนักศึกษาใน มหาวิทยาลัยภาคใต้. ปรินูญานินพนธ์ กศ.ม. สงขลา: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัย สงขลา. อัดสำเนา.
- บุหงา วัฒนะ. (2534). เอกสารคำสอนหลักการสอน. กรุงเทพฯ: ภาควิชาหลักสูตรและการสอน คณะครุศาสตร์ วิทยาลัยครูพระนครศรีอยุธยา.
- ประภาเพ็ญ จันทรไพโร. (2530). การวัดการเปลี่ยนแปลงและพฤติกรรม. พิมพ์ครั้งที่ 2. กรุงเทพฯ: โอเดียนสโตร์.
- แผน เจริญนัย. (2537). ปัญหาการเรียนการสอนวิชากิจกรรมพลศึกษาของนิสิตมหาวิทยาลัย ศรีนครินทรวิโรฒประสานมิตร. ปรินูญานินพนธ์ กศ.ม. (พลศึกษา). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.

- พีระ มาลีหอม. (2535). เจตคติของนิสิตมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ที่มีต่อวิชากิจกรรมพลศึกษา. วิทยานิพนธ์ ค.ม. (พลศึกษา). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย. ถ่ายเอกสาร.
- วรศักดิ์ เพียรชอบ. (2521). รายงานการประชุมสัมมนาเกี่ยวกับ *Physical Education and Sports in the Education of Youth and Development ณ กรุงกัวลาลัมเปอร์ ประเทศมาเลเซีย*. วารสารสุขศึกษา พลศึกษาและสันทนาการ. 1 (ตุลาคม-พฤศจิกายน 2529) : 24-28.
- วาสนา คุณาอภิสิทธิ์. (2539). การสอนพลศึกษา. กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร.
- . (2539, ตุลาคม-ธันวาคม). ความสำคัญและความจำเป็นของวิชาพยาบาล. คณะพยาบาลศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหิดล. อัดสำเนา.
- วิจิตร ศรีสะอาด. (2523). ปัญหาความจำเป็นแนวทางในการยกระดับมาตรฐานวิชาชีพครู. กรุงเทพฯ: สำนักเลขาธิการคุรุสภา.
- วีระ เห่งกันหา. (2547). สภาพและปัญหาการสอนพลศึกษา ช่วงชั้นที่ 1 ของครูพลศึกษา ใน โรงเรียนประถมศึกษา เขตพื้นที่การศึกษาเพชรบูรณ์ ปีการศึกษา 2547. วิทยานิพนธ์ กศ.ม. (พลศึกษา). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.
- สมพงษ์ เกษมสิน. (2519). การบริหารบุคคลแผนใหม่. กรุงเทพฯ: ไทยวัฒนาพานิช.
- สมาน รังสิโยภักดิ์. (2524). ความทั่วไปเกี่ยวกับการบริหารบุคคล. กรุงเทพฯ: สวัสดิการสำนักงาน ก.พ.
- สมาน แสงมะลิ. (2530, มกราคม-กุมภาพันธ์). พระบรมราโชวาทพระราชทานแก่ครูใหญ่ นักเรียน ณ พระตำหนักจิตรลดารโหฐาน. วารสารมิตรครู. 1: 40-42.
- สำออง พ่วงบุตร. (2524). สุขศึกษาและพลศึกษา. กรุงเทพฯ: อักษรเจริญทัศน์.
- อนุสรณ์ สุกุลเบิกไพร. (2546). คุณลักษณะที่เป็นจริงและที่พึงประสงค์ของครูพลศึกษาในทัศนะของผู้บริหาร ครู อาจารย์ โรงเรียนในเขตพื้นที่การศึกษาชลบุรี. วิทยานิพนธ์ กศ.ม. (พลศึกษา). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.
- Brushett, Raymond James. (1996, April). Student Attitudes and Behavior Change Towards Personal Wellness Through Wellness 1123 at Baltimore Regional High School. *Dissertation Abstracts international*. 34(02): 0523-A.
- Bucher, Cahrls A. (1972). *Foundations of Physical Education*. Saint Louis: Mosby.
- Cuter, Robert Michael. (1985). *Dissertation Abstracts International*. 46(4): 922-A.
- Engle, T.I. ; Snell grove. (1969). *Psychology : Its Principles and Application*. 5 ed. New York: Harcourt, Brace & World Inc.

- Folsom Meek, Sherry L. (1995, October). Attitudes of Preservice Physical Education Teachers Toward Teaching Students with Mild Disabilities, *Journal of Physical, Recreation, and Dance*. 11(68): 32-40.
- Good, C.V. (1973). *Editor Dictionary of Education*. New York: McGraw-Hill Book Company.
- Hein, Nilma S. (1972, November). A Survey to Determine the Status of the Secondary Health and Physical Education Program in the Districts an Island in the State of Hawaii. *Dissertation Abstracts International*. (33): 2149 – A.
- Hendrshot, Susan Marie. (1995). *An Exploratory Search for How an Elementary Principal Transformational Leadership Partnership Practices Promote Teacher Professional Development*. Cincinnati: University of Cincinnati.
- Kolasa, Blair J. (1996). *Introduction to Behavioral Science for Business*. New York: John Wiley Sons.
- Nancy, M. (1992, May). Toward Understanding the Lived World of the Physical Education Teacher Curriculum Implementation. *Dissertation Abstracts International*. 52(101): 3857-A.
- Wolf, Deborah Wilson. (1990, June). Elementary Physical Education Programs : Impact on Students (Curriculum Assessment). *Dissertation Abstracts international*. 51(12): 4062 – A.

ภาคผนวก

ภาคผนวก ก

แบบสอบถาม

แบบสอบถามเพื่อการวิจัย

เรื่อง ความคิดเห็นของครูผู้สอนระดับประถมศึกษาที่มีต่อการเรียนการสอนกลุ่มสาระการเรียนรู้พลศึกษา ในเขตพื้นที่การศึกษาอุดรธานี ปีพุทธศักราช 2550

คำชี้แจง

แบบสอบถามนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อสอบถามเพื่อทราบความคิดเห็นของครูผู้สอนระดับประถมศึกษาที่มีต่อการเรียนการสอนกลุ่มสาระการเรียนรู้พลศึกษาในเขตพื้นที่การศึกษาอุดรธานี ปีพุทธศักราช 2550 คำตอบของครูผู้สอนระดับประถมศึกษา เป็นการแสดงความคิดเห็น ซึ่งจะถือว่าไม่ถูกหรือผิด ดังนั้น ขอให้ครูผู้สอนระดับประถมศึกษาตอบให้ตรงกับความคิดเห็นและความรู้สึกที่แท้จริงของท่านให้มากที่สุด

แบบสอบถามนี้แบ่งออกเป็น 3 ตอน โปรดตอบคำถามให้ครบทั้ง 3 ตอน

ตอนที่ 1 แบบสอบถามเกี่ยวกับสถานภาพทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม

ตอนที่ 2 แบบสอบถามเกี่ยวกับความคิดเห็นของครูผู้สอนระดับประถมศึกษาที่มีต่อการเรียนการสอนกลุ่มสาระการเรียนรู้พลศึกษา ในเขตพื้นที่การศึกษาอุดรธานี ปีพุทธศักราช 2550 แบ่งออกเป็น 5 ด้านดังนี้

1. ด้านหลักสูตรการศึกษา
2. ด้านการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน
3. ด้านครูผู้สอนวิชาพลศึกษา
4. ด้านสิ่งอำนวยความสะดวก สถานที่และอุปกรณ์
5. ด้านการวัดและการประเมินผล

แบบสอบถามลักษณะเป็นแบบมาตราส่วนประเมินค่า (Rating Scale) มี 5 ระดับ คือ เห็นด้วยมากที่สุดเห็นด้วยมาก เห็นด้วยปานกลาง เห็นด้วยน้อย และเห็นด้วยน้อยที่สุด

ตอนที่ 3 ข้อคิดเห็นเสนอแนะอื่นๆ มีลักษณะเป็นแบบสอบถามปลายเปิด (Open Ended)

นายบรรยง บุษบงก์
นิสิตปริญญาโท
มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

ตอนที่ 1 แบบสอบถามเกี่ยวกับสภาพทั่วไปของผู้ตรวจแบบสอบถาม

คำชี้แจง โปรดตอบแบบสอบถามโดยทำเครื่องหมาย / ลงใน () หรือเติมข้อความลงในช่องว่างให้ตรงกับความเป็นจริงที่สุด

1. เพศ

() ชาย () หญิง

2. วุฒิการศึกษา

() ต่ำกว่าปริญญาตรี () ปริญญาโท
() ปริญญาตรี () อื่นๆ โปรด ระบุ

3. สาขาวุฒิการศึกษา

() พลศึกษา () อื่นๆ โปรด ระบุ.....

4. กลุ่มสาระการเรียนรู้ที่ทำการสอน

() สอนเฉพาะกลุ่มสาระการเรียนรู้พลศึกษา () สอนทุกกลุ่มสาระการเรียนรู้
() สอนเกือบทุกกลุ่มสาระ ยกเว้นกลุ่มสาระ

ตอนที่ 2 ความคิดเห็นของครูผู้สอนระดับประถมศึกษาที่มีต่อการเรียนการสอนกลุ่มสาระการเรียนรู้พลศึกษา ในเขตพื้นที่การศึกษาอุดรธานี ปีพุทธศักราช 2550 แบ่งออกเป็น 5 ด้าน ดังนี้

1. ด้านหลักสูตรการศึกษา
2. ด้านการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน
3. ด้านครูผู้สอนวิชาพลศึกษา
4. ด้านสิ่งอำนวยความสะดวก สถานที่และอุปกรณ์
5. ด้านการวัดผลและประเมินผล

คำชี้แจง ขอให้ครูผู้สอนระดับประถมศึกษาทำเครื่องหมาย / ลงในแบบสอบถามช่องระดับความคิดเห็นหมายเลข 5 , 4 , 3 , 2 , 1 ซึ่งตรงกับความคิดเห็นของท่านมากที่สุด

ช่องหมายเลข 5 หมายถึง เห็นด้วยมากที่สุด

ช่องหมายเลข 4 หมายถึง เห็นด้วยมาก

ช่องหมายเลข 3 หมายถึง เห็นด้วยปานกลาง

ช่องหมายเลข 2 หมายถึง เห็นด้วยน้อย

ช่องหมายเลข 1 หมายถึง เห็นด้วยน้อยที่สุด

1. ด้านหลักสูตรการศึกษา

ด้านหลักสูตร	ระดับความคิดเห็น				
	5	4	3	2	1
1. มีการสอนตรงตามจุดมุ่งหมาย วัตถุประสงค์ของหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน					
2. มีการจัดกิจกรรมให้ผู้เรียนตามความสนใจเหมาะสมกับผู้เรียนและท้องถิ่น					
3. หลักสูตรส่งเสริม และพัฒนานวัตกรรมจัดการเรียนรู้และสื่ออุปกรณ์การเรียนรู้ที่เอื้อต่อการเรียนรู้					
4. หลักสูตรส่งเสริมให้ผู้เรียนมีคุณธรรม จริยธรรมและค่านิยมที่พึงประสงค์					
5. มีการจัดการเรียนการสอนสาระการเรียนรู้พลศึกษาบูรณาการกับสาระการเรียนรู้อื่น					
6. การจัดการเรียนการสอนของหลักสูตรเน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ					
7. มีการนำผลการประเมินมาปรับเปลี่ยนการเรียนการสอนเพื่อพัฒนาผู้เรียน					
8. หลักสูตร สถานศึกษา ในโรงเรียนกำหนดให้เรียน วิชาพลศึกษาไว้ 2 ชั่วโมง/สัปดาห์					
9. มีระบบการนิเทศการเรียนการสอนและนำผลไปปรับปรุงการเรียนการสอนอยู่เสมอ					
10. หลักสูตรพลศึกษาเน้นการพัฒนาทางด้านร่างกาย จิตใจ อารมณ์ สังคม และสติปัญญา					

2. ด้านการจัดการเรียนการสอน

ด้านการจัดการเรียนการสอน	ระดับความคิดเห็น				
	5	4	3	2	1
1. มีการจัดหน่วยการเรียนรู้และแผนการจัดการเรียนรู้ในการสอนพลศึกษา					
2. มีแผนการจัดการเรียนรู้สอดคล้องกับสภาพของผู้เรียนและสภาพท้องถิ่น.					
3. มีวิธีการปลูกฝังคุณธรรม จริยธรรม ที่พึงประสงค์ให้แก่ผู้เรียน					
4. มีการนำนวัตกรรมและเทคโนโลยีใหม่ๆ มาใช้การสอนอยู่เสมอ					
5. มีการจัดกลุ่มนักเรียนตามความสามารถเหมาะสมกับเพศและวัย					
6. ในการเรียนการสอนวิชาพลศึกษาใช้การอธิบาย การสาธิต และให้นักเรียน ส่วนร่วมปฏิบัติกิจกรรม					
7. เริ่มทำการสอนพลศึกษามีการเตรียมความพร้อมทางด้านร่างกายและจิตใจ					
8. เปิดโอกาสให้นักเรียนแสดงความคิดเห็นและซักถามปัญหา					
9. การจัดกิจกรรมมีความปลอดภัย					
10. กิจกรรมการเรียนการสอนมีความสนุกสนาน					

3. ด้านครูผู้สอนพลศึกษา

ด้านครูผู้สอนพลศึกษา	ระดับความคิดเห็น				
	5	4	3	2	1
1. มีความรู้ และมีทักษะในทางปฏิบัติ พลศึกษาเป็นอย่างดี					
2. เตรียมแผนการจัดการเรียนรู้ในการสอนทุกครั้งที่เข้าสอน					
3. มีระเบียบวินัยในตนเอง เช่น แต่งกายสุภาพ ตรงต่อเวลา มีความรับผิดชอบ					
4. สร้างบรรยากาศที่ดีในการเรียน การสอน					
5. ใช้คำพูดจาสุภาพเรียบร้อย					
6. มีมนุษยสัมพันธ์ อารมณ์ดี อารมณ์ดี ร่าเริง แจ่มใส					
7. ความเป็นประชาธิปไตยในการเรียนการสอน					
8. มีสมรรถภาพทางกายดี					
9. มีความซื่อสัตย์และยุติธรรม					
10. ให้คำปรึกษาและรับฟังเหตุผลนักเรียน					
11. มีการแจ้งเนื้อหาวัตถุประสงค์ของวิชาก่อนทำการสอนทุกครั้งที่ทำการสอน					
12. การจัดการเรียนการสอนเน้นผู้เรียนเป็นศูนย์กลาง					

4. ด้านสิ่งอำนวยความสะดวก

ด้านสิ่งอำนวยความสะดวก	ระดับความคิดเห็น				
	5	4	3	2	1
1. มีอุปกรณ์ที่ใช้ฝึกทักษะเพียงพอกับจำนวนผู้เรียน					
2. สนามฝึกทักษะปฏิบัติเพียงพอ และเอื้ออำนวยต่อการเรียนการสอน					
3. มีห้องเก็บอุปกรณ์กีฬาที่ สะอาด สะดวก และปลอดภัย					
4. การจัดเก็บอุปกรณ์เป็นระเบียบเรียบร้อยเหมาะสม					
5. อุปกรณ์กีฬาได้มาตรฐานเป็นแรงจูงใจในการเรียน					
6. มีระบบการควบคุมการยืมอุปกรณ์ทั้ง นอกเวลาเรียนและในเวลาเรียน					
7. เขียนระเบียบการใช้ห้องพลศึกษาไว้ และระเบียบการใช้อุปกรณ์ ที่ถูกต้องเหมาะสม					
8. อุปกรณ์การเรียนสามารถใช้ได้ทั้งเวลาเรียนและนอกเวลาเรียน					
9. การใช้อุปกรณ์เสร็จแล้วทำความสะอาด แยกประเภทก่อนเก็บเข้าที่					
10. ซ่อมแซมอุปกรณ์ที่ชำรุดแล้วนำกลับมาใช้ใหม่อยู่เสมอ					

5. ด้านการวัดผลและประเมินผล

ด้านการวัดผลและประเมินผล	ระดับความคิดเห็น				
	5	4	3	2	1
1. การวัดผลและประเมินผลตรงตามจุดประสงค์และเนื้อหาของหลักสูตร					
2. การวัดผลและประเมินผลใช้เครื่องมือที่หลากหลาย					
3. มีการนำผลการวัดผลและประเมินผลมาวิเคราะห์ปัญหาเพื่อปรับปรุงพัฒนา					
4. มีการวัดผลก่อนเรียน-หลังเรียนทุกหน่วยการเรียนรู้					
5. มีการวัดผลทั้งภาคทฤษฎีและภาคปฏิบัติ					
6. เน้นการพัฒนาการทางด้านทักษะมากกว่าความเป็นเลิศทางกีฬา					
7. มีเกณฑ์การให้คะแนนเหมาะสมกับผู้เรียน					
8. มีการแจ้งล่วงหน้าก่อนมีการวัดผลและประเมินผลทุกครั้ง					
9. เครื่องมือวัดผลมีความเที่ยงตรงและมีการหาความเชื่อมั่นก่อนทำการทดสอบ					
10. แจ้งคะแนนให้ผู้เรียนทราบทุกครั้งหลังจากการวัดและประเมินผล					
11. มีการทดสอบสมรรถภาพทางกายทุกระดับช่วงชั้นที่มีการเรียนการสอน					
12. มีเครื่องมือที่เหมาะสมทันสมัยใช้วัดผลทางทักษะวิชาพลศึกษา					

ตอนที่ 3 ข้อคิดเห็นและข้อเสนอแนะอื่น ๆ

1. ด้านหลักสูตร

.....

.....

.....

2. ด้านการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน

.....

.....

.....

3. ด้านครูผู้สอนวิชาพลศึกษา

.....

.....

.....

4. ด้านสิ่งอำนวยความสะดวก สถานที่และอุปกรณ์

.....

.....

.....

5. ด้านการวัดและการประเมินผล

.....

.....

.....

ข้อเสนอแนะเพิ่มเติม

.....

.....

.....

ภาคผนวก ข

รายชื่อผู้เชี่ยวชาญ

รายชื่อผู้เชี่ยวชาญ

ผู้ช่วยศาสตราจารย์เจียมศักดิ์ พานิชชัยกุล

อาจารย์ประจำภาควิชาพลศึกษา คณะพลศึกษา
มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

อาจารย์ ดร. พิมพา ม่วงศิริธรรม

อาจารย์ประจำภาควิชาพลศึกษา คณะพลศึกษา
มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

อาจารย์ ดร. ประจัญ กิ่งมิ่งแฮ

ผู้ช่วยรองอธิการบดี
สถาบันการพลศึกษา วิทยาเขตอุดรธานี

อาจารย์จุไรรัตน์ สมสุข

อาจารย์ประจำภาควิชาพลศึกษา คณะศึกษาศาสตร์
สถาบันการพลศึกษา วิทยาเขตอุดรธานี

ประวัติย่อผู้วิจัย

ประวัติย่อผู้วิจัย

ชื่อ สกุล	นายบรรยง บุษบงก์
วันเดือนปีเกิด	13 มีนาคม 2503
สถานที่เกิด	อำเภอควนเนียง จังหวัดสงขลา
สถานที่อยู่ปัจจุบัน	บ้านแม็ก 25 หมู่ 1 ตำบลข้าวสาร อำเภอบ้านฝือ จังหวัดอุดรธานี 41160
ตำแหน่งหน้าที่การงานปัจจุบัน	ครู ค.ศ. 2
สถานที่ทำงานปัจจุบัน	โรงเรียนบ้านนาไฮ ตำบลโนนทอง อำเภอบ้านฝือ จังหวัดอุดรธานี
ประวัติการศึกษา	
พ.ศ. 2513	ประถมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนวัดท่าหยี อำเภอควนเนียง จังหวัดสงขลา
พ.ศ. 2516	ประถมศึกษาปีที่ 7 โรงเรียนสงเคราะห์ประชา อำเภอเมือง จังหวัดจังหวัดสงขลา
พ.ศ. 2520	มัธยมศึกษาตอนต้น โรงเรียนมหาวิทยาลัยราชภัฏสงขลา อำเภอเมือง จังหวัดสงขลา
พ.ศ. 2522	มัธยมศึกษาตอนปลาย โรงเรียนหารเทา อำเภอปากพะยูน จังหวัดพัทลุง
พ.ศ. 2524	ประกาศนียบัตรการศึกษาชั้นสูง (ป.กศ.สูง) เอกพลศึกษา วิทยาลัยครูสงขลา อำเภอเมือง จังหวัดสงขลา
พ.ศ. 2526	ศิลปศาสตรบัณฑิต (ศศ.บ.) พลศึกษา มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ วิทยาเขตปัตตานี อำเภอเมือง จังหวัดปัตตานี
พ.ศ. 2550	การศึกษามหาบัณฑิต (พลศึกษา) มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ กรุงเทพมหานคร